

Саслушање сведока сарадника у предмету Специјалног државног тужилаштва КТИ сбр 15/16 од 30.12.2016. године, извињавам се, који ће се обавити значи 20.03.2017. године пред Специјалним државним тужилашвом у кривичном предмету формираном по кривици окривљених Широко Едварда и других због кривичних дела отварање криминалне организације из члана 401а Кривичног законика Црне Горе, кривичног дела припремање дела против уставног уређења и безбедности Црне Горе извршеног... из члана 373. Став 1. у вези члана 24. Став 2. Кривичног законика Црне Горе, кривичног дела тероризам у покушају из члана 447. Став 1. у вези члана 20. Кривичног законика Црне Горе. Саслушању присуствују специјални тужилац Саша Чађановић, сведок сарадник Синђелић Саша, записничар Емина Алибалић. Констатује се и присуство адвоката Петровић Милана, браниоца окривљених Дикић Братислава и Христић Кристине, адвоката Смолковић Слободана и Медојевић Дражена, браниоца окривљеног Чађановић Михајла, адвоката Бојанић Миодрага, браниоца окривљене Милић Бранке, адвоката Бечановић Васа, браниоца окривљеног Ђорђевић Србољуба и уједно по заменичком пуномоћју у овом случају бранилац и окривљеног Душић Милана. Такође се констатује присуство адвоката Томовић Далибора, по заједничком пуномоћју адвоката Вујновић Александра браниоца окривљеног Максић Драгана, те се констатује и присуство окривљене Милић Бранке.

Прије почињања претреса, адвокат Милан Петровић указује да је његов брањеник затражио да присуствује саслушању сведока сарадника Синђелић Саше, те да се писаним путем обратио преко Управе ЗИКС-а и молио би да се данашње саслушање одложи ради обезбеђења присуства окривљеног данашњем саслушању и да се са овим адвокат упознаје да је управо он обавештен пре шест дана о месту и времену извођењу доказне радње и саслушању сведока сарадника те да је пристипио те да је на тај начин обезбеђена доказна радња данас може спровести, а захтев за одлагање и прекид саслушања се одбија као неоснован. Адвокат Милан Петровић истиче да се његов брањеник писаним путем обратио преко управе ЗИКС-а да присуствује саслушању. Само саслушање започето је у 09,50 часова.

Сви присутни се упозоравају у смислу члана 284. Законика о кривичном поступку да као службену тајну чувају све што сазнају о овом поступку, те да одавање чињеница и података који су проглашени као тајно представља кривично дело.

Констатује се да су о времену и месту саслушања сведока уредно обавештени окривљени Кнежевић Милан и Мандић Андрија, који се нису појавили у заказано време, те се сматрају уредно обавештеним, а њихово одсуство не представља сметњу за спровођење доказне радње саслушања сведока сарадника.

Констатује се да су у складу са одредбом 212. Законика о кривичном поступку, поред састављања записника, да ће се изјаве сведока сарадника приложити путем аудио визеуленог снимања техничким уређајима марке ... и Ериксон и да исти представља саставни део записника о саслушању сведока сарадника, о чему је исти претходно и обавештен, а аудио визелно снимање обавља инжењер Божовић Драгоје. Сведок сарадник ово се односи на вас упозорен је да је дужан да говори истину и да не сме ништа прећутати, да давање лажног исказа представља кривично дело. Такође, немате право да ускратите одговор на питања која вас или вашег блиског сродника могу изложити кривичном гоњењу или тешкој срамоти те да је дужан да о свакој и истовремено сте дужни да о свакој промени адресе докле траје овај поступак благовремено обавестите тужиоца. Јесте ли разумели то упозорење?

СВЕДОК: Да разумео сам

ТУЖИЛАЦ: Личне податке ваше, име и презиме

СВЕДОК: Саша Синђелић

ТУЖИЛАЦ: Име оца

СВЕДОК: Тренутак само да појасним неке нејасноће пошто ту има неких прозивки, не знам ни ја тамо и овамо. Ја сам крштено Александар, значи знате шта је крштено име шта је ово име. Мене моја мајка не зове Саша.

ТУЖИЛАЦ: Име оца?

СВЕДОК: Владимир.

ТУЖИЛАЦ: по занимању шта сте?

СВЕДОК: , прехранбени техничар, прехранбени смер, средња прехранбена али се нисам бавио тиме.

ТУЖИЛАЦ: Прехранбени техничар, јел тако

СВЕДОК: Па ишао сам за прехранбеног техничара али сам одустао четврту годину, само три.

ТУЖИЛАЦ: Адреса становања ваше?

СВЕДОК: Јарачки пут бб, Сремска Митровица,

ТУЖИЛАЦ: Јарачки пут бб, Сремска Митровица, Република Србија јел тако? Место рођења ваше?

СВЕДОК: Штајер, Аустрија

ТУЖИЛАЦ: Датум рођења

СВЕДОК: 11. јули 1980.

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли у сродству са Широко Едуардом или Шишмако Едуардом.

СВЕДОК: Не

ТУЖИЛАЦ: Са Попов Владимиром?

СВЕДОК: Не

ТУЖИЛАЦ: Са Дикић Братиславом?

СВЕДОК: Не

ТУЖИЛАЦ: Са Христић Кристином?

СВЕДОК: Не

ТУЖИЛАЦ: Са Велимировић Мирком?

СВЕДОК: Не

ТУЖИЛАЦ: Са Милић Бранком?

СВЕДОК: Не

ТУЖИЛАЦ: Са Душић Миланом?

СВЕДОК: Не

ТУЖИЛАЦ: Са Мартић Драганом?

СВЕДОК: ... веома мало, нема шансе са било ким

ТУЖИЛАЦ: са Ђорђевић Србољубом?

СВЕДОК: Не

ТУЖИЛАЦ: Са Чуровић Александром?

СВЕДОК: Не.

ТУЖИЛАЦ: Са Алексић Александром?

СВЕДОК: Не.

ТУЖИЛАЦ: Са Ђурић Николом?

СВЕДОК: Не.

ТУЖИЛАЦ: Са Ћетковић Сенишом?

СВЕДОК: Не.

ТУЖИЛАЦ: Са Станојевић Дејаном?

СВЕДОК: Не.

ТУЖИЛАЦ: Аћимовић Милошем?

СВЕДОК: Не.

ТУЖИЛАЦ: Матић Ивицом?

СВЕДОК: Не.

ТУЖИЛАЦ: Андрић Перицом?

СВЕДОК: Не.

ТУЖИЛАЦ: Богићевић Предрагом?

СВЕДОК: Не.

ТУЖИЛАЦ: Ристић Немањом?

СВЕДОК: Не.

ТУЖИЛАЦ: Ивановић Милошем?

СВЕДОК: Не.

ТУЖИЛАЦ: Никић Ананијем? Морате усмено

СВЕДОК: Мислим појма немам ко су уопште овај тип људи.

ТУЖИЛАЦ: Чађановић Михајлом?

СВЕДОК: Не

ТУЖИЛАЦ: Мандић Андријом.

СВЕДОК: Не, али чуо сам и не дај Боже да смо у сродству.

ТУЖИЛАЦ: Добро. Кнежевић Миланом

СВЕДОК: Не, далеко им кућа.

АДВОКАТ: сведока сарадника оне коментаре далеко било Ми ћемо да поштујемо

ТУЖИЛАЦ: Адвокат! Свако ко буде хтео да говори пре тога ће тражити реч од мене.

Овде се води кривични поступак против лица које сам вам прочитао. Вама је решењем вишег суда у Подгорици ТВС број 146/16 од 22.11.2016. године по предлогу Специјалног државног тужилаштва решењем одређен статус сведока сарадника у овом кривичном предмету. Поступак се води као што сам и рекао због кривичног дела стварање криминалне организације, кривичног дела тероризам у покушају и кривичног дела припремање дјела против уставног уређења Црне Горе. Шта имате да кажете везано за ово?

СВЕДОК: Ја сад не знам како иде сам поступак што се тиче изношења исказа, да ли они питају, ви питате или ја треба да причам.

ТУЖИЛАЦ: Ви причајте након тога онај ако неко буде имао питање поставиће вам.

СВЕДОК: Значи да дам целу изјаву о свему како је дошло до овог. Да кренемо од самог неког почетка опште је познато ја сам човек који држи српско узвишење, организацију српски вукови. Оријентисања сам таквог да кажем неког пансализма, монархије неке, неког општег српског јединства братства са Русијом и са свим нама блиским земљама, противница НАТО-а, наравно противник сам и власти овде у Црној Гори. Цео мој живот борим се против тога, моји ставови су јасни по тим питањима и приватно бавим се продајом тих сувенира са српским заставама и којечега. Тиме финансирамо покрет. То је широко, значи чиме се све тргује. Наши људи раде грађевинско монтажне објекте и тако имамо наше људе који раде обезбеђења и слично али то већ није битно да кажем за овај поступак. У тој целој причи 2014. године у Ростову на Дону упознајем човека који се представио као Еди, Едгард, Едуард, сад како већ, не битно, који се представљао такође за монархисту, то је био човек добростојећи, мислим да појасним сада морам мало опширније пошто неће бити јасно људима. Отишао сам у Москву мојим пословима тим да кажемо по тим неким српским питањима исто да се видим са козарацима, ишао сам у Екатеинбург тамо једно козарско удружење, скупљали смо помоћ за Новорусију да се то пошаље тамо, тад је та ситуација била таква задржао сам се мало у Екатеинбургу. Отишли смо аутобусима да се та помоћ отера, тако сам се нашао у Ростову да неко неко не би сад постављао нека питања око тога и тај човек се исто појавио ту неvezано за групу са којом смо ми дошли, он је дотерао неку помоћ са неким његовим људима дошла су нека комби возила али он је дошао ципом ту. И још неки људи су ту били и углавном он је одмах са тим Козарцима долазили су ту људи из ново Русије, ти неки униформисани видели се да човек има угледа, он није био униформисан, био је овако али се видели да га поштују сви. И у целој тој причи он је чуо да сам ја ту, неко му је од њих рекао, мене људи тамо заиста поштују и он је хтео да се упозна човек са мном. И упознамо се ту, ја видим човек изузетно озбиљан за разговор, мислим то се процени одмах. И тако испитивао ме око мог удружења, око мене, око свега чиме се бавим и то, питао ме да ли сарађујем ту са тим руским покретима, организацијама, каква је ситуација у Србији и на Балкану уопште и тако шта мислимо ми о Европској унији, о НАТО-у и ја нормално њему сакрешем онако како и јесте пошто сам ја да кажемо љути противник тога. И он каже могли би ми да кажемо у будућности да мало сарађујемо, да се видимо, да попричамо и то. Пита он мене јел ја долазим у Москву, ја кажем увек прођем кроз Москву нормално кад долазим ту, каже у сваком тренутку када си у Москви било шта да ти треба нека помоћ или било шта или долазиш на аеродром, ево ти бројеви телефона моји. Дао ми је нека два броја телефона каже јави се, ја дођем по тебе, возим те у хотел где хоћеш све шта ти треба по Москви и видећемо нешто око те моје организације удружења да се помогне и то и ја нормално да ћу да прихватим тако нешто зашто да не. И у суштини од тог тренутка ми нешто нисмо контактирали осим вибера те 2014. године. Мада је он вероватно пратио мој рад јер видим по ономе како ми је писао да онда је био упућен у моје кретање, развој удружења и то. И питао ме је исто када ћу доћи за Москву, ја сам дошао 2015. Био сам прво једном у марту тамо са неком девојком да се виђам и око те робе неке да те послове проширим,

ТУЖИЛАЦ: Које године?

СВЕДОК: 2015., али у марту се нисам видео са њим. То сам био неколико дана не знам сада тачно да вас не лажем, негде март је био то се сећам, крај марта и ја сам писао њему тада, али он није био ту, једноставно није се јављао. Међутим, када сам дошао после у мају месецу он се јавио у међувремену наравно, он је мене исто..

ТУЖИЛАЦ: Мај месец које године

СВЕДОК: 2015. Оно је било кад смо се упознали 2014. године мислим да је јул био тако нешто друга половина јула. То све може да се утврди кретањима, проласком пасошима не знам ни ја.

Мислим нема сврхе лагати суд, нити има било каквог смисла. Тотално небитна ствар. Дакле, у мају он контактира са мном да се видимо и нађемо се у ресторану једном мислим Самаратан тако некако да се звао тај ресторан и опет он прича о удружењу, породица, све нешто изокола, он ту околишао, околишао али сам ја видео да он ту није сам да ту има људи који прате ситуацију сво време, још када је он дошао у хотел ту да ме покупи, да ту има неке пратње да он није тек тако, изгледа да је сам, али није. И ту да кажемо док смо разговарали, он каже мени разговарао је са неким јаким људима који су бизнисмени, који озбиљно подржавају тај монархистички правац који су против комунизма, за ослобођење тих наших да кажемо православних земаља и то и постоји могућност да ми се пружи помоћ али је проблематика у томе што је много тих удружења, организација, покрета већ тражило такве врсте помоћи да кажемо од тих руских националиста и да они више њима не верују да су они узимали новац, трошили у лоше сврхе, злоупотребљавали и тако даље и да се раде провере за мене, за сад каже нема ништа, али би ја то као олакшао њима ако бих ја пристао да они мене испитају полиграфски. Мени је то било нешто нормално јер сам ја тотално чист разумеш по неким питањима такве врсте. Немам никакве мрље да сам неког нешто варао да не знам ни ја или нешто лоше око удружења, не постоји члан мог удружења да је имао такве неке проблема. И ја кажем нема никаквих проблема што се мене тиче идемо одмах сад, каже не, не, то ћемо ми да регулишемо не може сада одма, то мора да дођу људи за то специјалисти, каже јавићу ја теби па ћу да дођем ја по тебе у хотел. А ја сам се ту задржао дуже, ја сам ту био данима ја сам јурио око послова око чега ишао сам ишао сам у оне клубове, не знам, по музејима, овамо тамо мислим нормални неки живот класичан. И јави се он после неколико дана дође ту и одбаци ме тим неким својим аутом, мотао ме мотао по граду ја не знам мени је изгледало као да идемо ко зна где, мислим ја што нешто знам Москву, то куд је он мене возио то не знам. Углавном доведе ме пред неку зграду нешто је била као плава, као две нијансе плаве боје то су као три спојене зграде и високе су прилично и ту ме одвео горе сад не знам, високо је, мислим рецимо да је негде између сигурно више је од 7 спратова, значи можда чак и до 10 спратова. Јер ја у таквој ситуацији, мало је чудна ситуација, избегавао сам много да загледам, да питам, што кажу људи, ко много пита кратко живи и уђемо ту у неки стан. У самом старту је то изгледало да кажем мало чудно. Стан, метална врата као да улазимо у банку, а не у стан са оним да кажемо шипкама и којешта. Када сам ушао унутра, све опуштено, скоцкано нема шта, огроман стан, каже морамо мало да сачекамо да дођу ту још неки људи. Можда је прошло неких ајде да кажемо 15-так минута нека необавезна прича међу нама. Дођу двојица људи са неким торбама, коферима, којешта уђу унутра, они су отишли у другу просторију, и поставили тамо тај полиграф, којешта повадили и сад Еди је мени објаснио у суштини да ће то да траје неколико сати, да се ја не плашим ничега што се тиче тих питања и тог како год ја одговорио све ће бити у реду, они ће мене да ме пуне да одем и то никаквих проблема нема и да ја могу и тад да одбијем да разговарам и то. Ја кажем ја немам никакав разлог да би одбио што се мене тиче можемо до сутра и пређемо у ту другу просторију ево исто оваква столица овај било ми је под петама нешто овде испод на прстима овако ту да гледам право, ту је био са стране један који је бележио, да ли је он неки специјалиста за то не знам, али овај други је руководио да кажем тим полиграфским апаратом, али је Еди постављао питања.

ТУЖИЛАЦ: Колико их је било укупно особа у том стану када су почели полиграфско

СВЕДОК: Тројица са Едијем, значи Еди и њих двојица с тим да њих двојица уопште се нису представљали, они значе никакав разговор не воде са мном, они улазе тамо, људи су у цивилу постављају то и ја сам сада очекивао да ће ту да буду нека питања не знам око удружења, или нечег, међутим они су кренули са веома незгодним питањима. Ја сам се да кажем изгубио. Прва ствар који су они мене питали буквално каже да ли те неко послао, значи ја сам био збуњен. Ја сада вама да набројим сва питања која су они мене ту питали, то би трајало, они су мене ту мрцварили једно пет сати, значи

ТУЖИЛАЦ: Пробајте барем неких питања да се сетите

СВЕДОК: Они су питања вртели у круг и у круг, на пример постави питање које је једно да кажемо срочено, па онда малте не, мало га измени па на други начин не знам сад на пример питају ме да ли сам не знам сарадник неке службе, да ли сам обилазио стране амбасаде, да ли, не знам, да ли имам неке тајне за које могу бити уцењен. Да ли је мој отац неки службеник био,

да ли сам ја службеник, да ли сам поднео захтев за посао у војсци, полицији, да ли се води судски поступак против мене, да ли сам позајмио паре од неког, да ли неком дугујем паре, не знам ни ја, да ли се бавим криминалом, буквално значи оно то је истресање као да су ухватили страног агента ту и оно бацили ме на испитивање. Ја нисам имао никакву врсту страха што се тога тиче јер заиста немам никакав додир са тим, али опет када вам поставе таква питања то заиста није zgodно. Не знам, да ли сам под седативима, да ли сам користио наркотице, да ли сам убио неког, да ли планирам да преварим Едија, да ли бих побегао са великим новцем, то је, значи, да ли ја контролишем моје удружење. Мислим глупо питање, па нормално да га ја контролишем и тако да ли ја знам ко је Еди, да ли ја имам контакте не знам са руском полицијом и војском, да ли бих ја пријавио њих руској полицији и војсци. Не знам, да ли бих ја њих пријавио у Србији, па да ли сам ја припадник југословенских служби бивших па то значи, значи све се своди на то чешљање и чешљање сатима.

ТУЖИЛАЦ: Колико је то трајало?

СВЕДОК: Па са прекидима буквално ја једноставно сам изгубио појам о времену, значи то је могло да буде буквално негде можда и 65 сати, ја заиста немам појма, јер док су они то мене довели, то распаковали, па док је то прошло, па док су ме вратили назад то је малте не прошао дан. Ту куд је он мене мотао по граду кад ме је вратио тамо у хотел ја сам само легао да спавам директно право јер сам се сморио скроз. Али да не дужим, опет нема то неке велике везе са овим случајем, али ето причамо о томе ко је тај Еди, какав је, како сам га упознао и то. И није ту мени успут ништа он мени говорио, прошао си, ниси, ништа он је мени рекао настави ти са својим активностима шта имаш, ми ћемо да ти се јавимо каже јавићу ти се ја, имам ја нека посла, каже ништа не брине све је у реду. Ја сам опет се бавио тим својим активностима, ја сам ту био можда 15-так дана или 20, и једног тренутка јавља се Еди каже да се видимо хитно. Ја сам био у хотелу истом и он дође, као да изађемо да ручамо,

ТУЖИЛАЦ: То је исто било у мају 2015?

СВЕДОК: То је све тад кад је рађено то тестирање али после одређеног времена у суштини он је мени рекао да су они све то снимили па ће они то да анализирају као разумете, они су ту имали камеру имали су све шта су они забележили, шта су писали, ја заиста ни дан данас не знам. Међутим, вероватно да је нешто било лоше, ја не верујем да би ја дуго ту боравио у Москви. Бар што се тиче тога како ја сматрам какав је а поготово после свега овог. Међутим, долази Еди сав срећан каже свака част све је у реду, сад каже можемо да причамо. Ја му кажем реко о чему, све каже што се тиче било какве сарадње убудуће сарађиваћемо, било шта да ти треба одма или ти треба нека помоћ за удружење. Ја кажем не треба ништа, ми имамо приливе наше. Кад планираш за Србију? Ја му кажем то кад крећем на авион и каже он мени колики су ти трошкови овде по Москви. Ја кажем па не знам сад што кажу кретао сам се плаћао сам ту хотел ово оно и ја ту њему кажем нешто отприлике да кажемо једноставно нисам хтео ни да рачунам ја му кажем онако безвезе 3-4 хиљаде да га макнем што кажу да ми ни досађује. Човек извади 5 хиљада долара и да ми. Без ишта, онако као на лепе очи и каже ми немаш никакву бригу што се тиче ових трошкова каже то ти ја покривам, каже што се тиче ових људи ми ћемо још да разговарамо ако нешто буде хитно требало или ћемо ми доћи у Србију или ћемо тебе позвати у Москву. Углавном имам њихову подршку и ја се вратим назад за Србију. Наставим са мојим активностима нормалним које сам радио без икаквих неких мешања њихових да су они нешто утицали да кажем на мене. Јављао се он повремено каже он мени слао неке да кажем политичке коментаре ситуације и то преко тог вибера, али ништа нешто посебно да је он помињао ово овде. Међутим, у пролеће негде прошле године сад, ја не могу да прецизирам кад да ли је могуће видети ту базу шта већ ја не знам, углавном он мени помиње да овде, не знам, одједном шаље поруку то није нешто постепено да он мене уводи у причу, него он шаље директну поруку у којој он каже да подхитно у Црној гори треба сменити Ђукановића и ту криминалну власт, да су они лопови да не знам ни ја овамо тамо, треба извести народ на улице и решити то за сва времена. Међутим он не даје мени до знања да то треба да урадим нити да ће неко други то да уради, а ја сам то схватио да је то вероватно нешто видео тамо по интернету или неке вести и изнервиро се и послао на – ја сам одговорио оно да кажем па да политика оно шта да ти причам и тако нешто. Ништа ту није било неке посебне приче да стварно ово треба да се деси. И у току лета јавио се неколико пута и одједном у септембру, то је

крај септембра, сад ћу да вам кажем овако било је ја сам карту купио 26-ог, а он је се јавио у недељу или суботу, у недељу је послао паре неке поштом. Овако значи он се јавио да ја подхитно треба да дођем за Москву. И написао поводом ситуације у Црној гори не знам ни ја нешто, међутим ја нисам био упућен у било какву ситуацију, ја сам се бавио мојим пословима имао заказане послове да се раде којекакве викендице ту, ово што се ради, радимо ми и са штандовима са књигама којекаквим, то је требало пред сајам да се спрема неки и то. Од посла не знам шта ћу и ја одговорим човеку да ја имам својих обавеза и да сам у послу и да због новца и због свега да бих имао тих прихода треба да радим, да не могу да кренем. Међутим, он каже мени одмах прекидај све послове и одмах да купиш карту и да дођеш овамо све трошкови какви год били ја ти покривам. Ја тог тренутка помислим ко зна шта је, можда се нешто десило има тамо наших Срба који су отишли по Новорусији, можда је нешто што он не може да ми каже овако телефон, а хитно је. И он ту поново.. да ја морам да кренем, уплати тај новац који мени није ни био потребан. Пошаље 800 долара је послао са ког имена појма немам, послао ми је број на Вестерн унион и пошто је била недеља, код нас недељом нема да раде банке да то функционише, постоји дежурна пошта нека код Скупштине тамо ја не знам која је то улица, како је Скупштина београдска главна има као главна нека пошта која је дежурна и дању и ноћу. Буквално оно нон стоп и ја ту дођем и дам тај број што је он послао, подигнем то. Сутрадан наручим ту карту, први лет је био у ноћ, после поноћи и на аеродрому како смо излазили, било нормално све, отишао легално чекирао се, излазим из авиона а он је рекао чекаћемо на аеродрому. Ја сам мислио чекаће ме у оном простору када се прође она пасошка контрола. Међутим човек чека на излазу из авиона на излазу из оног тунела и поред њега још један исто фино скоцкан. Човек је имао неке оне накачене као оне картице нешто и зове ме одваја ме на страну ту да дођем ту, ја кажем да идем тамо где је та пасошка контрола, не каже идемо ми другим путем. И тај што је са њим качи мени исто неку ту као картицу, не знам шта је оно и каже мени Еди, немој ништа да причаш само ходај. И ја тако идем са Едијем он нешто прича са овим, тај је ту ја мислим да је неки службеник шта ја знам шта је, полицајац није, био је у цивилном оделу, али био је неки службеник има ту неку не би могао да прође да није. Имао је са собом ону радио станицу и спроведе нас човек уопште нисам видео пасошку контролу значи кроз нека врата отвара, куд иде ту њихово особље аеродромско, ја заиста не знам сад да објасним, саму путању, а то је огроман аеродром. Шереметјов аеродром је у питању. Кад смо изашли, изашли смо са друге стране пасошке контроле, е онда смо отишли до где се ове торбе узимају и преузимају са авиона, преузели нормално моју торбу прошли тамо даље на онај скенер без икаквих проблема тај нас пратио до краја до излаза са аеродрома. Кад смо изашли скинуо ону картицу узео себи и мени и Едију. Обе те што су биле и онда ја и Еди одлазимо сами напоље на паркинг ту испалили по једну све нормално, човек ништа не помиње каква револуција, каква Црна гора, улазимо у ауто, све обична прича како породица, Србија, стање ово оно, како посао, вози тако опет ме извртео негде по граду ја сам сад мислио вози ме човек у хотел, понео сам ту масу ствари, међутим, човек ме одвезе у исту ону зграду у којој је рађен тај полиграф. Када ме повезао у ту зграду, ја реко шта сад шта ћу ја ту. И уђемо горе иста та просторија исто све сто постототно та зграда. Кад он раскомоти све, опуштено све, имаш све што ти треба, иначе ту нема никог у том стану. Тај стан има огроман може да се излази на обе стране зграде, види се рецимо у даљини стадион мислим да је Спартаков у неким црвено беле као зидићи све покривено, и каже он слободно ти одмори, доћи ћу ја, каже идем до града имам нека посла, за два-три сата ту сам. И ја стварно био сам нешто уморан, прилегнем, оставио човек ту телефон.

ТУЖИЛАЦ: Констатује се да је саслушању приступио адв. Бранко, бранилац окривљеног Душић Милана у 10.25 часова. Наставите.

СВЕДОК: Дакле, оставио човек један телефон ту његов, иако сам моје телефоне имао сам његов број телефона, он ми остави његов телефон неки стари каже имаш ту један обележен број, било шта да треба да ме зовеш искључиво са тог телефона.

ТУЖИЛАЦ: Шта је било са вашим телефонима?

СВЕДОК: Моји сви телефони да се раставе да се одвоје у страну, ја сам то оставио, раставио и одвојио тај телефон његов не. Он је оставио, то је телефон најобичнији неки оно, не ови тач скрин, него стари телефон. Мислим од те старије врсте, он је овако очуван, али стари тип без

тих модернијих могућности и ја заиста ту одморим не знам сада да прецизирам баш колико је времена прошло тачно, међутим чујем ја да се отварају врата и да нешто се дешава испред и ја устанем и провирим се, улази он и још један много крупан човек мало подебео стварно спортски, рекло би се да је од тих да кажемо од бизнисмена неких и за њима је још било неколико људи који су оно као нешто и ушли би и не би и он затвара врата и они се померају. Сад да ли су они њих допратили па отишли или остали ту ја то заиста не знам. Тај се насмејао представио све fino човек каже Иван то све што је све што кажем што се сећам што је рекао. Све је оно да седнемо, опуштено као да ћемо да причамо о продаји ових мајица што ја тргујем са њим, међутим Еди каже види каже закомпликовала се ситуација у Црној Гори, каже ми смо тебе позвали ти мораш да узмеш учешћа у томе да се реши тај проблем, ми смо у задњем тренутку одлучили по том питању, двоумили смо се каже већ дуже времена, су ту долазили представници да кажемо опозиције, он је поменуо буквално демократског фронта и опозиције ја нисам знао о коме се ради те људе заиста не знам што се тиче те опозиције и тако тога, нити сам био упућен нешто посебно у та политичка збивања у Црној Гори, знам оно поделили се, ја сам против те поделе, ја сам наравно да се Црна Гора врати у састав као и ове остале земље Република Српска оно да се ујединимо шта ће нам границе или НАТО или Европска унија, зашто, имамо ми своју вољу, али добро то су већ моји ставови који нису битни за овај поступак и у целој тој причи каже он то мора да се реши једном за сва времена.

ТУЖИЛАЦ: Шта то?

СВЕДОК: Углавном да се реши питање Црне Горе појаснићу ја само дозволите, ја вама причам онако како је било, ја вам причам народски, ја сад не могу да преформулишем то, већ сам рекао народски да ја сада ту правим неку структуру или не знам ни ја какву причу. Ја причам онако како јесте, коме одговара одговара, коме не, његов проблем. Што се мене тиче што кажу можете мене да осудите, али како јесте, ја причам народски. Човек каже овако ми смо дали већ огроман новац што се тиче кампање у Црној Гори ово је последњи тренутак да се Црна Гора заштити од уласка у НАТО, ми знамо какви су твоји ставови о НАТО ми теби дајемо до знања у случају да дође до тога да кажемо да опозиција победи да Црна Гора сигурно неће да уђе у НАТО да ће они да пораве по тим питањима да се поново да кажемо уједини Црна гора и Србија, да српски народ у Црној Гори добије разне олакшице, повластице јер је сад обесправљен, као немају радна места, послове, затварају их не знам ни ја напричао он ту мени свакаку причу, криминал, дрога, мафија, овај каже Ђукановић криминалац који руководи тиме и не знам ни ја ово и оно. Сад ја што кажу свакаквих прича сам се наслушао шта је истина, шта није, не могу ја да судим о томе, али мој став је такав какав јесте, ја њега не волим, ја сам сад ту, и не волим га, такав сам дошао овде и ја ћу такав и отићи одавде ја не могу да волим некога, ја сам монархиста, он као и сви остали политичари су потомци тих комунистичких система, ми нисмо за комунистичке системе ма како се они називали сада и то је то, то је мој став, једноставно политика нас не занима. Али у овом случају обзиром да Еди то тражи од мене, а плус на оно све што помаже овима у Новорусији тамо вама ја сам од других научио да је то изузетно и опасан и моћан човек који има моћне утицаје међутим финансија има и међу бизнисменима, било је случаја када смо разговарали да је он помињао свашта нафту, дијаманте, ко зна шта тај човек ради. Мислим криминал сигурно не ради овај ситан као ови ђабалебароши, обични криминалци и то. И каже он мени ја подхитно каже морам да припремим људе за Црну Гору онолико колико је у мојој могућности каже то треба све да се одивје до 16. Ја погледам то је малте не 15-так дана можда мало више, сад ћу да вам кажем ја сам купио карту 26- али авион полеће после поноћи значи то би требало да буде ја мислим 27. У сваком случају има ту у пасошу о путу то. И каже он мени да то треба да буду људи који су наши људи националисти, да не буду људи неки који ће да нас одају, да то мора врло пажљиво да се ради и да ту људи који крећу за Црну Гору онај гро у глобалу људи не сме да зна скоро ништа. Значи само треба неколико људи који су у врху односно он, ја и још неко да зна одређене детаље спровођења операције. И каже ситуација је оваква, каже ми смо све то припремали што се тиче тих избора и ово и оно, али по информацијама које смо ми добили од опозиције, избори у Црној Гори не могу да се добију регуларним путем, зато што Мило покраде изборе и ... су тако то је став такав, је некако чудно да има толико Срба у Црној Гори а не можемо да добијемо изборе, али сада да не залазимо у то. Ја сам ето прихватио здраво за готово од Едија и каже он мени ... нека ови избори иду како иду, ми нећемо више да се замајавамо тиме, они су каже дојадрили више ту траже, траже сад ћемо да решимо све. На крају

су почели нешто да се двоуме па као ако дође до те изборне до неке гужве, ако они ту праве протесте, као они се плаше одмазде од зла па им треба оружје. И ја кажем Едију па човече ти очекујеш од мене да ја скупим и људе и оружје и све малте не за 15 -20 дана. То су операције које се спремају месецима и месецима да би се то озбиљне спровело тако нешто у дело и то треба да се ради опрезно значи да не буде проваљени, немам ја магацин са оружјем па ми треба толико оружја па ево ти, друго ја не знам за тако кратко време где да га набавим у Србији. Међутим он каже мени каже то ће да се одради брзо, ради преко челних људи тих организација, да они иду да они сакупљају људе, а ти се посвети оружју. О и даље каже он мени треба да се купе униформе, каже или да се сашију те полицијске Црне Горе, пита јел знаш како изгледају, ја у Црну Гору нисам био кад икад од 2001. да кажемо године на другу 2000., 2001. Немам појма уопште како изгледају, па каже пошаљи неког твог нек набави једну па дај да се сашију. Ја кажем човече нема толико времена, јер он не разуме тај процес, он зна да ја радим са том војном опремом препродаја ово са тих војних отпада којешта овамо тамо, то годинама радим, мислим то је легалан посао, није ништа да кажем криминалне врсте. Каже он мени купи ти униформе који су већ постојеће, које имају неке чичкове или нешто да би могло да се ради, па онда ћемо у крајњој варијанти да урадимо само нашитке и да се уради тај знак полиција који би се ставио у задњем тренутку и да се то испребацује да кажемо за Црну Гору. И онда ту крене да набраја шта ту још треба. Без много неких појашњења мени око тога како то како да се употребљава и ово оно, ...

ТУЖИЛАЦ: Шта је тражио?

СВЕДОК: Сад ћу да вам објасним није он планирао да ја командујем тим значи овде у старту оно што се десило сам ваш начин да ли истраге или шта већ како то да назовем је тотално погрешан. Прво сте не знам ни ја причам у тим медијским појавама како је Дикић главни организатор па како сам ја главни организатора, али то се све кроз ову причу да се сложи шта је шта. Једноставно ви сте тако мислили јер нисте имали информације, и нисте могли да их имате и да сте хтели то је немогуће, зато што је рађено изузетно озбиљно. Дакле тражено је да се узму панцири, да се купи муниција, да се купи боксери, палице, сузавци, читав буквално оно арсенал што се тиче тих неких средстава принуде. Он је тражио исто да све то, не знам ни ја гас маске, човек је тражио све, значи све што један специјалац може да има на себи и ван тога. Значи, он је тражио буквално неке мало веће количине.

ТУЖИЛАЦ: Колико?

СВЕДОК: Па што се тиче самих униформи тражио је 50 униформи то је стриктно тражио и комплетно 50 те специјалне опреме. То је буквално требало да изгледа комплетно да буде специјална полиција за специјалне намене, црне униформе специјалне полиције и сва та пратећа опрема која иде штитници, опасачи за пиштоље, за оквире, којешта вамо тамо, ту ми је наглашено да осим тих да кажемо пиштољских треба да буде и за хеклере за оне оквире хеклера и којешта. Е сад интересантно је да је када је тражио оружје рецимо није тражио хеклере а тражио ми је те, али опет то је његова ствар шта је како тражио, не игра неку улогу, међутим каже треба 50 калашњикова, 50 пиштоља што се тиче оружја и што више муниције. Не знам рекао сам ту бодљикаву жицу у суштини све оно што сам ја предао од оних одузетих предмета, који су привремено одузети то су ти предмети које је он тражио да се купе, он је тражио да се купи више од тога, то је оно што сам ја купио што сам успео да купим, јер је све кратак временски период, не могу ја тек тако да одем и дај све то, то сам морао више пута по мање, да не би било превише приметно. И извади он ту неки папир, то је био списак људи сад писано на латиници није на руском, неких, они су вероватно овде из Црне Горе, па ајде да буде да кажем неких 10-15 људи онако сложених у низ и пита он мене да ли знам ко су ти људи. Ја погледам онако површински све нека безвезна имена, али знате када вас нешто не занима, ја једноставно нисам у Црну Гору био, међутим видим пише Мићуновић, Брано Мићуновић то се сећам и ја кажем реко овај је Мићуновић а ја се сећам нешто кроз медије да се помињао неки Мићуновић политичар ја кажем јел овај Мићуновић је политичар, каже он мени није каже криминалац. Добро ајде мислим се нећу да питам нити знам која му је сврха тих питања око тога. Међутим, накнадно он мени каже следеће каже ови људи што су са списака овде, види да се посмотри, да се уради нека врста осматрања тих људи, јер постоји могућност да ће ти људи да интервенишу за Мила Ђукановића, односно да ће они да изведу своје људе у одсутном

тренутку, тад када дође до сукоба, да ће они да изведу своје људе да стану на страну Ђукановића, да се бију против народа, да пуцају на народ, једноставно да неће да падне власт Ђукановићевој, а ако падне као његова власт, онда ће и они да буду похапшени сви јер Еди је мени рекао да они након тог преврата планирају комплетно успостављање нове да кажемо владе која би одмах значи извршила притисак на тужилаштво, на суд, то би било смене хапшења свих тих људи челних како је навео тих криминалних организација и које чега, комплетна чистка у држави, а ако не могу да изађу на крај са Ђукановићем, ако покуша да побегне или нешто, они ће да нађу начин да га реше, да га елеминишу или ти убију како год. Али он је то тад рекао да ће он то наравно да реши. Накнадно ћемо доћи до неке друге приче и после избора када дођемо до тог дана да не прескачем да идем хронолошки. Ту ми је он исто објашњавао око самог начина деловања тих групација које би биле послате овде, речено је да сви ти људи које шаљем овде, не смеју прво да знају мене лично, што се тиче људи који ће да иду на протест са тим људима да кажемо опозиције. Речено је да ће ови чврсто да истрају у томе што се тиче да кажем тог демократског фронта за који ја нисам знао и опозицију за коју такође нисам знао ја те људе тад нисам знао ко су ко, ја сам сад медијски мало телевизијски пропратио па видим свашта. Али ето сад знам ко је опозиција. И каже он мени између осталог ако ја ишта сумњам, или нешто каже сад кад се враћаш за Србију слободно можеш ја ћу да најавим можеш да одеш и да се видиш са њима, да дођемо овде у Црну Гору. Ја кажем Еди ја теби да не верујем ја не бих дошао сигурно која је сврха, а друга ствара реко што се тиче самог спровођења операције кажи шта да урадим, ја ћу да урадим. Само немој после да буде да то што ја радим да не буде после ово што се тиче да Црна Гора буде српска, да се промени застава, да не буде црвена, него да буде црвено плаво бела, то сам ја та,п причао неке ствари, он каже не, не, не то све не долази у обзир, каже ово улазак у НАТО, у Европску унију од тога нема ништа после тог. Ја сам се нормално одушевио што се тога тиче, кренуо сам свим срцем да то остварим разумете, без икакве, ја сам рекао и Едију, мени од свега тога никакве привилегије и користи, медијског експонирања ништа није потребно јер сам ја и пре тога и пре овог тренутка или било кога избегавао медијски да се експонирам, све што сам радио радио сам тајно или полутајно што се тиче тих неких наших српских деловања, јер ето те наше српске области ја сматрам да су окупиране све, такви су неки моји ставови да ето човек не може у Србији слободно да кажемо неке ствари да говори. Што се тиче тих српских области окупираних. И каже он мени за те људе каже када се буду делиле групе, групе несмеју да знају једна за другу, да групе морају да дођу овде у Црну Гору да буду распоређене на различитим локацијама и по Подгорици и ван Подгорице. Да то буду мање приметни људи, значи нормално окупљање, обични људи из народа, не смеју са собом да носе никакво оружје, не смеју да носе било какве српске ознаке и то да би били примећени као грађани Србије и то и да се њима све уредно плати да им се да имају новца код себе новца за храну, пиће, боравак, плаћање и то, он је рекао да се види да се скупи око 500 људи ако може и да ће ту да буде једно 5,6 хиљада људи опозиције. И да када дође до тог скупа да кажемо после тих избора, јер скуп би био и овако и онако, он је мени објаснио јер једноставно нико неће до допусти да се избори добију регуларим путем. Тако он каже. Да ли је тако то је ваша приватна ствар у Црној гори. И каже када буде при крају тих избора, или после избора каже дошло би до тога да би се они окупили ту, да кажемо ти демонстранти опозиције и то, он је рекао мени да ћу у току те операције да ми достави специјалне телефоне, да ће то све да се ради координирано, да ту имају и друге екипе људи који прате читаву ситуацију како у Црној Гори тако и у Србији тако да се ја ничег не плашим, да било шта ако би ја био откривен да ће они то одма да сазнају, да стопирају операцију и то било шта, да могу сасвим отворено и слободно да радим, али ето да се не опуштам превише да директно телефонирам тим својим телефонима и то, него да сви људи са којима радим да радим искључиво очи у очи, да путујем, видим се и причам на такве начине, да кажемо са тим људима што се тиче ових основних људи који би друге људе вође група организовали да оду. И да са сваким другим вођама са којим би разговарали да он не зна за вође других група. Једноставно да то буду као неке друге ситне групе ћелије које би ушле независно у Црну гору неприметно да кажем да нису приметне да крену аутобусима и не знам шта ко бих их пустио. Мислим ја сам то знао и без његове приче, али у суштини ми је он појаснио детаље. И сада је речено да те главне методе тих покрета, удружења да кажемо српских да они смеју да знају то делимично да не говоре тим демонстрантима који излазе на трг, да треба да уђу у Скупштину да кажемо после 16-ог, да се 16-ог решава све. Значи требало је да се скупи после избора око 8 да крене, то би било као оно спонтано окупљање грађана, ето као случајно се скупљају. Е, када крене то, онда би сви ови људи требали да крену из ових група које су

инфилтриране ту и да се придруже црногорским демонстрантима који би били ту са том опозицијом са ДФ-ом, то је требало нека бина да буде по првобитном плану код трга. Значи, говорило се о тргу који је код Скупштине ту неке ја не знам заиста распоред града Подгорице, ја сам ту прошао кроз Подгорицу тад неколико пута кад сам био у Црну Гору, појма немам, ја ни сада не знам што кажу да ме нису довели људи овде не бих знао ни да нађем где је суд. Дакле, и да је рецимо требало у првобитном плану један човек да то оружје које је би било узето он је планирао био да се узме у Србији ово оно ја сам му објаснио где год се узме узеше се, ја не верујем да може да га узме у Србији. Он је рекао да ће тај човек који буде чувао то оружје на територији Црне Горе односно у Подгорици и то стриктно је речено да буде унутар града Подгорице да није далеко да кажем од тих централних делова да брзо може да се дође до центра, да је тај пут да кажемо проходан према центру, али да није много приметно то место да то може да се поистовара да е ту остави, да је приступачно возилу, да када дође возило неко возило, он је рекао са дуплим дном и тако, да ту може то да се посакрива по том возилу којешта овамо тамо и није он мени нешто прецизирао о самом начину командовања тих улазака којечега вамо тамо. Оно што је он мени објаснио је било је да тај човек који чува оружје значи то је првобитни план одмах да разјаснимо који ће он накнадно променити. А сада ћу ја појаснити и како ће променити. Да тај човек ће да има и специјални телефон који ће накнадно, значи када се те групе скупе ту на тргу знак где групе треба да се скупљају међу овим демонстрантима осталим треба да се подигне једна наша застава, са нашим грбом, главом вука која не би била нешто много она чудна ту, али опет би била знак јер је јединствена, нема таквих овде у Црну Гору, тако да би сви наши људи знали да је то та, и онда би ту кренули да се окупљају да кажемо код тог барјака на застави и рекао је да треба да ставе плаве као ове ... ленте тракице у близини рамена врата и то , да би могли да се распознају да кажемо једни друге који су и да би могли да се држе сви скупа и тај човек који би да кажемо руководио телефоном он би знао шифру, он би био у вези са мном и ја би био у вези са Едијем. И у случају да Еди каже под којом шифром да се то да човеку да кажемо који би после тих неких говора ...изашао међу те људе, тај човек би имао шифру под којом би дошао до тог барјака да узме телефон, како би изгледао, како би био обучен и то, и речено да је да тај човек прича руски.

ТУЖИЛАЦ: Шта је њему требало да буде предато.

СВЕДОК: Телефон. Телефон да командује, да он прича руски, разумете да рецимо он не треба даље да зове са тог телефона мене па да ја зовем Едија да преводи, него он зове директно Едија. То ће он мени касније додатно појаснити када ми преда те телефоне око бројева који су који бројеви ко кога сме да зове ко кога не сме и тако даље. Он је мени у суштини ту површно објаснио тако рећи малте не да ми макне бригу око тога. И ништа ја кажем оно све се слажем, никакву сумњу ја у Едија нисам имао тад а немам ни сад овог тренутка док седим овде ја Едију верујем стопостотно. Шта још само да нешто не бих пропустио да после неко љути на мене

ТУЖИЛАЦ: Шта су требали ови људи из Србије да раде?

СВЕДОК: Они су требали да рецимо када позове тај човек који би преузео команду, значи овај човек који је чувао оружје он је требао те људе да групише ту да буду заједно и то и када крену сви и овај остали народ који је ту према Скупштином кад позову да крену у Скупштину да кажем да уђу унутра и то, то је требало да крене руља та нека да кажемо људи, процене су биле тад како ми је Еди рекао да букално он се смејао, мислим тако се понашао рекао ми је смешно цела Црна Гора каже има око 3000 полицајаца да ли је то тачно или није ја не знам, каже ту испред те Скупштине могу да их ставе каже стотињак само ради реда, да буду около негде, каже то само треба са масом људи гурнути, прогурати их, набити 5,6 хиљада људи када погура 100 полицајаца има да их згазе. Разумете и да се прогурају кроз њих и да уђу у унутра да се све то одма да кажемо разгура, поотвара да могу да уђу да кажем и ти политичари унутра и то

ТУЖИЛАЦ: Где?

СВЕДОК: У Скупштину, ту је да кажемо требало да се формира као нека врста кризног штаба не знам како то да назоем, одатле би се руководило даље целом операцијом том, то је био план, није да кажем он. Шта он прича ја кажем, мислим не могу сада да у реч, разумеш, али то је рекао. И шта је ту требало, ту је требало све одма да се ублокира, да се избаци он ми је рекао у старту ако има полиције по Скупштини унутра могло би да буде неког обезбеђење и то или да буде по крововима горе нешто од тих специјалаца и које кога да се у тој првој фази сви они на руке да кажем избацују напоље у тој маси народа, да кажем да им се не наноси нека штета да

неко убије полицајца и то , него ако се мало гурне да им дају коју шаку, песницу да их не шутирају да их избаце напоље оно да виде да нема шале да кажем. За то време он је рекао да ће тај човек да координира са Едијем акцију, Еди је рекао да има своје људе спремне тих 50 људи који би са оружјем узели оне униформе све оно, тамо, то су људи специјалци значи он је мени човек рекао у суштини објашњавао је он мени, ми смо хтели да ангажујемо српске људе за то, међутим када би склапали људе у тако кратком периоду то је 15 до 20 дана. То су сложене операције, људи не могу да се уходају, тимски да раде, то су захтевни задаци, рецимо ти са 50 полицајаца треба да уђеш и да се сукобиш на пример са другом полицијом која је већ тимски уходана међу својима имају специјални тимови и то, то не може било ко да уради и он је рекао да ће то да ураде људи специјалци плаћени за такве ствари који ће да ту буду у Црној гори само да се припреми ето нова опрема они ће нешто и свог оружја да донесу, а да се ово оружје да кажемо узме додатно.

ТУЖИЛАЦ: Шта су требали да раде ти људи са оружјем?

СВЕДОК: Они су требали да буду дислоцирани да кажемо негде ту заиста ја не знам локацију нити је моје било да питам. Поента прича је била да ако се з агужва ако се у том контра удару полиције крене са тим средствима сузавци, гасови, да их ту песниче, газе и то он је објашњавао раније су биле неке демонстрације и полиција улази букално и згази народ на улици народ све то подаве их оним, каже сада у таквој ситуацији они би имали гас маске унутра заштитне и овде би то било спремно исто да кажемо по Црној гори било би ту ...заштите овога онога рецимо у ту опрему он је мени објашњавао да су узимали чутурице, да су узимали оне специјалне што имају по три литра воде, она црева да могу да испирају очи коме треба шта, да могу да пију. Јер је он планирао да буквално да се они ту задрже прва најава је била 48 сати да се успостави контрола, да полиција ова регуларна пређе на страну опозиције. Дакле, требало је у случају да интервенишу те неке прве фазе интервенције дати им до знања да они не могу више да врате контролу над народом. Ту би одмах медији извештавали, наравно да би долазило све више како је он објашњавао сва медијска подршка је спремна . Значи он је рекао да су они силне паре дали да се ту купе медији, да се то пропрати да би ту дошли страни медији који би то пратило људи да већ имају да кажемо спремни који ће да буду по Подгорици мислећи на стране извештаче да полиција неће смети пред тим страним медијима и извештачима и које киме тек тако да употребљава претерану силу, а уколико полиција опали метак или на неке грубље начине повреди те демонстранте и крене да улази у Скупштину да ће чим му се јави, он да покрене ту јединицу која ће да дође ту и да их упропасти.

ТУЖИЛАЦ: Како да их упропасти.

СВЕДОК: Па шта мислите како 50 плаћеника може да упропасти полицију.

ТУЖИЛАЦ: Па питам ја вас, ви овде одговарате.

СВЕДОК: Па ево овако рецимо црногорски полицајци рата нису видели ко зна кад, можда још од времена са Турцима откуд ја знам. У суштини причам о томе да нису способни за такве начине борбе, то су људи специјалци који су плаћени за тај посао који ратују по свету, тако је мени Еди објаснио , људи тимски уиграни, људи са јаком опремом и замислите када вам уђу људи на пример који поседују дуге цеви.

ТУЖИЛАЦ: Адвокате, оставите телефон код службеника, оставите телефон код службеника убаците га и оставите.

Адвокате, није ваш посао да одржавате ред.

Изволите.

СВЕДОК: Дакле, стали смо код тих полицајаца, једноставно у тој пуцњави разумете, јер чим би полиција опалила који метак овамо тамо да као нешто да покаже силу, ови би дошли ту и засули би их да не би знали шта их је снашло, нико није луд да гине узалуд. Маса народа види полиција иста као они пуца на њих. Значи да је део полиције прешао на страну народа. Шта би урадила остала полиција, па нормално прешла би на страну народа, ко је луд да гине узалуд. Опет понављам. Ево видели сте када је било у Београду на пример, предат овај, за Милошевића оно, ушли им у полицијске станице и шта је полиција урадила. Ништа. Поизвртала их као пред Скупштином ово оно, опалио се који метак и ћао нико није одговарао ништа. Тако је планирано овде да се уради да кажемо са том полицијом, да се мало заплаше да се припуца да би ето они да кажемо приступили. Еди је рекао да ту осим њих још ту има да кажемо неких других начина..., али да то није моје да о томе размишљам, знам оно основно што ја треба да спроведем, он је рекао стриктно то и то и то тако и тако и на тај начин што сам то објаснио већ и навео и ја сам се нормално тога прихватио, без икакве сумње и икаквог поговора и све то је могло да прође много боље можда чак и да не дође до таквих сукоба, а можда и да дође до ја о

томе не могу да гледам шта је могло да буде нити бих ја о томе одлучивао. Али ја сам се прихватио мог посла шта да спроведем у дело то сам урадио поносно, не кајем се ни данас дан за то, сматрам да би српски народ боље живео овде да је то успело и кренуо сам од срца то да решавам. Он је мени ту напоменуо да ће они да дођу у Србију и ја сам питао кад он је рекао за неки дан. Ја сам рекао како ја да кренем што се тиче остваривања свега тога ја сам рекао ту требају огромна средства имам нешто средстава али немам толико да могу 500 људи да пошаљем и сву ту опрему да купим. Он каже ма каква средства, шта ти је прво и одма каже прво каже ево ти 10000 овако односно 10000 долара. То можеш да понесеш са собом за успут да те неиспретресају на аеродрому и то а заштитићемо ми то у Србију кад дођемо у Београд и онда ћеш да добијеш каже колико год ти је потребно да се спроведе операција. Одмах да се разумемо да ово неби неко злоупотребио пошто свашта се покушава да би се евентуално омаловажили ти људи из Србије, или ја или неко или било ко које учествовао у овоме па и сам тај Еди. Нико од тих људи ту није плаћени од тих људи који су кренули у Црну гору, него сва средства која су прердвиђена да се дају тим људима искључиво су предвиђена да они имају за свој боравак ту да направе проблеме по Црној гори да могу да дођу овде да оду назад да зовну неког свог другог пријатеља да дође ту да једноставно буде што више масе људи разумете овај а не да један човек не знам као плаћеник узме не знам какве паре. Е сад значи ови људи што су требали из тих удружења, организација, покрета и то да кажем да буду ту

ТУЖИЛАЦ: ових 10000 долара које сте добили од Едија јесте ли све потрошили?

СВЕДОК: не међу овим новцем који сам предао имају и 3 новчанице из тог снопа од 10000 долара, јер сам ја трошио и мој новац који је био јер је сав новац који је Еди мени дао био нов. Он буквално никад коришћен ја сам први који је те новчанице раставио прстима и онда приликом плаћања које куде или давања неке неке би могло да буде сумњиво кад узима те нове новчанице па сам ја давао ове старе да кажем уместо њих нове задржавао за себе овај али поента приче да наставим код ових људи да не скрећем са теме што су требали да буду са демонстрантима значи ту причамо о људима које сте ви похапсили овде као терористе и због чега сам ја дошао ту. А после ћу ја разјаснити у чему је ту штос и зашто сам ја дошао ту а што неко злоупотребљава и што је неком у интересу. Ти људи су требали да кажемо да уђу са демонстрантима у Скупштину да се задржавају да кажем на тим политичарима, Скупштина не сме да падне, Скупштина је требала да се оформи, да се прогласи нова влада требало да се направи наредних дана на пример формирање нове владе да се стриктно проглашење што се тиче НАТО и то, од тога нема ништа да кажемо тог неког успостављања реда у Црној гори. До тад би ти људи били ту. Дакле, ти људи они нису требали уопште да имају икакав контакт да кажем са тим оружјем нити да пуцају они у неког или не знам шта. Прво ко да пуца разумеш то ми је рекао да пошаљем сви ти људи да буду обични људи без криминалног досијеа ја сам то све преносио када сам говорио оним вођама група основним вођама, значи ту мислим на тог Пају, на Дикића, на Богичевића, на Ристића, значи њима је стриктно речено да људи треба да дођу ту и када избије та гужва у Скупштини да се то прогура да се уђе ако треба мало ту да се помлате са полицијом ово оно да кажемо без неке веће ако помињемо и то мислим да то знају људи и то ко би кренуо прво. А друга ствар он је мени рекао да не би неко хапсио људе по Подгорици и то у случају да их проверавају, они не смеју уопште да буду нека сумњива лица да кажемо да долазе раније пре тих избора и да треба да уђу по неколико дана раније постепено да ушу не одједном сви, тако рећи да се инфилтрирају ту да би били неприметни, да се не крећу по Подгорици да не пијанче ту, једноставно да не скрећу пажњу на себе. И то је што се тиче тих људи и те људе решавамо значи званично да се не манипулише, ја кажем онако како јесте, али друга група људи оружана група људи о којој прича Еди та група људи нема контакт са мном ја немам икакву могућност да успоставим икакву радио везу са тим људима или директну телефонску линију накнадно у ономе што ће се дешавати. Значи то је група кјом ру ководи Еди и он тврди да та група има искључиво контролу са његове стране и ове стране да кажем из Црне горе кога, не знам. Значи, мени није дато име, није ми дато до знања нити је моје да ја питам о томе. И ја сам ту да кажем кренуо у Србију они су мене истим тим путевима како су ме и довели како до кажем кроз аеараодром тако су ме и вратили. Овај човек Иван што је био ту он за сво време док смо рецимо причали Еди и ја о свој тој ситуацији човек није проговорио ни реч. Ево седе сада као што седе и ови адвокати ту пратимо, човек причу завршили те разговоре, једино ето тад када је дао те паре, тај Иван је рекао да потпишем да сам узео те паре. И то ми је било мало чудно.

ТУЖИЛАЦ: Ових 10.000?

СВЕДОК: Да, да то ми је било мало чудно али ајде реко вероватно правдају нешто из тих њихових фондова што скупљају у те организације или хоће хоће да имају једноставно да сам ја то узео, ја никакво питање око тога нисам правио, ево овако обичан бели папир, ја му кажем шта да напишем, каже напиши ја тај и тај преузео сам толико и толико. Ја то фино напишем лепо на српском, потпишем, и никакав проблем. И кажем вам он је тад мени рекао ако ћемо баш у детаље, сад можда се људима не седи толико сад да улазим у детаље. Рецимо ако ћемо детаљно он је покупио Ивана овог и одвео га, купио карту мени ја сам ту још боравио, тек после су они да кажемо мене вратили назад на аеродром, спровели ту, прошао тамо значи причамо о проласку ван пасошке контроле на исте начине. Рекао ми је кад дођем у Србију исто ако ме питају шта је ово, где су печати и то да кажем да сам враћен са руске... зато што нисам имао привлашћење и када они питају како шта да ја објасним да сам говорио како треба да бавим неким бизнисом и не знам ни ја па да су они тражили привлашћење па ме као вратили. И ја стварно дођем овамо на пријавницу и они тако кажу, ја пустим ту причу кажем тако они позову тамо неког шефа објасне шта је, овај ништа, каже овај пусти га каже када буде имао привлашћење нека иде. И ја тако нормално уђем у Србију ништа ме није питао нити претресао и ништа, сасвим нормално постигао свој пртљаг и ја сам већ кренуо да кажем

ТУЖИЛАЦ: Само станите да ово пошто је поприлично дуго да издиктирамо у записник па ћемо онда наставити. Јел може тако

СВЕДОК: Може

АДВОКАТ: Зашто да се диктира,

СВЕДОК: једино неко прекуцава са снимка.

ТУЖИЛАЦ: Сведоче само полако Само полако. Адвокат, пустиће те мене да ја вршим саслушање

АДВОКАТ: Ја сам управо питао због тога шта се снима, једноставно прекуцајте ово што је снимано и ми ћемо добити ЦД не ви да ви препричавате њега а он се снима.

ТУЖИЛАЦ: То ћете пустите мене. Јесте ли ви нешто тражили

СВЕДОК: Никакве примедбе немам што се тиче тог куцања и то само због дуге приче за једну чашу воде ако може,

АДВОКАТ: Говорим да ми није јасно, значи годинама ево као адвокат и као бивши судија тражио сам да напослетку дође до снимања исказаи онда не видим смисао нешто што се снима сада да се поново диктира. Не знам због чега.

СВЕДОК: Ја само једну ствар ћу исто да појасним, ја заиста покушавам у неким најкраћим могућим цртама то је основно, свака питања додатна ви поставите или у накнадном поступку како год.

АДВОКАТИ ПРИЧАЈУ ИЗМЕЂУ СЕБЕ

СВЕДОК: Што се мене тиче, ја могу и полако ја могу данима, онако како јесте и никако другачије.

ТУЖИЛАЦ: Адвокат, само ћете се мене обраћати.

Ја сам организатор удружења српски духови, и ја сам српски националиста, који се залажем за парламентаризам и за блиске односе између Русије, и српских земаља. Залажем за парламентарну монархију, а истовремено сам и велики противник НАТО удружења и власти у Црној гори. Што се тиче мојих послова, поред редовних радних обавеза које обављам приватно, ја се бавим и продајом мајица и управо из те моје пословне активности се финансира и удружење српски вукови.

Колико се сада могу сетити ја сам негде у 2014. години, чини ми се да је то био јул месец, боравио у Ростову на Дону у Русији. Тамо сам дошао преко где сам се срео са неким људима – козацима, којивиђење мојим и ту смо разговарали о некој помоћи која се може обезбедити. Из Екаторинбурга ја сам отишао у Ростов, ми смо однели неку помоћ, и ту сам се при пут срео са једном особом коју су ми представили као Еди, чини ми се да је пуно име било или Едгард или Едвард. За тога човека рекли су ми да је руски националиста, и да га сви поштују, те да има и доста новца. Као што сам и рекао пошто смо се упознали и разговарали смо. То је био обичан разговор, у којем смо причали око мог удружења, и истовремено смо разговарали око уобичајених тема као што су европска унија и НАТО пакт. На крају тога разговора Еди ме је чак и питао да ли ми треба помоћ око мог удружења, те да је евентуално спреман и да помогне, те ми је рекао да му се и јавим ако будем долазио и у Москву. У ту сврху дао ми је два броја телефона. Након овога сусрета који смо имали у Ростову и ја и Еди се нисмо релативно дуго видели, али смо остали у контакту преко вајбера.

Тек негде у марту 2015. Године ја сам поново из Србије отишао за Москву, али стриктно пословно и тада се са Едијем нисам видео нити срео. У Русију сам поново отишао у мају 2015. године. Тада сам се срео са Едијем, и то у ресторану Самарканд где смо причали у вези мог удружења, и у току тог разговора ми је рекао да ће ми дати помоћ за моје удружење Српски вукови, али да је и у ранијем периоду имао доста особа којима је помогао, а који су на крају то злоупотребљавали, и истовремено истакао да неки његови људи већ раде провере везано за мене, па ме је питао да у циљу убрзања тих провера, уколико ја тао хоћу могу да се подвргнем полиграфском испитивању. Како ја нисам имао шта да кријем, ја сам рекао да то за мене не представља никакав проблем, на шта је он одговорио да ја завршавам своје уобичајене послове у Москву, те да ће ми се он јавити јер је за то полиграфско тестирање или испитивање потребно да се припреме неки људи или нешто слично. Након неколико дана Еди је дошао по мене колима, и добро се сећам да ме је возио по граду дуже, односно боље рећи кружили смо, да би у једном тренутку се зауставио испред једне зграде која је имала више спратова, могуће и десетак, и која се састојала из нека три дела, боја те зграде је плава. Попели смо се у стан, и то је био велики простран и лепо сређен стан, а оно што је мене зачувило то је да су улазна врата на стану била метална. Рекао ми је да се опустим, и да се мало одморим, а да ће он доћи након извесног времена. Такође ми је и рекао да своје телефоне расклопим и оставим по страни, а за узврат ми је дао један старији мобилни телефон и рекао ми да унутра имам меморисан број који могу позвати уколико ми је нешто потребно. Не могу се тачно сетити колико је времена прошло, али Еди се поново појавио са још два лица. Донели су апаратуру, а потом су ме одвели у неку собу где сам сео на столицу, веома сличну овој на којој сад седим и знам да су ми ставили нешто испод стопала, ставили су ми нешто и око груди и на прстима, с тим да сам једну руку држао на столу. Тада су почели да постављају питања. Ја сам очекивао да ће то бити питања која се односе на само удружење, само моје удружење и на послове које ја радим, али је Еди почео да ми поставља нека за мене јако чудна питања. Питао ме је да ли ме је па под знацима навода неко послао, да ли сам сарадник неке службе, имам ли каквих тајни, да ли сам подносио захтеве војсци или полицији,

СВЕДОК: Само примедба једна ово за тајне, нема смисла да ја њему причам моје тајне него у смислу да ли имам неких тајни за које би неко могао да ме уцењује у том смислу да исправите
ТУЖИЛАЦ: Имам ли каквих тајни, због којих би неко могао да ме уцењује, да ли сам подносио захтеве војсци и полицији за посао, да ли бих побегао са великим новцем ако би ми га дао, да ли знам ко је Еди и тако даље.

АДВОКАТ: Ако можете само два питања да ли су осуђиван и да ли користи опојну дрогу

ТУЖИЛАЦ: Да ли сам осуђиван, да ли користим опојну дрогу

СВЕДОК: Ја кад бих вам причао питања која су ме питали

ТУЖИЛАЦ: Не можемо сви у глас, нећемо у глас

АДВОКАТ: пропустили онај део око избегавања процедуре по мени је јако то битно

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: да ли користим опојну дрогу, да ли би пријавио Едија полицији и војсци

СВЕДОК: и питали су ме да ли сам ја њихов сарадник и тамо и у Србији

ТУЖИЛАЦ: И тако даље, читаво ово полиграфско испитивање трајало је доста дуго, тако да сам ја практично и изгубио појам о времену, али мени се чини да је трајало између 4 и 5 сати. Касније мада сам и ја... био, читаво то моје полиграфско испитивање је и снимано. Наиме, када смо извршили са тим тестирањем, мене је Еди вратио повео из тог стана и тада ми је рекао да преда да се мало анализирају ти одговори које сам ја дао и тај снимак приликом тестирања. Овде би желео да кажем да је за време тестирања у просторији са мном поред Едија били су још два човека, али ме они ништа нису питали, већ је сва питања постављао Еди. Такође, када смо одлазили из тог стана Еди ми је рекао да ће резултате имати за неколико дана, и да ја немам чега да се плашим.

И заиста после неколико дана Еди ме је поново контактирао и рекао ми да је моје тестирање на полиграфу добро прошло, и да ће он сарађивати са мном. Поред даље приче, у једном моменту Еди ме је питао да ли сам ја имао овде трошкова овде у Москви и колики су ти трошкови, на шта сам му ја одговорио да су трошкови мог боравка у Москви износили неких 3 или 4 хиљаде долара, а истини за вољу више сам рекао отприлике, а након тога Еди ми је одмах дао у готовом 5 хиљада долара. Такође ми је рекао да ако буде нешто хитно да ће ме контактирати односно да ће ме звати, али у наредном периоду само се јављао повремено вибером.

Јесте ли потписивали за ових 5.000 долара признаницу.

СВЕДОК: Не колико се ја сећам.

ТУЖИЛАЦ: За ових 5.000 долара које ми је Еди дао, ја нисам потписивао никакву признаницу. Неко време након овога ја се нисам нити видео нити имао контакта са Едијем, све до пролећа 2016. године. Тада ми је од Едија стигла порука преко вибера

СВЕДОК: Ја заиста нисам стопостотно сигуран али могло је да буде март или април мај није сигурно

ТУЖИЛАЦ: и колико се могу сетити од Едија добио у марту или априлу 2016. године, а сигуран сам да је то било пре маја 2016. године. У тој поруци мени, када сам прочитао није било у потпуности јасно, писало је да треба сменити Ђукановића и криминалну власт подхитно, јел још шта писао

СВЕДОК: Па рекао сам све тачно шта је рекао да то једном за свагда мора да се реши да се Ђукановић да се та криминална власт склони да више не могу .. народ... и онда ће да се ступи у овакву.....

ТУЖИЛАЦ: те да се то више не може толерисати и подхитно се мора смењивати Ђукановић...

СВЕДОК: Буквално да народ треба да се побуни

ТУЖИЛАЦ: Такође је писало и нешто да народ у Црној гори треба да се побуни како би се сменила власт .Након овога Еди ми се током лета 2016. године јављао неколико пута, али ништа вредно помена Мени је у септембру 2016. године, а то је било неколико дана пре него што сам ја отишао за Москву, Еди је мени послао поруку да подхитно дођем у Москву, а с обзиром да сам ја имао неких својих обавеза и послова, ја сам настојао да се одговорим од тог доласка. Чини ми се да сам у једном моменту и рекао да немам новца, али је он био веома упоран и рекао да ће сносити све трошкове мог пута. То се и догодило, и добро се сећам да сам у недељу пред моје кретање за Москву отишао у пошту државну пошту у Београду која се налази поред Скупштине, где сам подигао новац и то 800 америчких долара које ми је Еди послао Вестерн унион. За тај новац ја сам купио карту за Москву и кад 27, 26?

СВЕДОК: Па знате како ја сам купио карту у понедељак тако сам ишао у агенцију колико се сећам а лет је био у понедељак, уторак, мислим да је био 26. на 27. после поноћи неких посла сата

ТУЖИЛАЦ: За тај новац ја сам купио карту за Москву и сећам се да сам отишао за Москву летом који је био у вечерњим сатима, чини ми се у ноћи између 26. и 27. септембра 2016. године. Лет је био значи пола сата после поноћи, а дестинација аеродром Шермејков у Москви. Када сам дошао, овде истичем да сам посашку контролу на аеродрому Београду прошао потпуно нормално као и сваки пут, а након мог доласка у Москву, на аеродрому ме је чекао Еди са још једним човеком. Овде би хтео да будем потпуно прецизан и јасан. Еди ме је са тим човеком сачекао на излазу тунела прије пасошке контроле који повезује ... из авиона са аеродромском зградом. Дакле, пре пасошке контроле. И Еди и овај човек имали су неке беџеве на себи, и човек је дао и мени неки беџ односо картицу, која је мени личила на оне службене легитимације које се каче, и након тога нас тројица смо прошли неким ходницима, и изашли на месту где се преузима пртљаг дакле са друге стране пасошке контроле. Другим речима ја нисам приликом доласка у Москву прелазио границу, пасошку контролу

СВЕДОК: Једноставно ми је речено да су то мере предострожности за сваки случај

ТУЖИЛАЦ: Пролазим пасошку контролу у Москви. Касније ми је Еди рекао да је то урађено предострожности ради. После овога, ја и Еди смо сами отишли једним колима у онај исти стан где су ме полиграфски тестирали, и искрено говорећи Еди је мене оставио ту самог, расклопио сам, тражио је од мене да расклопим телефон и после извесног времена се појавио Еди овај пут у друштву особе која се мени представила именом Иван. Када су улазили у стан, ја сам видео да њих двојица нису сами, већ да испред стана остало је још неколико особа, али ко су те особе ја се заиста то сада не могу изјаснити. У току боравка у овом стану Еди је мени говорио да морам да узмем учешће у неким догађајима, да је већ све решено, да су долазили из опозиције из демократског фронта и да је са њима већ све договорено, те да су дали велики новац за кампању у Црној Гори да не уђе у НАТО. Еди ми је ту објаснио да уколико опозиција добије изборе, да Црна Гора неће ући у НАТО., да ће се формирати заједничка држава између Црне Горе и Србије, те да ће се значајно побољшати положај Срба у Црној Гори. Све је то говорио у контексту избора који су били заказани у Црној Гори за 16.10.2016. године о којима ја пре тога ништа нисам ни знао, али ми је рекао да је тренутно у Црној гори на власти криминална група окупљена око Ђукановића, и у принципу да се она мора срушити. Такође ми је рекао да за читав план може да зна само неколико људи, и да су му из црногорске опозиције рекли да се избори не могу регуларно водити, помињао је и оружје, и истовремено рекао да је времена

заиста мало. Говорио ми је да је неопходно да ја набавим униформе црногрске полиције, али сам му ја рекао да то не могу да урадим, јер не знам како ни изгледају те униформе, те је потом рекао да набавим једну униформу а остале да сашијем, што ја због краткоће време нисам био у стању да урадим, па је на крају рекао да обезбедим једну униформу, а остале да обезбедим униформе са чичковима јел?

СВЕДОК: Имате рецимо униформе што се лепе ознаке на...

ТУЖИЛАЦ: са чичковима, односно са местима на којима ће се лепити одређене ознаке. рекао ми је да морам набавити панцире, што више муниције, палице, сузавац, бодљикаву жицу, гас маске, и рекао ми је да морам набавити 50 униформи и комплетну опрему за специјалце јер њих 50, укључујући и футроле за оружје и муницију, те ми је нагласио да футроле требају бити за тип оружја хеклер. Рекао ми је да треба да набавим и сузавце, и електрошокер. Другим речима као што сам и рекао требао сам да набавим 50 комплета униформе за специјалце укључујући и штитнике. Такође ми је рекао да треба да набавим, односно да купим 50 калашкњива, 50 пиштоља, и што више муниције. Сам план који ми је изнео био је следећи. Ја сам тарабао да ангажујем што више националиста из Србије, њих 500 стотина који ће доћи у Црну Гору на протесте за време избора, а да ће ту бити још 5.000 људи на том скупу, и да ти људи националисти из Србије не смеју да знају нити за њега, односно Едија, нити за оружје.

Констатује се да адв. Анђелић Бранко напушта саслушање у 11.46 минута.

Задатак ових људи – националиста које бих ја ангажовао је да дођу на тај скуп, и да заједно са другим демонстрантима пробију кордон полиције и уђу у Скупштину Црне Горе, где ће се прогласити ... на изборима формирати власт, влада, ... криминалци око Ђукановића. И он сам. Наиме, у једном тренутку разговора Еди је извадио један папир на коме је било 10 или 15 имена, и рекао да ли познајем неког од тих лица. Ја заиста нисам никога познавао од њих осим једног имена и презимена а то је Брана Мићуновић, али сам ја за њега мислио да је политичар, али ми је Еди тада рекао да се ради о криминалцу који је уз Ђукановића, био је и на том списку, стварати проблеме на тим протестима и напасти народ. У даљој разради плана рекао ми је да ће се све дешавати 16.10.2016. године, и да ће бити постављена нека бина на тргу код Скупштине где ће бити ти протести.

Јели вам рекао ко ће организовати те протесте?

СВЕДОК: Демократски фронт и опозиција, он је једноставно рекао да они руководи целом опозицијом, значи они су водили преговоре наводно у име целе опозиције значи ја кажем оно што је Еди рекао како је рекао, а сад шта он није поименице говорио тај и тај из опозиције, а и да је рекао ја те људе нисам познавао тада

ТУЖИЛАЦ: Што се тиче тога ко ће организовати те протесте, Еди ми је рекао да их организује демократски фронт, да демократски фронт наступа у име целе опозиције, али није помињао имена, већ је само рекао

АДВОКАТ: слушам три сата, рекао је демократски фронт и целокупна опозиција и да је рекао да је Еди њему рекао да они воде целокупну

СВИ У ГЛАС ГОВОРЕ

СВЕДОК: Демократски фронт руководи и они треба да дођу ту заједно да функционишу координирано али демократски фронт је тај који зна шта треба да се деси те вечери

АДВОКАТ: Да је њему Еди рекао да они .. и његови људе руководе целом

СВЕДОК: Да ли је то истина да ли није, ја у то

ТУЖИЛАЦ: да ли је то истина или није ја то не могу.

Поименце није помињао никог.

Рекао ми је да ови људи националисти требају да буду у једном моменту окупљени око једне заставе са главом вука, те да на себи имају ленте плаве боје што је био знак распознавања, и тада ми је рекао да ће један човек који прича руски у моменту када се крене према Скупштини да се уђе преузети телефон.

Какав телефон и који човек?

СВЕДОК: Није ми рекао име човека који је, ја не могу да кажем нешто што није човек је јасно прецизирао да човек прича руски ту је требало да се одрже ти неки говори да се та маса подигне да кажемо мало да се узбуни због те крађе избора, због онога да се они позову да уђу у Скупштину да кажемо као доста је више и те ствари, да та маса треба све оно што сам рекао да их погура и да тамо пробије и уђе да сада не улазимо у те детаље. Само једну ствар да разјаснимо, телефон је требао да буде код човека који би био одређен да руководи мањим вођама група, који би међусобно комуницирали и били ту у сред те масе српским држављанима

одмах да се разумемо и у тренутку, он је рекао после 11 сати после свих тих говора, јер то не може народ одједном да се окупи, значи мени је објашњено да они треба да дођу са више страна ту да се омасови, јер рекао ми је исто 3000 не треба ... око 5,6 хиљада да је то идеална цифра да сме да се крене да се то реши. Он је рекао ако може да се види да и преко 500 људи да крене, ја сам рекао у тако кратком року ја заиста не могу постићи све и опрему и ово и оно заиста ја нисам, ја сам рекао да ћу урадити све што је у мојој моћи, ја сам заиста урадио све што је било у мојој моћи и спровео.

ТУЖИЛАЦ: Ко је ваш

СВЕДОК: овако је речено само да прецизирам значи човек који руководи овим српским држављанима је на вези са мном тим специјалним телефоном који ћу ја имати, значи код њега би био број 10 телефона, ја тад нисам знао шта то значи, а код мене би био број 9 телефона, а број 6 био био Еди и он је мени рекао ја ћу теби накнадно да објасним шта ту све, али поента приче је да нико не зове Едија, него да тај може комуницирати само са мном у случају неке преке потребе да су то заштићене везе, линије да то нико не може да прислушкује, али да нема потребе ни за каквом причом да ја све унапред објасним шта како да се ти људи држе до 11, и онда када они позову сву ту масу да крене да они са свом том масом крену да се гурају напред и ако та маса и неће ако се двоуми да они погурају.

ТУЖИЛАЦ: Које треба да се преда телефон

СВЕДОК: То ће мо све касније објаснити како ја долазим у Србију, ангажујем Пају Радомировића тамо значи у првобитној намери је све ћу ја то накнадно објаснити, требало је Паја, па накнадно додељено Дикићу све ћу ја то да разјасним како је до чега дошло јел још нисмо до тог дела приче дошли. Само ово да завршим. Значи око 11 сати он је рекао да би он мене позвао и рекао ми шифру, ја сам то већ испричао, значи човек би дошао код тог барјака, значи човек после говора значи од ових из демократског фронта представио би се том шифром значи Еди би ми рекао која је шифра и он долази узима телефон и после тог тренутка он успоставља контролу са Едијем и потврђује и тада креће гужва, с тим да

ТУЖИЛАЦ: ... телефон. Што се тиче самог плана, требало је негде након говора око 23,00 да се крене према Скупштини, и човек из демократског фронта је требао да дође да каже шифру и да преузме телефон и да

СВЕДОК: Још једну ствар би рекао око тога само да бих разјаснио ја сам и тада напоменуо и питао рецимо

АДВОКАТ: ... рекао је човек који зна руски

АДВОКАТ: Сад је рекао у задњој реченици коју је изговорио

СВЕДОК: Све имате снимак па премотавајте колико хоћете,

АДВОКАТ: Други пут сад каже

СВЕДОК: Ја причам у најкраћем могућим цртама

ТУЖИЛАЦ: Адвокати, обратите ли се сведоку без моје дозволе удаљићу вас

АДВОКАТ: Па немојте ви да уносите нешто што није рекао на крају крајева па није рекао на снимку демократски фронт је дао знак.

СВЕДОК: Чекајте немојте ви да окрећете моју причу, ја врло добро знам шта причам ја причам оно што је било, не можете ви мене убедити овде . Ја изјаву дајем онако како јесте, да ли то сметало вама, њима, не знам коме мене не занима ја сам револтиран дошао овде да дам изјаву и ја ћу је дати коме год то сметало. И после када ја дам изјаву нека размишља свако зашто сам је дао тако

АДВОКАТ: Нама уопште не смета његова изјава, нама је потребно да се та изјава како каже унесе у записник и ништа друго. То је све.

ТУЖИЛАЦ: Ајде изволите

СВЕДОК: Та особа која би дошла да преузме телефон Еди човек прича руски, он реч српски не зна реч да проговори значи особа која прича са њим мора да прича руски, значи човек је јасно рекао дачовек који преузима телефон прича руски да би он рекао шифру овамо, да би му се дао тај телефон, да би он успоставио контролу са Едијем и разговарао. Ја сам га питао тад Едија зашто би ми на такав начин уопште њему давали телефон телефон уопште није потребан и то зашто му се не да директно. Он је рекао да су то мере предострожности јер може да дође до

тога да се људи ухапсе, да падне оружје, да се деси било шта и да се не деси да ухвате ове да их претресају да им нађу специјални телефон или било какву везу са њим.

ТУЖИЛАЦ: Одакле је овај човек који треба да преузме телефон и окји говори руски језик.

СВЕДОК: Он је јасно је речено из демократског фронта али није речено ко. Ја не могу да кажем тај и тај када ми није речено.

ТУЖИЛАЦ: На посебно питање ради разјашњења околности о особи која треба да преузме телефон, сведок сарадник одговара:

Телефон је требало да преузме особа која говори руски језик након завршеног говора како би се остварила комуникација између те особе и Едија. Као објашњење зашто се то тако ради, Еди ми је рекао да из разлога заштите и у случају да се оружје пронађе или неко буде ухапшен да се тај посебан телефон не пронађе код те особе. Особа која говори руски и која је требало да преузме телефон према Едијевим речима из демократског фронта.

Еди ми је рекао да ће око Скупштине бити 100-њак полицајаца, и да група од 5.000 људи може веома лако да се пробије у Скупштину и да ту требају из Скупштине да избаце обезбеђење и полицију, ако је потребно и силом, а након тога да се задрже 48 сати у Скупштину, док полиција не пређе на страну народа.

АДВОКАТ: Да ли је сведок рекао да је Еди потенцирао да буде комуникација само између њега и сведока.

СВЕДОК: Врло јасно сам ја прецизирао каква је комуникација

ТУЖИЛАЦ: На посебно питање адв. Дражена Богојевића сведок сарадник изјављује: ја сам рекао и то понављам да је Еди требао да комуницира са мнош, и требао је да комуницира са човеком који добије телефон после 11 сати

СВЕДОК: Значи било је забрањено човеку српском држављанину да зове уопште Едија било кад.

ТУЖИЛАЦ: После 23. сата. Човеку код кога је до тада био мобилни телефон било је забрањено да комуницира са Едијем. Јел тако?

СВЕДОК: Тако ми је речено, шта је речено ја сам стопостотно, мени је дат телефон тај специјални телефон

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Постоје два телефона, један који је био код њега и један који је био код Велимировића.

АДВОКАТ: Може ли само сведок да прецизира од које је то особе требало да се преузме тај телефон.

СВЕДОК: То када дође на ред. Да не прескачемо хронолошки значи ми тек сада долазимо до тога да Еди треба да дође у Србију

ТУЖИЛАЦ: Сведоче!

Што се тиче даљег плана Еди је мени рекао да поред људи који ће доћи из Србије постоји још једна група његових људи, за које је и намењено ово оружје, а њихов задатак је да у одређеном моменту обучени у униформи полиције и са оружјем дођу до скупштине, и да се сукобе са полицајцима Црне Горе, јер би се на тај начин створио привид да је део полиције прешао на страну народа, а што у ствари била и поновљена ситуација Београда када је Милошевић пао, јер је дио полиције приказао да је наводно на страни народа, а остали су се једноставно прикључили. У току ових 48 сати, било је предвиђено и да се одржи седница Скупштине, да се формира власт и одмах да се врше хапшења, а ако се Ђукановић не може хапсити то заврши на другачији начин, односно да се убије. Овде бих хтео да напоменем да ми је Еди рекао да та друга група је директно била под Едијевим руковођењем, и ја не знам нити сам имао посла са том групом. Након обављеног тог разговора, а поготово јер ми је Еди рекао да ће се на тај начин спречити улазак Црне Горе у НАТО, ја сам прихватио све ово што је он мени рекао, и тада ми је Еди када је изашао из стана дао 10000 долара и тада ми је Еди дао 10000 долара, у готовом новцу, за што сам ја потписао потврду на обичном парчету папира, где сам својом руком исписао

СВЕДОК: Не разумем адвоката.

ТУЖИЛАЦ: НЕ обраћајте пажњу, адвокат! Адвокат! мени мени мени. Све у реду. Сведоче!

Где сам са својом руком потписао да сам преузео 10000 долара, и то на српском језику. Ја новац, ја сам касније потрошио, али морам да кажем да сам сачувао 3 новчанице по 100 долара које сам касније предао полицији у Црној Гори.

Након овога Еди ме је вратио на аеродром, и на исти начин сам поново ушао у авион за Београд, односно нисам пролазио пасошку контролу, а Еди ми је рекао да уколико ми буду правили проблем у Београду, да кажем да ме нису пустили у Москву да уђем из разлога јер нисам поседовао „приглашеније“ односно нисам поседовао дозволу за посао.

СВЕДОК: Знате о чему се ради, када кажете на пример неке да долазите на дуже у Русију, ви имате нормално да уђете до 30 дана, али ако кажете да долазите на дуже послом, онда они траже да тачно кажете код кога идете тим дужим послом на коју адресу ћете бити пријављени ко вас је позвао.

ТУЖИЛАЦ: односно да нисам поседовао одговарајућу документацију.

Шта се догађа када се вратите још само један део пре повратка за Београд Еди је рекао да ће и он доћи у Србију.

Ви се враћате и шта се догађа?

СВЕДОК: Ништа, он је мени то објаснио да ја кренем са тиме да кажем да организујем полако, да видим кога би могло од тих организиција, како то да мало преиспитам, да се распитам о ситуацији у Црној гори, да видим како стоје ствари, све што могу да кренем одмах да купујем од те опреме, да не купујем нагло све одједном него постепено по мање да се то не примети и тако даље. Рекао је да узимам нешто од 10.000 долара што је дао, ако узимам више да узимам од мог новца ништа није проблем то све што се узме покриће се, да кажем јер ће они да донесу новац у Србију ја нисам могао да га пренесем замислите да ме неко претреса са огромном количином новца. И он је дошао увече затим после неколико дана ту, ја сам већ да кажемо ту погледао око ко би био погодан шта сетио сам се и тог Велимировића зато што он налази се на територији Косова и Метохије раније сам са њим контактирао и имао неке добре односе, нисам чуо од других људи да је он неке нешто људе варао вамо тамо, чуо сам да је склон оружју, а обзиром да је на Косову и Метохији је доста оружја осталог, и ту је то сада отцепљен део, окупиран део Србије, друга област, ја сам сматрао да је можда боље да се то ту набави. А оно колико сам га ја знао, нешто сам га виђао по Равној гори, други људи су ми говорили за њега, рекли су ми да није хтео да ради у шиптарској полицији, рецимо тој косовској, зато што је што сада држи, држи неку кафану човек у Дугом потоку то су неке површне информације које сам ја знао о њему даје војвода, видео сам тамо неке споменике да је дизао неком команданту четничком, да је он све то фино организовао тамо да држе до традиције. Одлазио сам у Брњак исто на неке скупове и ту смо мало детаљније нешто попричали раније са њим, човек ми дао број телефона, у суштини ценио сам да је човек искреног националисту патриоту. И позovem ја њега и питам га да ли би могао да дође тако да се видимо, човек ми је рекао да има нека посла да кажемо хоће, и каже он што се њега тиче могу ја одмах да дођем до њега па да се видимо и да попричао. Ја кажем ја ћу да кренем доле према југу, не могу реко да прелазим мојим аутом пошто не води се на мене тај што возим због онога овлашћења па крећи негде да се нађемо овде негде. Каже он да се нађемо у Брњак. Ајд, И тако у међувремену видео сам се са Едијем који је већ стигао ту. Еди ме је питао што се тиче те операције јел то кренуло, јел ја радим нешто по тим питањима и тако даље, ја сам му дао знања око Велимировића да сам га да кажем ангажовао и да имам у плану даље да ангажујем Божићевића и Ристића и да ћу да разговарам евентуално и са Дикићем. И каже он ко је тај Паја какав је, шта је, чиме се бави, ја објасним њему онолико колико сам и ја знао да кажемо о том човеку. Каже он мени добро иди поразговарај са њим, дај му паре, немој само да испадне неки проблем да нас понамешта за оружје и не знам ни ја, реко где сме да намести ваљда нема. И, узмем ја тада ми је дао 25.000 евра за потребе да кажемо те прве слања људи и наоружања, у суштини он ми је рекао ја ћу дати колико хоћеш понеси али нема сврхе да те неко навата одједном са толико новца, него узимај онолико колико ти треба за потребе тога. И, ја сам ту потписао за тих 25000, он је исто тражио на неки обичан папир да ја напишем то ја тај и тај преузео сам толико и толико и да потпишем исто онако као и када сам био у оној просторији у стамбеној згради у Москви. Дао ми је биле су у апоенима по 500 евра нове новчанице, никада распаковане, онако умотане у обичан овако неки бели папир као нек адва троугла један преко другог тако нешто кроз њих се .. видело, никакве ознаке, никакве банке, најобичнији папир и ја сам то поново отишао и нашао се са Пајом. Нашли смо се иза Рибарића има неки мост тамо који иде према Брњаку преко неког језера. То је малте не близу те административне линије са том области Косова и Метохије и он је ту чекао код моста још неки је момак био са њим колима вече је било и ја њему ту поздравимо се све то ја кажем Пајо треба да поразговарамо неке озбиљније ствари насамо реко јел можемо негде да се склонимо да можемо реко само ти и ја да причамо, пошто видим тај неки ту што је био са њим стално се нешто врзма око ја сам ишао сам. Због Едија,

Еди је рекао да са строго причам са сваким причам очи у очи. И каже о нема никаквих проблема, идемо горе, каже он том малом да иде са нама, а као он ће са мном у возило и када смо кренули горе није то нешто далеко до тог села успут, ја њему већ набацам површно причу о чему се ради, да кажемо да у Црној Гори је осудно буквално осудни су избори у задњем тренутку, бирамо буквално између ситуације да останемо окупирани под НАТО или да се од тога ослободимо отмено ситуација је таква и таква све му ја предочим исто, да сада не понављам, исту причу шта је мени Еди причао, с тим да ја њему не говорим све детаље до краја, јер је Еди рекао да он не сме да зна много, не он, него било ко од тих вођа. Што мање знају, то боље.

АДВОКАТ: Извињавам се да ли можете да унесите с времена на време, лакше пратим,

ТУЖИЛАЦ: То је ваш проблем. Наставите

СВЕДОК: И у суштини Велимировић се слаже са тиме, с тим да је Велимировићу још не говорим ту док се возимо, око тог оружја и то и он се слаже око тог протеста све то да ми то да треба да скинемо и то све, али он ту већ почиње да ме запиткује у возилу почиње да буде мало радознао.

ТУЖИЛАЦ: Шта он пита?

СВЕДОК: Па пита он ту шта ко, ко то организује, за кога, ко у Црну Гору ја му кажем шта ти мораш све да знаш гледај своја посла ... шаљем људе и ја онда ајд као кажем ја ту њему делимично а бре ови људи тамо, опозиција, демократски фронт довешће људе тамо озбиљна ствар се ради у координацији има реко ту много шире се ради нешто ти не можеш да знаш има ту и мојих пријатеља из Русије и свашта ту има, подршка је много добра. Ако успе да решимо тај проблем, решићемо ога за сва времена за ко зна кад, ако не ништа што кажу помоћићемо оно што можемо. Јер ако уђу ту, више не можемо истерати одатле ко зна кад. То је да кажемо нешто у кратким цртама шта му ја говорим у возилу и долазимо тамо тамо исто причамо мало насамом код те продавнице он и ја, онај момак је унутра ту су још неки људи били у продавници. Ја сам Пају издвојио и рекао му да кажемо неке ствари мало детаљније. Дао му до знања да ту мора мало да се запне, да се погура да се уђе у Скупштину и то да ништа не брину, значи да то неће ту нико ништа да одговара, неће ту нико никог да убије од тих људи па ето ако се побију са полицијом мора да се побију да уђу неће они да их пусте да уђу на лепе очи унутра, да мора да погурају. И каже Паја мени немој да ту испадне нека да не кажем сад шта да људи страдају да ово да оно, ја кажем значи оно шта може да испадне значи то је 5-6 хиљада људи кад уђе унутра ко им шта може, цела Црна Гора има 3000 полицајаца када би их све повукли и довели ту, несмеју да их побију све пред новинарима. Шта ће да им раде, неће људи да оду из Скупштине и шта ће. И пристане Паја на то и ја онда Паји ударим другу причу пошто је он око тога шта ће и шта ће, ја и нисам имао баш да кажемо план да му одмах то око оружја и усталом сам се двоумио да ли уопште да га ангажујем или не, некако ми је деловао као да се мало плаши, али када је већ пристао да је легао, јер ја сам му објаснио све да ће то да се помогне тим људима да дођу на које начине да се распореде шта и како, ја сам њему рекао и касније ми ћемо увек вама да помогнемо на Косову и Метохији ти људи из Црне Горе ће вама да помогну сутра ће да вам за треба помоћ или нама тамо не дај боже, морамо заједно да се држимо. И када се он већ мало умирио, ја сам њему лепо рекао Пајо за сваки случај мора да се узме оружје реко ти на Косову вероватно имаш неке комбинације за то, каже он шта треба, ја му кажем тачно шта треба тих 50 калашњикова, 50 пиштоља и што више муниције Паја остао без текста. И он одмах почео па шта то, па ко, па моји људи не знају, ја му кажем немој ништа да бринеш није то за људе те које ви водите, значи ове групе које ћете да воде. Значи то оружје је намењено тотално за другу групу људи ја имам поверења у тебе ти треба то да пребациш тамо да се то држи да кажемо тамо негде на периферији Подгорице да би било доступно неким путем према центру према тргу и то у случају да затреба доћи ће људи под шифром.

Ја бих молио да ми не додајете док дајем изјаву ако је икако могуће да не коментаришете и тако те ствари па ако ћете ви да причате ја ћу сачекати. Па чујем да разговарате ту међусобно.

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: ... ради процесне дисциплине од сад па надаље се директно у складу са ЗКП-о директно не обраћа сведоку сараднику већ преко специјалног тужиоца.

Констатује се да саслушање напушта адв. Томовић Далибор у 12.26 минута.

СВЕДОК: Ја сам се обратио тужиоцу, једноставно омета ме, ја дајем изјаву причам нормално, људи константно док ја дајем изјаву константно у току изјаве се коментарише изјава, ја молим

да ми се питања о изјави поставе када дам изјаву све што није јасно ја ћу одговорити fino и културно мислим да нема проблема.

Дакле, стали смо код Велимировића код овог оружја и ја сам њему објаснио да крене да кажемо да купују ако постоји ако може да се купи да ћу ја одма да му дам нешто новца за те потребе ид а одмах крене са тим ангажовањем људи за слање овамо у Подгорицу, али да ти људи не смеју ништа о том оружју знати, о месту складиштења оружја и транспорта било какву причу о оружју да не знају и

ТУЖИЛАЦ: Адвокат Медојевић хоћете ли оставити телефон.

АДВОКАТ: Морао сам ћерки да пошаљем поруку.

ТУЖИЛАЦ: Нисте. Значи ово је процесна радња

АДВОКАТ: да је забрањено..

СВЕДОК: И да наставим око тих људи ја сам рекао Паји да види да ангажује друге људе преко других одбора јер је он члан равногорског покрета који је део равногорских организација које све заједно да кажемо представљају тај равногорски покрет на просторима Србије и Републике српске, има их чак вероватно и овде у Црној Гори, да се види са тим другим одборима ја сам знао да је њему Богићевић претпостављени, ја сам већ хтео да контактирам са Богићевићем, али сам знао да је и П аја добар са њиме. Ја сам рекао и Паји да он набаци Богићевићу ту причу да ћемо ми да обавимо неки разговор да кажемо везано око тога и тако даље да се ангажују људи из тих других покрета и он се сложио са тиме и тако смо неки тај површни разговор завршили. Ја сам Велимировићу дао 15.000 евра на руке у апоенима по 500 евра. И то је новац који је намењен за те неке прве активности кретања Велимировићевог при испитивању за куповину оружја где да купи шта, евентуално да крене да купује нешто. Било шта да му фали да ме назове ако је нашао да крене већ са преиспитивањем терена у Подгорици да неко види за те станове за нешто да се изнајмљује неприметно по неколико људи или мање групе или те усамљене неке куће и то да неће да буду много приметне. Једносавно не сме маса људи на једном месту. И све је он то разумео, разишли смо се сасвим нормално одатле, ја сам отишао даље

ТУЖИЛАЦ: Јел он прихватио?

СВЕДОК: Прихватио, да кажемо није баш био нешто весело али је прихватио. Једноставно нон стоп је говорио немој да буде нешто да ја да не кажем шта, малте не да страда он у свему томе, овом оном, да то оружје ово оно, али сам га ја убедио да то оружје није намењено нити њему нити његовим људима нити овим људима из ових група што ће да иду. Ја сам рекао имаћеш шифру, бићеш позван и да предаш то оружје и то је то. Значи то је требало тек да се користи да кажемо у неким каснијим фазама после упада у Скупштину, што он наравно није требало да зна шта и како све неке детаље да кажем крајње. Он за Едија није требало да зна или било шта за ову групу уз Значи ја сам покушавао да га сасечем једноставно да што мање зна к олико је било могуће. И отишао сам даље да кажем за Београд својим пословима којекаквим, али сам паралелно радио све ово, куповао ту опрему , наручио тамо да се шије којешта, те фантомке неке и онда сам кренуо да се видим са Дикићем у Ниш. Контактирао сам га фејсбуком, прво најавио му да ћу да наиђем он ми је дао неки број телефона мислим да је петица нека била или тако нешто и срели смо се код Бела ми телевизије, трг, оно центар Ниша где шетају, шеталиште, и кренуо сам ту са њим у неку необавезну причу, јер то је ипак човек пандур ја сам најавио и Едију рецимо да ћу да разговарам са њим. Еди није знао у том тренутку ко је он и када је Еди мене питао кога сам да кажемо ко је тај ја сам рекао он је представник једног удружења бораца, тих који су се борили по Косову, ја му кажем бои је полицајац пандур, и он је то схватио као обичан полицајац улични или шта већ. Једноставно није обраћао пажњу он је само то записао и као небитно али ми је дао одобрење да ја причам са тим Дикићем. Ја Дикића до тада нисам познавао лично. Значи, да смо ми неки пријатељи како се то медијски манипулише или не знам шта, човек је имао тотално свој живот, ја свој, човек има своју организацију и удружење које се бори исто за те неке српске интересе да кажемо против НАТО и то моје је исто зашто не би сарађивао, ја сам и овако имао намеру да сарађујем, али ето десила се идеална прилика да кажемо и за то. И кренем ја ту полако да износим причу око тога да ће почети у Подгорици да се дешавају прво га питам за здравље, шта све, породица, жали се он не знам у пензији је лоша пензија каже нешто мало нема ништа од државе , од овог од оног, они су пробали нешто сада да не залазим у те неке његове приватне ствари, болестан и између осталог он је мени и сам напоменуо да он треба да иде за Црну Гору због тог не знам ... неки проблеми, дао је он нека алтернативна лечења око тога да и то све скупо плаћа не зна шта ће где ће, у суштини жали се човек да има, нормално да се човек жали у таквој ситуацији. И ја

одмах на ту ситуацију набацим ову причу да моји људи иду да ове групе иду и то да ће да буду ти избори да ће да дође до тих протеста, све ја то њему полако набацим ту причу али наравно набацим му причу без Руса. Опет кажем ради се о пандуру не може њему да се верује да ја њему кажем Еј, ево идемо ми да се уради то и то да се, не ради се то тако. И он у том првом тренутку није био нешто превише да кажемо заинтересован. Значи он је рекао да он са неком групом људи иде за Острог, тако сам ја њега разумео. У том периоду и да он хоће вољан је да дође на тај протест али не зна уопште да ли ће ићи на Острог или евентуално до тог протеста, јер лоше стоји са здрављем и са новцем и све. И сад кроз све те приче ја сам га преиспитивао има ли он људи он тамо и овамо неке да кажемо неке нормлане ствари да ли би могао некако да се појача тај протест када сам закључио да би могао, мислим ја сам знао да он има утицаја, али када ми је потврдио у разговорима неким да би нешто од тога могло бити, ја сам њему рекао да ћемо још разговарати о томе, да ја морам да идем даље неким мојим пословима ако ћемо да ме испрати само до аута ту сам паркирао близу, он ме испратио. Када сам полазио у ауто имао сам у џепу згужванх неких 500 долара од раније. Нисам имао намеру уопште да кажем сада да му дајем неки новац, али ја сам узео тих 500 долара и буквално му набио у руку. Значи, човек није знао, ја му нисам рекао ево ти паре за то и то, него као да се поздравимо и како је он пружио ру ку ја сам узео овако и овако му притиснуо то и овако рекао му склони то у страну. Он је можда мислио да је то неки папир или ко зна шта написано овде, то сакрио као да сам му ја дао не знам шта. Мислим дао сам ја њему мој број телефона, када смо се разишли одатле, дао сам му неке мајице наше српске те које ми производимо мало више да има, и рекао сам му да ћемо да се чујемо још да поразговарамо о томе ако буде могао да иде оамо за Подгорицу и у међувремену када сам ја отишао назад за Београд он ми се уопште није јављао. Значи он није ништа питао ни за тих 500 долара нити је коментарисао ништа, ништа, ништа. Човека нема, али када сам му ја дао до знања да треба да се видимо поново кроз неколико дана, он је пристао на то. У међувремену ја сам био у контакту са Пајом да се видимо са Богићевићем, Паја је дошао овамо у Србију, пошто када смо контактирали опет је била прича да ја долазим доле ово овом, ми и овако и онако треба да се видимо са Богићевићем. Ја треба да иде мда преузем неку опрему што сам наручивао и везано и за ове догађаје, а има тамо што и ја узимам што тргујем и што којешта, реко треба то да покупим ако можеш да дођеш овамо до Београда да завршим то па ћемо да идемо код Богићевића. И Паја је дошао, да ли га је неко довезао да кажем како шта ја сам га преузео и ту смо отишли до тог неког арми шопа између осталог да, није то обичан арми шоп то су магацини огромна за та снабдевања директно од преко да кажемо то је испостава нека. И ја сам преузео шта сам нешто наручио од раније, наручио сам још да поузимамо, Паја када је видео шта ту све има каже он има ли ту шта за мене. Кажем како да не, узми себи шта хоћеш да обучеш то ћу ја да ти платим никакав проблем није. И он је ту узео себи, не знам ни ја нисам ни загледао шта је узео, узео је неке униформе неки комплети за њега лично, ја сам то платио уз ову осталу моју робу убацио Паја у то возило то је комби наведено је тамо ко и шта све у њему су предати предмети и кренули смо он се у међувремену чуо са тим Богићевићем, међутим ми смо каснили, хватало је већ вече, Богићевић је био у Крагујевцу и ми смо онда ударили тамо преко ПОжаревца аутопутем тамо да кажемо та наплатна рампа искључење за Крагујевац, има неки ресторан као ту са десне стране на искључењу мислим да је Капија Шумадије или тако некако заиста мислим да је тако да не буде сада стопостотно. И Богићевић је ту чекао. Видели се ту са њим исто у тај ресторан, мислим нису то неке приче предугачке приче, првествено што је инсистирано на томе да се ради што тајније са што мање приче. Ми телефонима ништа на ту тему нисмо разговарали да кажемо ни порукама, него само кратки поздрави где си јеси стигао ту сам стижем. Ту смо наручили вечеру, Велимировић је већ увео Богићевића да кажем делимично у ту причу о чему се ради. Ја сам рекао Велимировићу да Богићевићу не помиње оружје, јер ако му помене овај моја процена је да ће да буде страшив да неће смети, односно неће штети да ангажује људе да крену. Рекао сам Велимировићу да сме да му каже за ово да се погурају, да се побију, да уђу то је сасвим нормлано то је оно појави се руља уђе малте не сваке демонстрације имају да кажемо какви су горе по Србији сваки дан се бију на утакмици јел тако. Него да прескочимо то, Богићевића је исто је тражио да кажемо нека уверења да nebude ту неких проблема да неко те људе побије ја кажем а ко ће да их побије шта ти је то ће да буде тамо маса људи, друго не сме полиција да побије људе тек тако и између осталог ја опет на околне неке начине богићевићу дам до знања да ће они да буду сигурни ту да има ко њих да заштити ко ће ту да интервенише он је питао како шта ја сам њему опет рекао да је то све у организацији идеје па ће да води рачуна о томе немогу ја да водим рачуна о њиховом скупу, разумете, уосталом ја и нећу бити ту. Богићевић је

мени рекао да ће он да обиђе те одборе све, да ће да контактирају и друге значи широм Србије, чак и у Републици Српској да ће и друге организације контактирати веома је кратак временски период да се то покрене, али да ће он лично да се потруди да кажем да што више људи оду да треба помоћи браћи у Црној Гори ту је била сва сасвим патриотска прича и то. Отишли смо одатле јер је овог Велимировића звао тај неки његов што је требао да га покупи да га вози тамо кући да кажемо. То већ су били касни сати и тај је ишао оданде да кажемо из правца Косова. Ја сам потерао према том правцу и сусрели смо се код параћинске наплатне рампе пошто је он звао њега телефоном тако су се договарали и онда сам ја изашо ту на скретање према Зајечару ту код неке безинске пумпе зелене на паркингу смо изашли Велимировић је прешао код њега пренео то што је он купио Велимировић је отишао, ја сам даље продужио за Зајечар пошто се тамо шило што сам раније наручио мајице, заставе те неке ствари, па сам тамо ноћио, па опет одлазак за Београд, па састанци са Едијем, извештавање о свему, значи све се дешавало паралалено. Рецимо ја сам са Едијем увек имао заказан састанак унапред на сваких 2-3 дана како он одреди позиција коју он одреди и време које он одреди, ја на то нисам могао да утичем. Даље, шта је било интересантно рецимо у целој причи, од самог повратка у СРБију и сво моје кретање, није била иста ситуација каква је била раније, била је приметна пратња да кажемо нека онако мало издаље одређених возила дешавало се да се понављају иста возила у току дана на различитим крајевима Србије да се види исто возило, али се возила не приближавају превише мом возилу да буду нападана да нешто да, а рецимо у Србију први наш сусрет који је био на Калемегдану са Едијем он је дао мени исто тако мањи телефон, значи то није специјалан, овај телефон за заштићен за везе и позиве него један телефон да га ја увек држим код мене да буде увек буде напуњен, да се не празни батерија рекао ми је да са тог телефона никога не зовем, ако нешто буде требало он ће као да ме позове на тај телефон. Међутим, поента приче је да није звао на тај него ме и даље звао вибером на ово моје не знам ни ја, и онда сам ја схватио да тај телефон или нешто има у њему или која му је сврха, да ли ме уз помоћ њега позицирају или шта раде заиста не знам. Али, сам се држао тога, ја нисам сумњао у Едија и носио сам тај телефон заиста са мном стварно, мислим они су могли и са возилом да ураде шта хоће где год га паркирам ја то не обраћам пажњу. Друго нисам имао сумњу никакву у њих. И у међувремену ја сам Едија известио о свему томе о разговорима и са Дикићем и све. Значи тада када сам га известио то о Дикићу да постоји шанса да ће он заиста повести исто људи и да ће кренути овамо он се одушевио. И онда је он мене питао да ли је то тај Братислав Дикић који је командовао као специјалном јединицом ј акажем да човек је био командант у жандармерији у Србији познат генерал и то. И он мене потапше тај Еди и каже одлично прави човек, свака част. Каже било шта да треба овом Велимировићу или да треба Дикићу да се да. Ја значи шта он каже ја не правим питање. Иначе што се тиче свих тих сусрета значи за таих 15-так дана ја сам се са Дикићем срео три пута. Значи на другом састанку са Дикићем, ја сам Дикићу прецизирао да кажемо мало детаљније око тога шта треба да се уради око тог трга, окупљања тих људи, да се обрати пажња. Тада је Еди мени нагласио следеће то је оно што сам ја рекао у старту да ћу разјаснити. Значи, Еди је говорио да треба овај Велимировић којег ја зовем Паја и знам га као Пају да он треба да води рачуна око тог оружја, око тог специјалног телефона и тако даље. Међутим, када је он схватио, ваљда у међувремену ко је Дикић и то, на том састанку где сам га ја известио да постоји могућност и то да је човек делимично пристао и то, он је рекао да се мења план и да ако Дикић пристане да је Дикић уман човек, способан по ономе што је он чуо, да се додели Дикићу када се људи окупе после 8 сати да Дикић води рачуна о њима до 11 сати. И да телефон Паја тај специјални и да кажемо кључеве од те зграде и тог где би се налазило да се кључеви предају Дикићу. Да ја Дикићу ништа не говорим о оружју и такве ствари о томе да се не би уплашили пандур и то око телефона он никакву сумњу неће да прави, јер требају телефони за комуникацију. Ја сам већ објаснио Паји да ћу ја ту да прибавим рецимо Еди је рекао да се то све снима, све то што се дешава да би остало тих снимака. Ја сам рецимо рекао да ћу да узмем дрон, да ћу да узмем телефоне неке ту за комуникације, јер ни ја нисам знао тачно шта Еди планира око тих начина комуникације и како шта. Међутим, после када сам разговарао са Едијем, Еди је остао стриктно при ономе што ми је дао инструкције у Москви, значи специјални телефони подела на такав начин, када сам ја рекао како ће се руководити тим људима и то, он је рекао немој ти да бринеш то је све завршено, имају људи који су задужени за такве ствари. Ти радиш ово што ти је речено и немој ништа да питаш оно што није твоје. Реко, добро. И у таквој ситуацији када је он то рекао, он је питао мене око тог новца, ја сам све извештавао тачно у евро шта сам коме дао ако сам сипао неко гориво, ако сам нешто платио, сваки рачун сам ја Едију показао значи стриктно. Јер ја то

не волим, значи оно што је дато за српске ствари, има да се употреби за српске ствари до задњег centa. Из принципа, да управо неко не би могао сутра дан да и ја сам узео још 25.000 евра исто на исти начин потписао. Значи укупно на свим сусретима за тих 15-так дана од Едија сам четири пута узео по 25.000 евра и два пута по 50.000 евра, да будем јасан, значи округло 200.000 евра и оних 10000 долара узетих у Москви. Значи то је што је финансирано да кажемо са старне Едија ту је било и мог новца у опреми коју узима у оном старту када сам док Еди још није стигао што сам куповао . Што се тиче опреме, ја сам све узео оно шта је он рекао дословце, значи стриктно. Једино нисам узео он је рекао да буде више бодљикаве жице у том тренутку није било више, било је неколико катура, то сам узео

ТУЖИЛАЦ: Јер је објасно зашто му је требала бодљикава жица?

СВЕДОК: Трeбало је не знам да се неки улази умотају, блокирају не знам ни ја, он је то нешто причао у Москви али то све спада у она дешавања после 11, ја заиста око тога нисам упућен шта би се тачно на које начине. Само дође и преузме сву ту опрему значи они су требали да потеряју и оне боксове, палице, сузавце, то је све требало тој руљи, маси народа букално да се избаци, да могу ту да се песниче, шипче са полицијом ту, да прскају сузавце, да имају чиме да функционишу да кажемо, док се то мало не окрене у корист народа. И у таквој ситуацији значи одма сам разјаснио ово што се тиче новца да не би било неких забуна, ја Дикићу на том другом састанку појашававам мало то детаљније око тога и Дикић пристаје да те групе јер је сад Еди изменио тај план да Велимировић треба да остане да кажемо тамо да чува то оружје, а да Дикић треба да преузме од Велимировића телефон и да буде са овим људима на тргу јер је способнији да смири те људе и да руководи њима то до 11. Све сам ја то њему делимично објаснио, он човек није видео да кажемо неку превелику опасност у том датом тренутку јер он је пристао на то.

ТУЖИЛАЦ: На шта је пристао.

СВЕДОК: Пристао је да се ти људи сакупе да се организују групе и да се обрати пажња на њих да не крену самостално да праве неред и да их све преда том лицу које би преузело тај телефон да кажемо у датом моменту и то. Ја сам тад када сам видео да он хоће ставио сам 10.000 пардон трећи пут ћу дати 10.000, 5.000 евра да има за те неке почетне операције, јер је он рекао да треба ту да види са тим људима да прође да ово да оно. Ја сам рекао никаквих проблема нема било шта да треба још позиви видећемо се, али и овако ћемо да се видимо у сваком случају. У међувремену контактирао сам Ристића, Ристић је већ звао више пута да кажем ми се виђамо то је код Аде, то је улаз до плаже где се иде оно за Аду, тамо има бензинска пумпа нбека преко пута. ДА причамо о Немањи Ристићу из Србије није нико одавде. Негде је било око 11 можда или тако нешто увече не могу тачно да се сетим, он је дошао сам ту нешто је говорио не знам ни ја да је болестан ово оно, као да пожуримо вамо тамо ја сам њему површно већ кренуо да причам о чему се ради. Међутим, Ристић је одмах преузео причу малте не као да је он већ упућен и испада малте не да нико не треба да иде у Подгорицу јер Ристић све зна. Код Ристића је све завршено код Ристића је Мило скинут или је убијен, или је завршена револуција у Москви. Каже мени Ристић уопште немој да ангажујеш никог каже то је све завршено. Ја га гледам, јер прво не постоји никаква шанса да он има икакав контакт са Едијем , нити да има контакт ја сам причао са Дикићем, али није Дикић човек толико ниско морални да би се обратио Ристићу. То нема шансе. Даље, овај Велимировић, ја не верујем ни да зна Ристића. Значи, немогуће је да ристић у том тренутку зна за операцију у Подгорици. Међутим, Ристић тврди да зна, и Ристић ту тврди о неким борбеним групама.

АДВОКАТ: Тужиоче ако могу само једну реченицу ја мислим да сведок треба да прича о чињеницама а не о његовимко је какав

СВЕДОК: Квалификација једног генерала и једног криминалца који се упуцавао по Београду је веома различита. Чињеница је да је Дикић генерал

ТУЖИЛАЦ: Шта је вашем и Ристићем

СВЕДОК: Ја говорим истину конкретно баш тако тачно. На том састанку је Ристић рекао све што сам ја навео око тог преврата у Подгорици да он зна да је то све завршено нда ема потребе да се иде овамо онамо да ту, пуна Црна Гора агената малте не и не знам шта, ја гледам шта човек прича

ТУЖИЛАЦ:

СВЕДОК: Наводно Руси он тако тврди, он каже човек све зна а тај Ристић прво н ије причао са мном на ту тему, нити је причао са Едијем нити Еди зна Ристића до тог тренутка. Ја када сам рекао Едију да сам ангажовао Немању Ристића, Еди није знао ко је, па сам ја онда објасно да је он из удружења Заветници и тако даље. Накнадно се утврдило да они знају за то удружење „Заветници“, рекао је да је то нормално удружење да је добро и да треба да крену они и не знам ни ја. Ја сам ту Немањи Ристићу дао да кажем 2.000 и нешто евра и негде тако 500-тињак долара зато што да кажемо то су биле новчанице заједно и еври и долари и ја сам онако необавезно дао да он има за те неке прве да кажемо почетне радове јер он је мени кукао како он нема буквално ни за шта. Малте не нема за гориво а тера теренца неког у том тренутку. И ја кажем Ристићу немој да испадне неки проблем да се људи не ангажују, дао сам ти паре и то, не, не каже ја ћу да разговара са одбором Заветика и известићу те о свему, зваћу те све шта треба то за пут да се да људима и то што сам га ја укратко упознао исто оно што сам рекао значи и Божићевићу и Дикићу ја причам и њему, међутим човек ми не дозвољава да ја причам. Он сам прича нешто што је много горе од онога што ја треба њему да кажем. И ја видим да нема сврхе причати дао сам му паре он се обавезао на то да ће све то да испуни. Разишли смо се и у наредном периоду опет ја кажем обављао сам и своје послове ишао кући разговори са Едијем, Паја се исто у међувремену јавио да је решено питање јер одма Еди је мени рекао

ТУЖИЛАЦ: Које питање

СВЕДОК: За оружје. Еди је рецимо мени рекао да то не помињемо то нигде овако у тим јавним комуникацијама па је да кажемо за неку стартну шифру рекао у смислу ракије да буде за оружје и то да нигде не сме да се помиње било шта униформе, оружје било какве врсте тих средстава која се купују било шта, ништа на такав начин не сме бити поменуто кроз комуникације. Ја сам гледао да се максимално држим тога. Гледао сам да уопште не комуницирам. Мене да Паја није изнервирао на крају, ми уопште не би ни комуницирали али доћићемо и до тога.

ТУЖИЛАЦ: Колико је Ристићу, рекли сте да сте Ристићу дали 2.000 и нешто евра и 500 долара. Јели то сав новац који сте му дали?

СВЕДОК: Није ја сам њему давао из неколико пута у суштини он би укупно требало да је узео око 10000 евра. Укупно. То први пут када сам му давао знам да сам му дао и те четири новчанице по 500 евра сигурно, а оно остало сам му дао у доларима. И сад рецимо однос долара и евра није исти а ја сад нисам гледао да ли му дајем 500, 600, 700 долара једноставно сам оно што се нађе ту згужвао да му дам све, да ту неко не гледа ајд сад ћу ја да му гледам у 100 долара за такву операцију мислим то што ради. Значи, сад сте ме бацили...

ТУЖИЛАЦ: Велимировић

СВЕДОК: И ја јкажем Велимировићу да ја не могу одмах да кренем, да ћу да с епотрудим да кажемо што пре. Е сад ја сам тражио од Велимировића да Велимировић дође за Београд, односно да крене што ближе јер ја малте данима не спавам у лошем сам стању помало спавам, све гледам да се то све испоштује да се изјури. Међутим, Велимировић мени каже да је и он у великој гужви да ракија хитно мора да се покупи и те ствари и схватио да је он у ствари нашао оружје да је вероватно или дао нешто новца или га узео па му треба још новца. И ништа, ја ударим по гасу то је била нека слава у Рашкој тако нешто тај дан. Знамо само када сам ушћао у Рашку, пошто он је рекао да дођем што ближе Косову или Црној Гори јер и он жури и да ће и њему требати времена да дође дотле није ми говорио где је у том тренутку. Ја сам тад стигао, то су неки јутарњи сати да кажемо пре подне и тако. Можда ајде око 9 да не сад не гледамо на сат горе доле видим неки као вашар, нешто као пијаца шта је свуд они људи од пумпе у Рашкој па даље према центру . Једва некако ту ми попричамо мало ту по улици не можеш од народа да причаш. И каже мени Паја да одемо ми изван Рашке има неки ресторан када се крене према Краљеву да ли је рекао Бреза или тако нешто, па тамо каже ту нема никог ту је пусто ту ретко код кад скреће, па да ту ј акажем можеш али ја и немам нешто динара код себе, да одем реко ту до банке да разменим. РАЗменио сам ту 500 евра у неку банку у центру и отишао са Велимировићем у тај ресторан. Стандардно се оно наручило и сео ту међутим сво то време

опет понављам су приметне те неке пратње да кажемо мало вама тамо али ја све рачунам то су Едијеви људи који су ту ви ше ту евентуално да ме штите ево да предузму неке лоше радње по неким другим питањима, или можда прате да ја не бих предузео неку лошу радњу отишао у полицију, урадио ово, урадио оно, побегао са новцем ко зна шта, нећу да залазим једноставно у то небитно је. Са Велимировићем ту попричамо око тога шта је о чему се ради ово оно, каже он мени нема пиштоља, има каже 50 калашњикова и 3.000 метака. Ја му кажем јеси узео, ма каже узето све стоји каже ту је само треба да се да још новца, преговара каже онда ако успе и то, и ја тау нисам правио питање, питање око тога, јер сам ја од Едија узимао ... код себе новца ја сам дао њему још 15.000 евра исто у тим апоенима по 500. Значи то су све оне исте нове новчанице да кажемо које никад нису коришћене. И ту сам објаснио Паји да све то ако узму значи да подхитно се ради транспорт питао сам га каква је ситуација са тим људима за Подгорицу за те куће, он је рекао све се то већ регулише имају људи који ту већ извиђају, регулишу за те станове, за ту неку одвојену кућу и то да ће он да организује са неким шверцерима пребачај овамо тога за Црну Гору ја сам му рекао немој да се ту деси нешто да се попада са тим, јер си свестан шта ће да се деси да те наватају са оружјем да одговараш и не знам ни ја. Не, каже то ћемо ми околним путевима, неће то да иде неким регуларним транспортима на пунктове и не знам шта. Ма реко не занима ме где ће да иде, само ме занима да то пребациш и да буде тамо. Ако не можеш да пребациш разумеш кажи оно на време. Не, не, он се прихватио тога да ће он да то пребаци и да регулише. Опет сам му рекао немој да оно нешто испадне, разишли, видим ја да њему и није баш свеједно али ето ради то. Отишао сам опет горе опет ме је у међувремену док сам био у Београду звао Богићевић да се видимо. Наравно, звао оно не каже он око чега да му треба још новца, па је онда писао неке поруке не знам ни ја као да се видимо за мајице, он је попричао са људима треба још овамо тамо, ја сам разумео о чему се ради и питам га ја где ћемо шта ћемо, каже он иде он је већ кренуо према Крагујевцу негде. Ја кажем ајде добро ајде онда где ти одговара успут пита он мене јел могу ја да дођем на неко искључење где је Младеновац искључење за Младеновац од Београда па као ту кад се пређе брдо има каже нека пумпа пре неког лашког поља каже слеве стране црвена. Ја знам путово сам туд знам отприлике где је кажем нема проблема дођем ја заиста ту Богићевић сам за столом мислим вероватно није био сам уопштено али ето седи човек сам ја приђем ту упитам га шта је како је каже поразговарао је са другим одборима да је то пренето малте не на све одборе по Србији и шире по Републици српској да је он лично ишао ту да прича са другим људима који су даље ишли у друге одборе да преносе причо и то никаквих пометњи ту није било и заиста смо лепо поразговарали што се тиче нас двојице чак смо и о некој будућој сарадњи причали и то и кажем ја њему колико ти треба он каже не знам ја сад колико би тачно људи ишло, шта како, ја кажем њему хајде да изађемо не могу да му дајем у сред ресторана новце и не знам ни ја нити га држим код себе. Изађемо у ауто и обавимо са аутом даље од тог ресторана и ја му ту насам да кажем избројим 15.000 Богићевићу, с тим да ћу напоменути када смо се видели оно већ сам рекао да то је 2.500 за Богићевића за неке основне трошкове и кретање и то оно остало

ТУЖИЛАЦ: Први пут

СВЕДОК: Да на оној излазу на наплатној рампи према Крагујевцу. И каже ја њему ако искрсну било какви проблеми исто зови овако да се видимо немој ништа телефоном да ми лупеташ глупости и то. Док смо ту нас двојица још били звао је Ристић. И Ристић је упоран и да дођем и да дођем хитно да се видимо, па ако не могу ја да дођем послаће он неког купа па не знам ни ја тамо у суштини требају и Ристићу паре. Ја опет онако касно уморан продужим за Београд па опет тамо на Аду, питам Ристића шта је хоће да иду Заветници треба одма им одма хитно још нешто новца. Е сад Ристић ми је мало сумњив нисам хтео да му дајем више новца одједном ухватим и дам му још округло 2.500 евра. Значи то је на оно претходно што му је

ТУЖИЛАЦ: На оне 2000 и 500 долара?

СВЕДОК: Да, али је било веероватно преко тих 500 долара али нећемо да гледамо толико да ли је 600, 700 или 800 ја сам згужвао само и бацио 500 или мање од 500 није сигурно било. Нађем се са Ристићем на исту ту бензинску пумпу овај пут кажем вам био је расположенији само каже то да ће ти Заветници да крену... сад .. као ми овде и опет он мени крене са неком том причом о томе шта ће да буде у Подгорици ово оно, помињао је он ту неке специјалце, човек помиње СДБ, ја гледам шта човек млати глупости, јер оно што сам ја разговарао са Едијем значи то је рађено строго националистички у тајности, никакве службе Еди није поменуо. Рецимо ја и Еди

смо се возили кроз Москву, ја Едију из шале оно кажем реко да ти ниси неки од ових комунистичких службеника он се смеје оно човеку било смешно и гледам шта овај Ристић да кажемо ту говори неке ствари кје нису повезане, али ето подударају се са овим делом. И то вам кажем то сам му дао како сам му дао паре и он је гледао да кажемо што пре да ми окрене леђа. Значи на брзину је ту попио неколико пива на пумпи није их ни платио, само се окренуо и отишао. Као јавићу ти ја брате, чујемо се и тако те ствари, упали човек кола нешто да нисам га видео д опосле избора у Црну Гору на дан избора буквално. И у тој ситуацији даље сам се чуо још једном са Дикићем око тог виђења значи иста она прича мајице, ово оно да се видимо само кратко поруком или само напишем проћи ћу у толико и толико тамо и он зна да то значи да треба да се видимо. Е, на том трећем састанку значи ту сам детаљисао максимално оно што је могло да се детаљише Дикићу пошто сам схватио да је он одлучио да ће да крене, он је то мени потврдио

ТУЖИЛАЦ: Шта вам је рекао

СВЕДОК: Он је рекао да ће он са мањом групом људи да крене да кажемо за Острог и да ће између оталог да дође и на тај скуп раније ту, па ће онда остале неке групе људе евентуално да дођу ту да то подрже, да ће он да буде ту у Подгорици, да он има пријатеља ту у Црну Гору овамо тамо, да ће он да подржи тај скуп да кажемо исто од срца да присуствује томе и д аруководи тим људима. Све оно како смо договорили једина ствар која Дикићу није била јасна да кажемо што ме је запиткивао, запиткивао ме за комуникацију, пошто ће ту да буде маса људи он ме питао како да комуницира са тим вођама група које ће да буду ту. Ја му кажем шта ту има да се прави не знам каква комуникација, значи Паја ће да ти их састави, кад су састављени знаш ко су вође група одмах и кажеш основне инструкције и крај приче. Међутим, он је поново кренуо са причом шта ако ово, шта ако оно, ја му кажем слушај у крајњем случају купићу вам ја неке тамо телефоне, небитне картице напунити кредита и биће ти послати ти телефони ту у Подгорици или ћу да ти дам пре поласка не битно да узмеш и имаћете за комуникацију и то је то. И он мени каже као може да се деси да се искључи мобилна телефонија, мреже и то ј акажем добро купићу моторолице ништа није проблем, мислим шта правимо питање око тотално небитне ствари. И то је било све нешто што смо ми ето полемисали и због чега ћу касније заиста узети те моторолице. Ту на том састанку ја сам му дао 10000 евра.

ТУЖИЛАЦ: Значи Дикићу дајете, први пут када се срећете 500 долара, па онда 5.000 евра, други састанак и 10000 евра трећи састанак. Јел сам у праву?

СВЕДОК: Да, и то је све.

АДВОКАТ: Тужиоче ако може студијски да ли би могао да говори о времену када се то дешава ја сад не могу да пратим осим времена. Нема ниједног датума.

СВЕДОК: Једноставно нека се провере моји телефони има начина да се утврди кад се ко са коме видео, кад се ко са ким срео, кад је возило прошло кроз наплатне рампе, где су моји телефони били

ТУЖИЛАЦ: Овако, стигли смо до ових 10000

СВЕДОК: То је последњи пут да сам се ја видео са Дикићем.

ТУЖИЛАЦ: Јер вам Дикић спомињао са ким ће да иде, имена и презимена.

СВЕДОК: Не, не. Око те приче рецимо око самог доласка у Подгорицу и то он није говорио код кога иде, нити је моје било да га ја питам. Ја нисам хтео да кажем да он не би нешто посумњао само ово око комуникације ја сам му рекао јавиће ти се ако будеш ту, предаћемо ти у Србији, ако не тамо у Црној Гори, он је рекао добро, ако ја не будем могао послаћу Николу па нек узме.

ТУЖИЛАЦ: Ко је Никола?

СВЕДОК: Не знам, ја заиста не знам ко су те особе, јер сваки састанак са њим ја сам разговарао искључиво са њиме, са Дикићем.

ТУЖИЛАЦ: Добро. Јел био још који састанак са неким од ових лица, поменули сте Богићевића, поменули сте Ристића, Дикића, Велимировића, јел сте се још

СВЕДОК: ... још једно лице из Богићевићеве групе на тај мој телефон лични, он се представио да је члан Равногорског покрета, да му је Богићевић дао број и то, да треба хитно да се видимо. Ја сам се видео и са њиме, он је рекао да треба додатно 12.000 евра. Ја сам му дао без икаквог поговора, ја у Богићевића сумњу немам то је човек којег ја знам дуже времена, којег сам виђао на разноразним скуповима и тако даље, ништа није нико рекао од хиљаде и хиљаде људи које ја познајем да их је Богићевић ишта преварио. То је то, да кажемо што је дато њему, накондано ће Ристић да узме да кажемо на састанку када је већ дошло до овога да су ови људи похапшени када сам се ја видео са Ристићем код Ју бизнис центра. Ту ће Ристић да узме још 4.500. Значи

ту је био Јовановић један са мношвом када је он звао да се видимо и тражио још новца. Значи, Ристић је тражио тај новац наводно да се делује у Црној Гори.

ТУЖИЛАЦ: Сад ово да унесем. Хоћете ми рећи када се ово све догађа?

СВЕДОК: Све ово што смо причали значи то је пре избора у Црној Гори, значи има још рецимо треба ја Велимировићу да предам телефон да се видимо значи Велимировић још долази код мене.

ТУЖИЛАЦ: Када су почели ови састанци? Када сте се први пут из ваше приче произилази да сте прво контактирали са Велимировићем, након вашег повратка из Москве.

СВЕДОК: Да, па то може се утврдити листингом позива између мене и Велимировића јер ја пре тога нисам звао Велимировића нисам имао неких повода да га зovem. Мислим да сам га звао на неки 064 његов број, ја заиста сада не могу после свог тог времена да се сетим, али мени се у глави хиљаде и хиљаде људи које ја срећем свакодневно по разним пословима, тако да заиста не знам његов број, али питајте Велимировића који му је број, као и све ове људе који су им бројеви. Ти бројеви имају код мене убележени у мојим телефонима. Значи, о томе постоје трагови, свако телефонирање мора остати забележено путем тих телекомуникација. Ја не знам како се то проверава шта.

ТУЖИЛАЦ: Након кад сам се вратио из Москве, ја сам крено са реализацијом овог плана који ми је изнео Еди. Одмах сам почео да размишљам, и почео да се присећам особа са којима сам раније био у контакту, а који су имали везе са националистичким удружењима у Србији. Прво кога сам се сетио то је био зову га Паја или Велимировић. Ту особу ја сам упознао неколико година раније, и то по скуповима Равногорског покрета, а и људи су ми говорили за њега да је велики националиста, да живи у Србији, односно боље речено живи са косовске стране административне границе између Србије и Косова. Сазнао сам да је отварао и подизао неке споменике и да је одбио да ради у косовској полицији јер је Србин. Знао сам га и са скупова Равногорског покрета и имао сам његов број телефона. Позвао сам га и договорили смо се да се нађемо односно да се видимо. Са Велимировићем сам у наредном периоду имао неколико састанака, а први који смо ја и Велимировић био је у Брњаку. Брњак је иначе место које се налази са српске стране у односу на место где се налази Велимировићева кућа на Косову. На том првом састанку који сам ја имао са Велимировићем, била је уобичајена прича, ја и он смо разговарали и о овоме што је Еди мени изнео, односно ја сам му говорио све оно што је и Еди мени рекао, а везано за организован протест у Црној Гори, и за улазак у Скупштину. Ја сам Велимировићу рекао да је потребно да се организују људи у Србији који ће отићи на протестни скуп, те да ћу ја сносити трошкове њиховог пута. Објаснио сам му да је све у интересу Срба да се промени власт у Црној гори и због НАТО и тако даље. Другим речима поновио сам исту причу

СВЕДОК: Исту причу, значи прича је онаква каква јесте и какви су разлози даљи

ТУЖИЛАЦ: причу коју ми је Еди рекао. После разговора велимировић је прихватио да дође у Црну Гору са својим људима, и ја сам му на том првом састанку дао 15.000 евра. Овде бих хтео да кажем да сам на том првом састанку Велимировићу и говорио везано за оружје да је потребно да се набави оружје, и то у кличинама које је Еди тражио, значи 50 калашњикова, 50 пиштоља и што више муниције. И део новца који сам му ја дао био је управо за набавке оружја. Велимировић је све ово прихватио, и истовремено у разговору са њим, ја сам се интересовао и за друге људе са којима бих могао да разговарам везано за одласке у Црној Гори, и Велимировић је тада поменуо да он има изнад себе Богићевића и да би можда ја требало са њим да разговарам, што смо и у начелу договорили и да се нађемо са тим Богићевићем.

Поред Велимировића, ја сам у вези свих ових дешавања контактирао још са Богићевић Предрагом, Ристић Немањом и Дикић Братиславом.

Одмах након пошто сам се срео са Велимировићем, ја сам контактирао и са Дикићем. Наиме, ја и Дикић смо „пријатељи“ на фејсбуку.

СВЕДОК: Па да ми смо више година били пријатељи на Фејсбуку али се нисмо виђали значи ја сам некада нешто коментарисао њему или га подржао путем интернета, али никакву причу ми заиста нисмо имали да смо пријатељи у животу.

ТУЖИЛАЦ: Пријатељи на фејсбуку, али моја и његова комуникација се углавном сводила на комуникацију преко Фејсбука где сам ја давао њему подршку за одређене ствари. У сваком случају ја сам са Дикићем договорили састанак у Нишу и то у центру Града. На том састанку поред уобичајене приче а везано за здравље, породицу и др, ја сам Дикића питао и везано за планирање на овом протесту у Црној Гори за 16.10.2016. године. Ја сам у току разговора искористио пошто је Дикић рекао да иначе са својим пријатељима планира да дође у Црну

Гору, а везано за куповину неких алтернативних медикамената, па сам му у том тренутку набацио причу око протеста. Дикић је прихватио да дође у Црну Гору, да буде на тим протестима,

АДВОКАТ: Пре тога, извињавам се, мислим да је рекао да на Острог дође а не у Црну гору.

ТУЖИЛАЦ: Ја сам разумео алтернативни медикаменти.

СВЕДОК: И једно и друго

ТУЖИЛАЦ: да буде на тим протестима, с тим што морам да кажем да је као други разлог његовог доласка у Црну Гору навео да посети манастир Острог. Као што сам и рекао Братислав Дикић је прихватио да дође у Црну Гору да се појави на тим протестима, а од читавог плана који је Еди мени изнео, ја сам Дикићу рекао за део који се односи за улазак људи у Скупштину, на окупљање људи испред Скупштине, те касније на другим састанцима које сам имао са њим изнео сам му што је он и прихватио да практично управља људима који ће доћи у Црну гору на тај протест до одређеног момента. Да управља људима из Србије који ће доћи на тај протест до одређеног момента. Оно што је Дикић прихватио то је да дође на тај протестни скуп, да практично обједини све групе које ће доћи односно да буде у комуникацији са њима, и да у једном моменту тим особама управља, односно командује

АДВОКАТ: То није то, командује и то не.

СВЕДОК: Не после 11 сати Дикић није требало да командује ничим. Команду је требало са телефона да преузме то лице то да се не ...

ТУЖИЛАЦ: Оно што је Дикић прихватио то је да дође на тај протестни скуп, да практично обједини све групе које ће доћи односно да буде у комуникацији са њима, и да

АДВОКАТ: Сведок је рекао да он објасни Дикићу да он буде, да је пристао да буде са тим људима на тргу и ... и после тога преда и њих и телефон.

СВЕДОК: Да, да припреми све , са свом том масом људи, преузима то лице које руководи, човек заиста нема никакав додир

ТУЖИЛАЦ: и то све од 8 сати до 23 сата када ће те људе заједно са специјалним мобилним телефоном предати човеку којег сам раније описао и који ће преузети даље командовање.

Што се тиче самог Дикића, ја сам се са њим видео још два пута. Али бих желео

АДВОКАТ: само да кажем што је сведок..... није имао са оружјем

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: да би записник имао неког смисла а то ћу да издвојим посебно. Што се тиче самог Дикића, ја сам се са њим видео још два пута. Али бих хтео да кажем да сам у та три састанка са Дикићем ја њему дао новац. Први пут 500 долара, и то у тренутку када смо се раздвајали, ја сам из свог џепа му гурнуо доларске новчанице и да их

АДВОКАТ: и каже набијем у руку тако је рекао

СВЕДОК: Да, да дословце

ТУЖИЛАЦ: И када смо се поздрављали ставио сам му их у руке. Други пут сам му дао 5.000 еура, а трећи пут 10.000 еура.

Што се тиче самог Дикића, ја му ни у једном тренутку нисам помињао било какво оружје, нити је он од мене сазнао за постојање било каквог оружја.

Везано за Братислава Дикића, ја бих хтео још и да кажем да сам како за њега, као и за све друге људе које сам поменуо о свему извештавао Едија који је био у Србији. Наиме, ја сам се са Едијем према његовим захтевима након мог повратка у Москву па у наредних 15-дана сретао сваких 2 или 3 дана и то у време које би он одредио и на месту које би он одредио.

АДВОКАТ: Тужиоче, ја се извињавам, мислим да али ова реченица нема смисла, он је рекао овако каже након мог повратка у Москву он је рекао да је Еди дошао у Београд, пошто сам схватио да је он прво

ТУЖИЛАЦ: Ради јасноће ја сам се из Москве вратио у Београд, а након тога је како је и сам казао и Еди дошао у Србију. На једном од ових састанака између мене и Едија, ја сам од Едија добио један мали црни телефон, и ја са тог телефона никога нисам звао нити је мене ко звао и због чега ја закључујем да је то било неко средство праћења, јер ми је Еди рекао да се не одвајам од тог телефона.

СВЕДОК: Ја сам стриктно вршио шта је тачно речено, стопостотоно је речено да се ради то то и то и ја сам то урадио без икаквог поговора. Слушам да не би било нешто другачије због моје изјаве да се другачије протумачило.

ТУЖИЛАЦ: Са друге стране, у самој Србији на састанцима које смо имали ја и Еди, он је мени дао четири пута по 25.000 евра и два пута по 50.000 евра.

СВЕДОК: Ако ћете ви паузу мени не смета.

ТУЖИЛАЦ: Такође на овим састанцима ја сам Едија извештавао о свим контактима које сам имао, или са намером да контактирам са неким људима. Увек сам поступао по ономе што ми је он рекао. Везано за Дикића, када сам му рекао да ћу контактирати са њим, Еди није имао било какву реакцију која би била другачија од реакције за друге особе за које сам му говорио, али се добро сећам да је на наредном састанку Еди се интересовао ко је Дикић, односно питао ме да ли је Дикић она особа која је командовала у српској полицији. Ја сам му рекао дајесте, и да је он био командант жандармерије. Еди је, прихватио, и ја сам наставио даље са Дикићем да контактирам. Желим да кажем да сам увек и строго поступао по ономе што ми је Еди говорио. Везано за Дикића, могу још да кажем да је рекао да ће он у Црну гору ићи са својим људима, те да у Подгорици има и неке своје пријатеље, а везано за овај специјални мобилни телефон рекао ми је да ће га преузети или он или уколико он не буде могао да ће га преузети Никола. Ја не знам ко је Никола.

Што се тиче Богићевић Предрага,

АДВОКАТ: Још за Дикића извињавам се што још нешто рекао

ТУЖИЛАЦ: Реците

АДВОКАТ: .. Едија рекао, Еди ми је рекао да Богићевић води рачуна о оружју, да се Дикићу да телефон да води рачуна до 11 часова и да му се дају кључеви да се кључеви предају Дикићу и да му не говорим ништа о оружју зато што је пандур и да не зна ништа о томе.

СВЕДОК: То је све тачно.

АДВОКАТ: ... Да Дикић за телефон неће правити проблеме

СВЕДОК: Ја у Дикића имам поверења као у Србина и у борца, али као полицајца

ТУЖИЛАЦ: Такође, везано за Дикића могу да кажем да је Еди рекао да се Дикићу преда ова специјални телефон, као што је и урађено и кључеви од оружја, али да се

СВЕДОК: Ја сам рекао да ја Дикићу као полицајцу нисам могао да верујем, ја нисам био за то да се Дикићу даје ишта што се тиче и телефона и ових, али је Еди инсистирао на томе да је он стручнији да се да њему да је човек стабилнији, психолошки нормалнији и да је Србин и да је познат и да је више угледан у односу на Велимировића и да као да се то њему повери јер такав човек то неће да кажемо

ТУЖИЛАЦ: ... оружје?

СВЕДОК: Видите, Еди је мени рекао да је Дикић хтео мене да пријави за то, јер сам ја већ напоменуо да ће људи да уђу у Скупштину и то и Еди је рекао мене би већ ухапсили да ме је Дикић пријавио, чим ме није пријавио значи да ће да оћути, да ћемо он то да уради, али у оној мери колико је он знао, оно што сам прво навео, а оружје Еди је исто рекао да се Дикићу не говори за оружје, него у задњим тренутцима, значи када буде био тај дан избора 16-ти када се буде звало на тај телефон специјални значи кад Велимировић трба накнадно да преда Дикићу телефон у задњим тренутцима тим око 11 сати Еди би звао мене и рекао би такво и такво лице, таквог и таквог изгледа одевеног, не знам носи горе то и то, ће доћи код тог барјака са главом вука код онога ко га држи јел да и рећи ће шифру ту и ту. Том лицу одмах да се да телефон и све групе да се ставе на располагање са осталом масом људи којом то лице треба да координира са Едијем и тим осталим лицима.

ТУЖИЛАЦ: .. да је Еди рекао да се Дикићу преда овај специјални телефон као што је и урађено и кључеви од оружја.

СВЕДОК: Ја сам Дикићу тек накнадно требао да објасним о том лицу шта како и то.

ТУЖИЛАЦ: Наиме, ја нисам имао превише великог поверења у Дикића с обзиром да је био полицајац, али ми је Еди рекао да када мене није пријавио након тог састанка, да ће он одрадити свој задатак. Због тога Еди је рекао да ја Дикићу не говорим ништа везано за оружје, већ само за мобилни телефон,

АДВОКАТ: Да за телефон неће правити проблем.

ТУЖИЛАЦ: Те да за телефон неће правити проблем, а он ће тај телефон и технику као што сам раније објаснио заједно са људима који ће бити на скупу предати тој некој особи која ће му казати шифру.

СВЕДОК: Накнадно ћемо доћи и до тих позива да идемо хронолошки да не прескачемо.

ТУЖИЛАЦ: Што се тиче Богићевић Предрага, ја сам са Богићевић Предрагом имао састанак коме је присуствовао и Велимировић Мирко.

СВЕДОК: Да то је први састанак кад је дато 2.500

ТУЖИЛАЦ: И на том састанку ја сам Богићевић Предрагу изнео целокупни план који је мени Еди рекао осим онога дела који се тиче оружја, људи који ће употребљавати то оружје. Богићевић је пристао да ангажује људе, а на име трошкова за долазак људи и за њихов смештај ја сам ту пред Велимировићем Богићевићу дао 2.500

СВЕДОК: Да, да то сам му дао нормално у ресторану то није нека опасна цифра да не може да му се да.

ТУЖИЛАЦ: Касније, ја сам се видео са Богићевићем још једанпут везано за одлазак људи из Србије за Црну Гору и тада сам му на име трошкова дао износ од 15.000 еура, а након тога ја и Богићевић смо се чули телефоном где ми је он тражио још новца

СВЕДОК: Није Богићевић звао, него је звао човек из његовог одбора неког који је рекао да га шаље Богићевић, то да се стави да не би било неке забуне, он га је послао јер је Богићевић вероватно био на некој другој страни.

ТУЖИЛАЦ: Онда ме је телефон позвао Богићевићев човек из одбора који ће очигледно био упућен у причу око протеста, и који ми је тражио још новца, а како сам ја закључио да је тај човек заиста послат од Богићевић Предрага ја сам тој особи још дао 12.000 евра. Богићевић и његови људи су као што је било и планирано кренули у Црној Гори и да учествују на протесту, да пробију кордон и да уђу у Скупштину. Што се тиче Ристић Немање, то је особа која има легалну организацију Заветник и ја сам га контактирао везано за учешће чланова те организације на протестима у Црну Гору. Са Ристић Немањом сам се срео више пута и прва два пута на Ади Циганлији, а трећи пут на бензинској пумпи. Јел тако?

СВЕДОК: Пре Ју бизнис центра има пумпа има паркинг између онда Ју бизнис центар ту где је тај паркинг десно на ћошку зграда

ТУЖИЛАЦ: А трећи пут а трећи пут код Ју бизнис центра у Београду

СВЕДОК: Нови Београд

ТУЖИЛАЦ: Када сам говорио и када сам разговарао са Ристићем на моје велико чуђење он је упорно говорио да је у Црној гори ствар већ завршена и да се у Црној гори налази велики број агената руских који ће завршити све и да практично нема потребе да радим то што радим. Ја Ристићу нисам помињао оружје, али је он у сваком случају мени рекао да ће Заветници учествовати у томе односно отићи у Црну Гору, те ми је након тога и тражио новац на име путних трошкова. Ја сам Ристићу у више наврата давао новац а везано за долазак у Црну Гору. Први пут сам му дао 2.000 еура, и 500 УС долара, а можда је и било и више долара, други пут сам му дао 2.500 еура, а последњи пут сам му дао 4.500 еура. Као и Богићевићу ја сам Ристићу пренео део плана који ми је Еди рекао.

Јели ко год од Ристићевих људи долазио овамо?

СВЕДОК: Ристић тврди да јесте, они су чак наводно били и ту и после 16-ог. Сви ти људи које сам ја ангажовао су управо ангажовани због тога да ја не би лично ишао од човека до човека јер је то превише времена, то би требало месеци и месеци да се обаве разговори са таквим људима. Зато су ангажовани угледнији људи, као на пример генерал Дикић, као Предраг Богићевић који је човек председник Равногорског покрета за комплетну Србију и друге области да кажем он је човек угледан. Велимировић је требао да одради то што ради. Ристића сам виђао на свим тим скуповима Заветника, ја сам наилазио тамо, виђао човека ту, видео сам да је угледан са њима да се повлачи, исто смо пријатељи на фејсбуку, виђао сам тамо да се појављује по тим скуповима неким руским и

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли имали повратну информацију од Ристића да су његови људи отишли за Црну гору?

СВЕДОК: Ристић је други пут када је узимао тај новац рекао да је већ део људи отишао, део још иде, треба још новца зашта би му ја давао новац да није, али ја нисам био са њима рецимо да путујем аутобусом, Ристић је тад рекао да он лично неће улазити у Црну гору јер има он неких проблема он у Црној Гори.

ТУЖИЛАЦ: Сведок сарадник одговара, Ристић Немања је мени на другом састанку, рекао да је један део људи већ отишао у Црну Гору а везано за ове протесте, а да се други спрема. Да ли су они заиста отишли или не, ја то не могу знати, јер сам управо из тог разлога разговарао са Богићевићем, Велимировићем, Ристићем да они завршавају тај део посла.

Што се тиче Велимировића, он је прихватио као што сам и рекао да ангажује људе који ће ићи у Црну гору на овај протест, и он је особа која је од овог плана највише и знала. Ја сам њему рекао и за улазак у Скупштину, а требао је да набави и оружје. На наше другом састанку, Велимировић је мени рекао да је набавио нешто од оружја, и тражио ми још новца, и након тога ја сам о свему обавестио Едија који је био задовољан. Према првобитном плану

Велимировић је требао да буде да особа који ће једини знати где се налази оружје у Црној гори и требало је да га пребаци у Црну Гору и смести негде на периферији и тамо га чува докле год се не би јавиле особе са лозинком. Према Едијевим речима лозинка за оружје је била ракија.

Такође, код Велимировића је требао да буде и специјални телефон, јер је у првом наврату он треба да руководи људима на протесту, али касније када се појавио Дикић то је измењено, па су специјални телефон и кључеви као и вођење људи на протесту допало у задатак Дикићу, а он би те ствари требао да преда касније другој особи као што сам већ објаснио неколико пута.

Што се тиче самог оружја, када сам о томе разговарао са Велимировићем, ја сам му стално говорио да мора да води рачуна да оружје не буде пронађено, да буде добро скривено, у некој кући, што је Велимировић мени и потврдио и рекао ми је да је његова брига како ће пребацити оружје у Подгорицу. Ради куповине оружја ја сам Велимировићу на другом састанку дао још 15.000 евра. Тај састанак на коме сам Велимировићу дао још 15.000 евра био је у Рашкој, и то за време неке славе.

СВЕДОК: Нека пијаца, нешто је било ту, ја заиста нисам обраћао, ту се продавало нешто, али може се проверити ето да се зна датум.

ТУЖИЛАЦ: за време неке прославе, јер је била велика гужва.

Што се тиче Едија и састанака са њим, ја сам рекао колико је он мени укупно дао новца. Јесте ли потписивали признанице за преузимање новца? Колега, ви када причате ја не чујем никога другог, ја не чујем никога

СВЕДОК: Мислите на предавање новца некоме моје или о узимању од Едија.

ТУЖИЛАЦ: Од Едија.

СВЕДОК: Од Едија сам све потписао што сам узео.

ТУЖИЛАЦ: А јел су вама потписивали?

СВЕДОК: Не, Еди је рекао да не водим никакве белешке о било чему. Било шта што се купује од опреме, плаћа, склања, даје, ништа од тога да се никакви трагови не воде да неко не би узео те трагове да се то злоупотреби и тако даље.

ТУЖИЛАЦ: Колико је мени укупно дао новца и сваки пут сам ја Едију потписивао практично признанице да сам преузео новац. Када сам ја другим лицима предавао новац није било никаквих признаница о примопредаји, јер ми је Еди рекао да не водим никакве белешке, јер то евентуално послужити као доказ касније. Такође ми је рекао да не остављам ни друге трагове.

Што се тиче саме опреме, ја сам купио све оно што ми је Еди рекао, осим што нисам могао да пронађем тражену количину бодљикаве жице, већ сам купио свега 3 бунта. Та бодљикава жица према ономе што ми је Еди рекао је била намењена да се запрече врата на Скупштини.

АДВОКАТ: Мислим тужиоче да није рекао неких установа

СВЕДОК: Требало је када се провали тамо, сви ти улази што је требало да се блокира објекти и то користила би се та жица. сам начин између осталог и Скупштина.

ТУЖИЛАЦ: Јел су још неки објекти, јел Еди помињао још неке објекте?

СВЕДОК: По ономе како сам ја разумео Едија око тих дешавања тад када би се то преузело значи не би се остало само на Скупштини, него је требало да се иде даље да се блокирају одређене улице, да се ту испомерају аутомобили, да се попречи да не могу ту да дођу додатне снаге.

ТУЖИЛАЦ: Од институција, јел још која зграда требала да се

СВЕДОК: Заиста не знам, јер он мени није одавао тачно детаље које институције шта

ТУЖИЛАЦ: да се запрече врата на институцијама, као и неке улице. Јел сам нешто прескочио?

АДВОКАТ: Снима се ЦД хоћемо па ће мо ми када будемо хтели

АДВОКАТ: између осталог и Скупштина значи ... и неке друге објекте...

СВИ У ГЛАС

СВЕДОК: ја рецимо он је мени помињао на пример да би они ту преузели да полиција пређе на страну народа, ту је требало да буквално да уђу на пример и у станицу ..., али не тај народ који је у Скупштини ту, мисли се на ове држављане Србије при том,

ТУЖИЛАЦ: Јели Еди тражио неке доказе да све иде по плану?

СВЕДОК: Па редовно је он мене испитивао око те опреме, шта, како, ја сам тада ту опрему фотографисао и показивао му то што сам куповао, он је то гледао и рекао мени исто да бришем одмах те фотографије, да ту опрему не показујем никоме, и тако даље, да то све мора одједном да се пребаци у рну гору да ништа од те опреме не показујем некоме околе и тако даље да не пребацујем опрему без наређења опрему, стриктно је наређено да се потовари Паји Велимировићу да он ту опрему пребаци, али је речено да је хитно да прво се пребаци оружје и

да се смести на сигурно. Да се то позакључава да је сигурно да се налази у тој кући ту, па после да се пребацује оружје и остало.

ТУЖИЛАЦ: Јели тражио неки доказ да је оружје купљено?

СВЕДОК: Накнадно после да кажем када је дошло до реализације тога и тако даље он је тражио мени да се фотографише то оружје. Ја сам тада рекао Велимировићу да фотографише оружје да донесе фотографије.

ТУЖИЛАЦ: Јели то Велимировић урадио?

СВЕДОК: Јесте, он је те фотографије донео мени, сад ћу да вам кажем, требало би да буде неколико да кажемо дана не знам могло би да буде среда, четвртак, пред избора. Не могу сада тачно да одредим дан заиста, јер је то углавном у тренутку када ја Велимировићу предајем специјални телефон и Велимировић ће накнадно да однесе тај специјални телефон онај који ће предати Дикићу. Он је требао раније да га преда да би се вратио у Србију да би покупио осталу ову опрему да потера. Међутим, Велимировић се цео дан задржао јер није могао да ступи у контакт са Дикићем. Ја сам приликом давања тог специјалног телефона том Паји дао тај телефон Дикића који сам ја поседовао. Тај неки 065 и објаснио му све реко позови човека јавиће се, ако не буде могао тај човек послаће Николу било шта, и одмах крени назад за Србију.

ТУЖИЛАЦ: Што се тиче Едија, он је константно мене проверавао како план иде, јер ми је постављао пуно питања, а једино је за опрему и за оружје, тражио доказ да и тај део плана се реализује. Ја сам тако према његовим упутствима сликао опрему, и доносио му фотографије те опреме које су биле на мом телефону и након када их је он погледао наредбио би ми да обришем те фотографије што сам ја и чинио. Везано за оружје, Еди је од мене тражио када је већ реализација била у току да се фотографише то оружје, због чега сам ја Паји, одосно Велимировићу рекао да телефоном слика оружје што је он и учинио. Те фотографије ми је показао на састанку када сам му ја дао овај посебан специјални мобилни телефон који је он требао да преда Дикићу, а то је било колико се сада могу сетити среда или четвртак пре избора, али то нисам потпуно сигуран.

СВЕДОК: Био је врло кратак временски период и зато сам ја говорио Велимировићу да одмах крене назад то управо добро знам, управо због кратког временског периода.

ТУЖИЛАЦ: Овде бих желео да кажем да је Велимировић требао да се врати за О..... која је била у Србији, али управо због предаје мобилног телефона која није прошла у договорено време јер се Велимировић и Дикић нису могли чути, није ни изведено.

АДВОКАТ: Само бих вас замолио да, значи он то није рекао, он је рекао да није могао да ступи са Дикићем цели дан јел му се Дикић није јављао а ја сам му дао телефона који ми је Дикић дао и на том броју нисам могао да га добијем цео дан. Значи, Велимировић га је тражио, а не да они нису могли да се чују. Није могао да добије Дикића на телефон цео дан тако сте рекли.

ТУЖИЛАЦ: Авокат! Није прошло према договору, јер Велимировић није могао добити Дикића, Велимировић није ни дошао по опрему у

СВЕДОК: Само да не прескачемо ту неке ствари да не би било забуне, ја сам тада рецимо овоме Паји објашњавао око тог специјалног телефона онако како је Еди мени објаснио

ТУЖИЛАЦ: Добро, Доћићемо до телефона

АДВОКАТ: Само овде при крају где је било ово показивање видим састанак показивања фотографија у ком месту?

СВЕДОК: Код Пожаревца.

ТУЖИЛАЦ: Фотографије оружја јел?

СВЕДОК: Не, мени је Еди рекао приликом давања, само да разјасним

АДВОКАТ: ... свима је у циљу да разјаснимо ако схватио сам, ако грешим добро, да се једна фотографија које је он сликао и показивао на телефон овом Едију и брисао то разумем, друге је фотографије добио од Велимировића.....

СВЕДОК: Не, не, забрањено је стриктно свако слање било каквих порука

СВИ У ГЛАС

СВЕДОК: и Велимировић тад када је долазио да преузме тај специјални телефон и Еди што ми је давао те специјалне телефоне значи деветку за мене, десетку који ћу ја дати Велимировићу

ТУЖИЛАЦ: Добро, Направићемо сада једну паузу

СВЕДОК: Стриктно ми је објаснио како се користи све шта, само да завршимо ово око ове забуне око тих фотографије значи речено је да не сме тим интернетом ништа да се шаље да не би остајали докази.

ТУЖИЛАЦ: Јасноће ради, према Едијевим упутствима интернетом није могло ништа да се шаље а не фотографије, ја сам слике оружја видео на Велимировићевом телефон и он ми их је покзао на састанку који се догодио код Пожаревца.

СВЕДОК: Еди је наредио, адвокат ме пита ако могу да одговорим. Ја сам спреман сваком да одговорим на питања, Еди је мени стриктно наредио да таквих пребачаја нема то сам већ појаснио и приликом давања тог специјалног телефона, Еди је мене питао колико ти верујеш Паји том човеку да не буде неки проблем, ја сам рекао за сад иде све у реду нисам приметио неке велике промене код Паје да се нешто дешава. Ја мислим да ће он то да изгура до краја, сматрам да су људи већ тамо ови у Подгорици део тих људи који је требало да буде Велимировићев, по ономе што знам ови Богићевићи то пристиже раније људи су тамо, по неким информацијама повратим да кажемо од свих тих људи, тих вођа, требало би да има око 500 људи српских држављана.

ТУЖИЛАЦ: Ко вам је то рекао?

СВЕДОК: То ја у разговору са Едијем, разговарамо о датој ситуацији у датом моменту око тих предаја специјалних телефона да ће да се оствари та маса да дођу тамо, само молим вас битно је због појашњења овога и тада Еди мене пита око тог вереовања у Пају и то јеси ти сигуран да је он то оружје купио и пребацио. Ја кажем зашто би ме лагао није ваљда ненормалан зна каква је ситуација зна да је то организован рад координанан где сме он да зезне све у таквој ситуацији. И он је рекао за сваки случај каже реци ти њемуда он то фотографише и да ти покаже те фотографије. То је био разлог због којег сам ја то рекао Велимировићу иначе ја то не би ни тражио.

ТУЖИЛАЦ: Констатује се да се у 14.13 минута

АДВОКАТ: и рекао је да бришем ове фотографије јел?

СВЕДОК: Да, Еди је то наредио да чим видим те фотографије

ТУЖИЛАЦ: Констатује се да се у 14.13 минута даје пауза у трајању од 10 минута након чега ће се саслушање сведока сарадника наставити. Прекинуто у 14.13.

ТУЖИЛАЦ: Настављамо у 14.26 минута. Добро. Видели смо за фотографије, опреме

АДВОКАТ: Наређује ти да се бришу те фотографије за овог Велимировића

ТУЖИЛАЦ: То је ушло

Еди је такође мени наредио да те фотографије из Велимировићевог телефона бришем. Добро.

АДВОКАТ: можете ли да нам каже то јел овај Еди кад је видео те фотографије оружја

ТУЖИЛАЦ: На посебно питање браниоца адв. Слободана Чоловића, сведок сарадник одговара: Еди никада није видео фотографије оружја, јер он није лично никада ни упознао Велимировића.

Добро. Значи оружје је показано, опрема је ту на лицу места горе у Србији, шта се догађа даље?

СВЕДОК: Па Велимировић је кренуо за Црну гору да то да кажемо да то отера тај телефон и то и требао је да дође што пре

ТУЖИЛАЦ: Какви су то телефони стално од почетка помињете неке телефоне и тако даље

СВЕДОК: По ономе како је мени објашњено

ТУЖИЛАЦ: Ко вам је то објаснио

СВЕДОК: Па Еди ми је то појашњавао ја сам питао зато што је он у једном тренутку рекао мени када почне та кризна ситуација да кажемо ако се десе неки разговори немој да се плашиш слободно причај отворено све. Ја сам му рекао неко може да нас прислушкује, он је рекао да је то теоретски немогуће зато што су то неки специјални програми који мешају неколико бројева телефона и стварају нов тако сам га ја разумео неки нов број телефона на који се везује као преко тог броја да том броју неможе да кажемо да се уђе у траг да се прислушкује да тај телефон сам мења те неке своје, има те програме за то не знам како да објасним то је као нека апликација која је била уграђена у тај телефон, то је телефон марке Леново од ових да кажем неких нових типова. Телефон када се погледа на око изгледа сасвим нормално, али рецимо телефон Едијев телефон који је дат мени и телефон који је дат да ја дам Велимировићу који ће касније дати Дикићу су били идентични нови и имали су ту апликацију.

ТУЖИЛАЦ: Јели вам Еди рекао колико има тих телефона?

СВЕДОК: Не, он је мени само ово што ми је наредио да предам, ја сам то извршио и напоменуо ми и што се тиче тих позива да та десетка, значи то је телефон који ћу ја предати Велимировићу а он Дикићу до 11 сати не сме да зове шестицу, да је то стриктно тако, а да ће

после тога особа која је уп ућена у то да ступи у контакт са Едијем. Ја сам то стриктно тако и пренео Паји објаснио како да зове ту апликацију

ТУЖИЛАЦ: Десетка је Велимировић јел тако?

СВЕДОК: Да

ТУЖИЛАЦ: Шта значи то десетка ?

СВЕДОК: Сада ћу да вам објасним. У као некој врсти именика у тој апликацији је писало број 6 и број 10 на пример у мом телефону који је број 9 и ја ако ћу да зовем Едија само притиснем број 6 и сачекам мало пролази мало дужи период, чује се као да се врше нека преусмеравања и тек онда на крају долази до тога да звони, сад вероватно ти програми одређују посао шта је ја не знам, али на телефону је исто залепљен додатни папир са неким дугачким бројевима, који као да је прелепљен неким селотејпом или нечим рецимо на мом телефону то ознака 9, на оном телефону што је предат Паји је лепо стајала ознака 10 и изнад тог неког дугачког броја који је био нешто да ли неки код или неки број телефона нешто је било четворка у почетку, али не могу да се сетим заиста, није ми представљало ништа

ТУЖИЛАЦ: И шта вам је Еди рекао, значи ово сте рекли да се не могу прислушкивати

СВЕДОК: Рекао је да никакве бриге нема, да сасвим отворено може да се разговара

ТУЖИЛАЦ: И ко је могао да комуницира са Едијем?

СВЕДОК: Само ја до 11.

ТУЖИЛАЦ: А после тога?

СВЕДОК: А после тога та особа која је требало преузети, ја заиста не могу да кажем нешто што ја не знам, ја особу не познајем, али је речено стриктно која ће особа доћи из које групације, да особа са шифром треба да дође, особа из те групације демократски фронта да преузме и да ступи у директан контакт са Едијем ради даљих координација. У суштини они су већ у координацији. Проблем је само да не би дошло до тога да се код те групе нађе телефон који је у директној вези на пример са оружаном групом или неким другим и онда та група падне и неко њих претресе и нађе код њих специјални телефон који је исте врсте са истом апликацијом и тако даље. Једноставно мере предострожности су задњи тренутак.

ТУЖИЛАЦ: Када вама Еди даје односно ви добијате ако сам ја добро разумео два телефона.

СВЕДОК: Да

ТУЖИЛАЦ: Добијате деветку и десетку је ли тако ?

СВЕДОК: Деветку мени, а десетку да понесем.

ТУЖИЛАЦ: Објашњавате ли ви Велимировићу шта да ради са тим телефоном?

СВЕДОК: ДА како је Еди мени рекао како се та апликација отвара, како се позива и то, ја сам све то Паји објаснио и чак извршио позив између Паје и мене ту на кратко, да он види како то ради, како се пали, како треба да се сачека све да би човеку било јасно, да не мисли да не може да добије позив не знам ни ја, јел треба тај неки дужи временски период да прође док зазвони на другој страни да кажемо док се успостави веза.

ТУЖИЛАЦ: Добро. Шта ради Велимировић са тим телефоном?

СВЕДОК: Па то што сам рекао, носи га, он је показао мени фотографије из његовог телефона за то оружје, ја сам погрешно видео међу тим фотографијама да има и неких његових фотографија личних окол, нисам хтео да правим питање, у суштини ја Паји сам веровао нисам ништа сумњао, али ајде ето Еди је рекао, ја сам ајде као да погледам, погледао, он ме питао хоћеш да ти пребацим, ја сам рекао не, ни случајно, јеси нормалан, бриши то моментално, ако ти нађу у телефону заглавићеш робију моментално. И он је рекао добро и ставио то у џеп, да ли је брисао или не ја не знам, а што кажу није ми се ни задржавало много, јер све састанке које сам правио ја сам гледао да буду што краћи, што јаснији, све оно што је Еди наредио око пребачаја новца и пребачаја наређења ја сам спроводио строго онако како је речено. Јер у суштини нисам хтео да изађе било шта из тога, сматрајући ко сам ја да мењам уопшћте одлуке и не знам ни ја шта.

ТУЖИЛАЦ: Јел Велимировић одмах предао телефон Дикићу?

СВЕДОК: По овоме што ја зна, Велимировић се запутио да преда тај телефон Дикићу за Подгорицу. Ја са Велимировићем наравно нисам имао контакта сада успут нема потребе шта ми има да контактирамо. У међувремену, ја сам се нашао у Београду када је мене звао Велимировић и Велимировић је рекао ја сам тада ишао да купим те моторолице, због овога, због ове приче са Дикићем и то, зато што у међувремену када је узимао тај телефон специјални Велимировић, он је мене питао а други телефони где су. Он ту још није укапирао о чему се ту ради, шта је поента приче. Ја му кажем нисам још те друге телефоне узео то што је требало и те моторолице и било шта, решићу ја кажем то је тотално небитно, не игра никакву улогу малте

не, али узеоћу вам и то и дрон и не знам ни ја шта да мо гу да сниме цео тај скуп и то шта се дешава, да извићају и то реко оно имаћете све као на длану. Значи све шта је са стране Едијеве речено ја сам спроводио. И пошто је он требао да се врати по ту опрему, ја сам у Београду купио те мотороле наредни дан, међутим, мени се обраћа Паја.

И каже да он цео дан тамо чека, каже и да је звао, не може да добије тај број, а њега нико не зове са тог броја, а када позове не може да успостави везу.

ТУЖИЛАЦ: Само полако, Велимировић вас зове и каже да њега нико не зове?

СВЕДОК: Он је покушавао да зове Дикића

ТУЖИЛАЦ: Добро.

СВЕДОК: Он није знао у том тренутку да ли је то Дикић, Никола, ко, шта, како јер ја сам избегавао ту много да једне групе знају за друге да знају детаље и тако даље. И сад ја сам њему приликом предаје специјалног телефона дао Дикићев број, али сам му рекао упиши Никола и ако ти се јави неко тамо ти кажи Никола или неко нека дође за тај да кажемо телефон и ракију и тако даље да то узме да кажемо и да решиш то одма да дођеш да се опрема пребаци, ту мислим на ову специјалну опрему за специјалце комплетно што је осим оружја. И сад он је то требао одмах ујутру да уради пре подне, међутим, човек константно почиње мене да зивка у току дана и ја већ видим да човек досађује. И ја кажем ама шта је проблем људи да не можете вас двојица да се чујете телефонима. И ја окренем Дикића на ту петицу, не реагује телефон уопште. И ја онда повежем, могуће да што се налази овде у Црну гору да је човек у ромингу или нешто да не може да се успостави та веза. И ајде реко да пробам да није на фејсбук. Отворим тамо видим оно показује као да је онлине. Како је био .. преко чега нећу да залазим у то. Ја се јавим њему око тог реко треба овај телефон, ракија, ово оно, вамо-тамо, реко недоступан нешто у неким кратким цртама сам ја ту њему написао и он човек одговори као телефон му ради све у реду, ја кажем па не може да се позове на тај број вероватно немаш кредита у ромингу или нешто дај било какав други број за позив. Он је послао ту на фејсбуку неки број нешто 064 неке двојке је имао заиста нема шансе да сад ја знам сад ја напамет број, .. све те бројеве баш ме брига и ја одмах узмем тај број одмах што кажу пребацим Паји пошаљем и кажем пробај позиви на тај, то је Николин број. Пошто је он мени послао у поруци да је то број од Николе. И опет мене зове овај Паја, опет он нешто му није јасно, не може ово оно, људи су му нервозни, не знам ни ја шта, узнемирио се, шта ће са ракијом, шта ће са овом, шта ће са оном, видим човек почиње да брбља ту свашта. Ја ухватим и накрпим га онако прописно колико је било могуће ту, јер без обзира што је прича заштићена везом неко овако око док причам са њим може да чује или код њега. И на крају уватим и позовем Дикића. И кажем човече шта је проблем, он се јавио на ту четворку, шта је проблем да неко не може да оде да се види да се узме тамо та ракија, телефон и то. Каже он мени требало је да оде ова жена али каже сад је много касно и неко невреме је и олуја. Каже, ајде видећу ја сада да одем, али не видим потребу зашто уопште би требало сада да се иде, могло је то и сутра зато што Дикић није свестан шта значи ракија и кључеви који су му требали бити предати у датом моменту. Дикић је једноставно кренуо тамо да преузме телефоне за везу за ове људе. Тек када преда на пример Велимировић телефон Дикићу, ја сам требао посебно да позовем Дикића ван Велимировића неке ствари које Велимировић нема шта да прича ако ја причам директно Дикићу и да кажем слушај таква и таква ствар, јавиће ти се човек са шифром. Тај човек када се појави, значи он је одговоран што се тиче тих кључева, што се тиче тог телефона и свега да се чува, да се преда и тако даље. А Паја би требало да буде тамо где се налази баш то оружје ускалдиштено да прати да ли се дешава нешто чудно у околини, да ли неко ту се врзма, врши надзор и тако даље, јер од тих објеката било је више кључева значи имао је кључ и Велимировић и било шта чудно да примети рецимо Велимировић, ја сам му рекао одма значи никаква зивкања и то него да напусти то место ако примети нешто чудно и да оде тамо да нађе тог човека и да му каже да се нешто чудно дешава и да се ја позовем и тако даље. До тога наравно није дошло. Све је рађено да кажемо перфектно. И у целој тој причи, на крају када је то Дикић рекао, мене је опет звао овај Паја и рекао како се он налази, да су се они чули, у међувремену не знам ни ја као у реду је, видеће се и то каже чим преда тај телефон и ракију он ће да крене за Србију и то, једног тренутка после тога зове и каже ја сам испред једног тржног центра не знам ни ја како рече да се зове и каже нема га. Ма како нема, ја више полудео људи досађују, и ја позовем опет Дикића и кажем човече шта је ово, он каже па ја сам ту већ 20 минута код тог наводно тржног центра. Ја кажем па добро кажи ми како изгледа да му кажем да може човек да се препозна, обзиром да Велимировић не познаје Дикића не зна са ким треба да се види. Ма каже кажи му само брадица онако кратка, нижи, ево ме каже ту код улаза видеће и ја онда позивам Велимировић и говорим то Велимировићу, а Велимировић каже а

видим га добро је, добро је, нашли се. Ја сам чуо чак и када су се сусрели што је било нормално. Они су се људи нашли ту и ја сам рекао Велимировићу, у реду, пошто Велимировић се пре тога жалио за људе да су нервозни, и да не зна шта ће са њима и да малте не хоће да иду назад. Ја, рачунајући на Дикића да је човек способан да смири људе и не знам ни ја, ја кажем одведи га одма да се смире ти људи, да се мало дисциплинују, шта је то нисте деца, и дај Дикићу ракију и телефон и кажи му да ћу ја да га позовем и да му објасним неке ствари и да ми се јави после. После тог позива више мене није позвао ни Паја, нити ме је позвао Дикић. Ја сам покушавао да добијем и Пају и Дикића и на ону петицу, и на ту четворку, сви телефони су били недоступни. Никаквих информација о тим људима није било и шта је са њима било даље ја заиста не знам нити могу да судим. То је што се тиче те неке заврзламе са телефонима. Хоћете да станем или да

ТУЖИЛАЦ: Станите само ово да унесем. Што се тиче мобилних телефона, односно специјалних мобилних телефона које сам ја више пута поменуо до сада, желим да објасним да је мени Еди рекао још раније да ће постојати сигурна веза око које ћемо моћи да комуницирамо слободно, и ... мобилних телефона. И заиста у једном моменту Еди је добио и предао ми два мобилна телефона марке Леново. Међутим, мобилним телефоном ми је објаснио да се не могу прислушкивати и да имају неке програм,е односно апликацију који мешају бројеве телефона или нешто слично. На једном телефону била је ознака 10 и то на полеђини, а поред тога броја и неки дугачки број који је почињао са четворком, с тим што ја мислим да је то неки код. На другом телефону била је на полеђини ознака 9 и исто тако број који је почињао са четворком. За те телефоне Еди је мени објаснио да се ради о телефонима који се не могу прислушкивати, и да се у самим телефонима налазе унети бројеви. Наиме, објаснио ми је да овај телефон са бројем 10 треба да предам Велимировићу, а он да га преда Дикићу, а Дикић тај исти телефон треба да преда човеку који ће на протесте доћи и рећи му шифру у 23 сата. То је онај човек о којем сте говорили?

СВЕДОК: Да.

ТУЖИЛАЦ: То је особа коју сам ја на самом почетку свог исказа помињао. Други телефон са ознаком 9 је остао код мене, а Еди је објаснио да и он поседује један исти такав телефон са ознаком 6 и објаснио ми је како се користе ти телефони. Наиме, у меморији телефона број 9 били су уписана два броја и то број 10 и број 6. И било је довољно да унутар те апликације ја само позовем број 10 и у том случају бих могао да разговарам са Велимировићем, односно са Дикићем, а уколико би позвао број 6 онда бих разговарао са Едијем. На исти начин су били меморисани и бројеви у телефону број 10. Који сам ја предао Велимировићу.

Ја сам Велимировићу предао овај мобилни телефон онда када ми је показао фотографије оружја и објаснио сам му да тај мобилни телефон заједно са кључевима од куће где се налази оружје треба да преда Дикићу односно особи која ће га контактирати у Црној гори, а одмах након што то уради Велимировић је требао да се врати у Србију да би преузео опрему за транспорт у Црну гору, односно оне униформе и штитнике и друго. Ја сам Велимировићу, и он је отишао у Црну гору, међутим дошло је до проблема јер ме тога дана Велимировић пуно пута позвао телефон и рекао ми да се њему нико не јавља, те да не зна шта да ради са телефоном. Велимировић није знао да особа којој је треба да преда телефон и кључеве Дикић. А што се тиче самог Дикића, Дикић је био упознат и знао је да треба да преузме мобилни телефон и кључеве, али није знао од чега су ти кључеви.

СВЕДОК: Ракија је била шифра да се преда, а под тиме се подразумевало то.

АДВОКАТ:

ТУЖИЛАЦ: Полако адвокат.

СВЕДОК: Сачекајте немојте да ми окрећете речи. Ја кажем оно стриктно што је било наређено.

Било је наређено да Паја преда Дикићу

ТУЖИЛАЦ: Шта да преда?

СВЕДОК: Тачно је да Дикић није знао за оружје и то стоји значи немојте да окрећемо чињенице значи што кажу они ни по бабу ни по стричевима, али је Паја кључеве од тога требало да преда Дикићу јер би се Дикић налазио ту у центру дешавања човек који руководи тиме је требало да има те кључеве да преузме од Дикића да преда том да кажемо специјалном тиму да може да дође до оружја и тако даље и тако даље. И да појасним чак и да је Дикић те кључеве однео на трг и предао са телефоном том човеку он и даље не би знао да су ти кључеви од оружја. Једино да је ушао он незнам тамо да му Паја показао или нешто онда би он видео, али значи наређење је било да он несме да зна.

АДВОКАТ: мобилни телефон, а не кључеве није знао рекао му Паја ево ти ракија то је била шифра он није знао да су то кључеви

ТУЖИЛАЦ: Колега! Јел Дикић знао да треба да преузме кључеве?

СВЕДОК: Отворите ако имате могућности фејсбук јасно тамо пише лепо на фејсбуку где сам се ја обратио Дикићу и све то да треба да оде да покупи и ракију и телефон.

АДВОКАТ: Ракију а не кључеве

СВЕДОК: Ракија је шифра за кључеве од оружје

СВИ У ГЛАС

СВЕДОК: Оружје није намењено Дикићу ништа нема спорно у сему томе.

ТУЖИЛАЦ: Дикић је био упознат за преузимање мобилног телефона, и шифра ракија коју сам ја користио у комуникацији и са Дикићем и са Велимировићем односила се на кључеве од просторија где се налазило оружје, али ја тврдим да Дикић није знао за постојање оружја. Дикић је требало да по преузимању телефона и кључева и телефон и кључеве преда човеку који би му рекао шифру у 23 сата. Јел тако?

АДВОКАТ: ...а што би му ја касније јавио на телефон који му је предао Велимировић.

СВЕДОК: Ја би му објаснио даље поступке око шифре, око свега, ништа спорно.

ТУЖИЛАЦ: План је био да ја након што Дикић добије телефон од Велимировића се чује са њим, и каже му за шифру коју би мени рекао Еди. А везано за даље предају и преузимање телефона и кључева. Тога дана, као што сам и рекао Велимировић није успео да се чује са Дикићем на број телефона који сам му ја дао, и због тога сам се са Дикићем ја чуо преко фејсбука и он ми је у право преко фејсбука послао број телефона, други број телефона, али ни од тога није било користи, јер се њих двојица нису могли чути. Тек касније тога дана Велимировић је мене звао и био је нервозан. У вези са оружјем и са предајом телефона, због чега сам ја контактирао Дикића и у том разговору Дикић је мени рекао да је велико невреме у Црној Гори, и да се телефон може преузети и наредног дана. Ја сам ипак успео са њим да се договорим да се то исто вече дође до преузимања телефона јел тако

АДВОКАТ: Рекао је да дође сутрадан јер није ни био свестан шта значи ракија па је питао да дође сутра то је рекао.

ТУЖИЛАЦ: Шта?

АДВОКАТ: Сведок је овде рекао да Дикић није био свестан шта значи ракија зато је рекао могу ли да дођем сутра по телефон пошто је невреме.

ТУЖИЛАЦ: Мени се чини адвокате да побуњујете две реченице које су између те две реченице лака реч три биле.

АДВОКАТ: ... Дикић је мени рекао да се телефон може преузети и наредног дана јер није ни био свестан шта значи ракија. То је рекао човек мало пре. То су његове речи да није био свестан шта значи ракија. Битно је за суд.

СВЕДОК: Нисам баш на такав начин.

АДВОКАТ: Ја пишем.

СВЕДОК: Ја нисам рекао да Дикић није свестан шта је ракија, рекао сам у односу на саму ситуацију око преузимања телефона кад се већ налазе, кад му овај предаје кључеве и то. Немојте да вадите речи из контекста тог и да додајете на ситуацију када ја причам телефоном са Дикићем и када Дикић треба да крене на састанак. То су две различите реченице.

АДВОКАТ: ... да се се ви чули са њим да је он рекао да може ли то наредног дана јел је велико невреме

СВЕДОК: То да

АДВОКАТ: и онда сте рекли да није ни био свестан шта значи реч ракија па је питао за шифру.

СВЕДОК: Ја Дикићу јесам рекао ово, значи позвао сам га он је човек рекао

АДВОКАТ: Све је то у реду.

ТУЖИЛАЦ: Адвокат, поставили сте питање

СВЕДОК: Да је невреме, да не зна шта је толика потреба да се крене одмах, да је требало да оде та жена, али у моменту пошто је такво невреме, мало је касно, кренуће он.

АДВОКАТ: Јел био свестан шта је ракија?

СВЕДОК: Ништа спорно нема. Њему је наведео да ... Да ли треба по стоти пут да одговорим да Дикић не зна за оружје или хоћете написмено да вам напишем и да вам предам.

АДВОКАТ: Не, не, Мало пре сте рекли није свестан шта је ракија.

ТУЖИЛАЦ: Адвокат! да , Адвокате, преко мене ћете постављати питања.

АДВОКАТ: Није питање само подсећам ... што је рекао

ТУЖИЛАЦ: Преко мене. .. да дође до преузимања телефона. Наиме, ја сам га звао телефоном, и рекао му везано за преузимање телефона, а он ми је одговорио да је невреме, те да та његова девојка не може да пође, а након тога ми је рекао да ће он отићи јел је касно.

У том разговору јели сте му спомињали ракију?

СВЕДОК: Ја сам човеку још раније, поменуо сам на фејсбуку исто поменуо за ракију и у разговору ја верујем вероватно постоје неке...ја не могу да кажем нешто што није.

ТУЖИЛАЦ: На посебно питање специјалног тужиоца сведок сардник одговара: ја сам Дикићу и на фејсбуку и у току разговора помињао израз ракија.

Јели Дикић знао за оружје?

СВЕДОК: Није. Јел мислите да сам ја позвао генерала и да кажем генералу да иде да узме, замислите када бих ја позвао генерала и рекао му иди да узмеш оружје, кључеве од оружја телефоном, дајте молим вас.

АДВОКАТ:Да ли сте у том разговору рекли, он се позива на фејсбук.

ТУЖИЛАЦ: Адвокате!

СВИ У ГЛАС

СВЕДОК: Ако је вама у интересу да ја телефоном кажем Дикићу да иде да узме оружје то је ваш проблем.

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Без расправе. Ја сам Дикићу и на фејсбуку и током разговора

АДВОКАТ: Није рекао током разговора, ево ја протестујем то је ваша верзија.

АДВОКАТ: Добронамерно само, све је снимљено и.... а онда само да ми њега поштујемо, питамо га и ми ништа нећемо њему да ставимо ... да он говори нашу вољу , слушамо га пажљиво

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: адв. Милан Петровић истиче да сведок сарадник у последњем одговору није рекао да је Дикићу и на фејсбуку и током разговора помињао израз ракија. Рекао је током разговора.

За овим сведок сарадник наставља: Дикић није знао за постојање оружја. До предаје телефона је дошло, јер је мени у једном тренутку Велијмировић позвао и рекао да се налази испред неког пословног центра, али да не види Дикића, на шта сам му ја одговорио да сачека и позвао сам Дикића који је објасио где се налази и њих двојица су се ту и срели. Ја сам чак и преко телефона чули када су се Велимировић и Дикић чули. После ове комуникације са Велимировић, ја не знам шта се дешавало, јер се са Велимировићем и Дикићем ја више нисам чуо јер када сам их позивао њихови телефони су били угашени.

Шта се онда дешава?

СВЕДОК: Нон стоп сам покушавао везу поставити, везу није било могуће успоставити, Еди ме је звао исто да пита шта се дешава ја сам рекао немам комуникацију.

ТУЖИЛАЦ: Када вас је звао Еди.

СВЕДОК: Он је звао нон стоп поготово када је дао те специјалне телефоне да кажемо малте не се није скидао са телефона. Увек је звао да пита како иде, да ли је све нормално, неки проблеми, псве путем те заштићене апликације и све је било нормално што се тиче тога. Значи само се чекало да дође Паја да потера ... пошто је он требао да ... преко Брњака за Црну гору и тако и сад једино што сам ја био љут што је он чекао уопште што се није срео са Дикићем у току дана, што није кренуо раније. Ја сам њега за то критиковао да кажемо и тад рецимо тај задњи разговор са тим Пајом када се он сусрео са Дикићем, ја сам рекао одма значи он је питао одма да дам ракију, телефон, кључеве ја сам га одма оно дај и полази одма за Србију. Значи нема више разговора, шта више чекаш још два дана алте не, мислим да је то био петак, а избори су у недељу, не знам нешто је било при крају тад у том тренутку. И ја кажем вам после тога рачунам да је он отишао да смири те људе Дикић. И ја онда ајде реко да позовем ч овека, нема шансе, никакву могућност и после тога да кажемо се дешава да у медијима се појављује неке информације у току избора и то, одједном оно грми, медијски ухапшени терористи у

Црној гори. Мене позива исто Еди шта је ово, шта се дешава, провери, зови одмах Пају провери шта је то Дикића, да видим где су. Ја кажем ти си ми наредио стриктно да ситуација буде оваква Паја чува оружје, телефон се предаје Дикићу, само један човек зна где је оружје, и онда Еди креће мене да испитује где је оружје. И он је упоран и упоран у томе, ја му кажем човече оно немам начин да успоставим комуникацију. Онда он почео другу причу па каже онда мора неко други да зна, па како да зна када си ми наредио да се повери строго Велимировићу. Па каже нађи га. Како да га нађем. И ја сам заиста покушавао на све могуће начине да се успоставе неки контакти јел по том наређењу Едијевом ја нисам смео да правим мреже позива да ја директно зовем те остале чланове група, да узимам њихове телефоне, него је све морало да се ради што мање људи да зна за мене, а за Едија да не зна нико. И онда ја, да кажемо нисам имао могућност контроле над тим другим групама, медијски ово шта је испало ти људи су се примирили повукли. По овоме што сам ја видео медијски после да је ту неких 20-так људи ухваћено, од тих 20-так људи људе које сам ја сретао, односно људе које сам ја сретао су Дикић и нека два лика тамо негде код Шапца и то њих сам у пролазу видео. Са њима ја уопште нисам разговарао о начину спровођења око било чега, јер приликом сусрета са тим људима. Ја сам звао неке били ми убележени нешто четници Шабац, неки тамо вођа њихов и ја их позовем као да бих видео да ангажујем и њих. Нисам знао да су они већ ангажовани. И тад рецимо појавила се та двојица на састанку неки које ја први пут у животу видим. И ја њима кренем полако изокола нешто причу да би напоменуо око тога, међутим њих двојица мени дају до знања да су они већ ангажовани о томе да нема као ништа да причају са мном, можда сам ја неки послати провокатор, него они имају свог неког Чаругу он је њима главни и они само њему одговарају. Ја видим онако већ схватио да је то већ неко интервенисао преко ко зна кога на те људе и ја онда аха добро онда ништа са срећом у здравље и свако добро људи. Окренем се и одем никаква више прича са тим људима. Ето, то је да кажемо у тој некој групацији тих људи овде, нити су они имали икакву могућност да знају за мене. И сада када је то кренуло медијски, сада око тог да ли је рекао овај, онај, ја нећу то да грешим душу да кажем не знам рекао овај онај. Ко је издао нека је издао ја у то залазити нећу, све ће на крају да се сазна, да се испостави и да изађе на видело. Начином на који сам ја радио није постојао начин да се падне, нити је дошло до икаквих компликација. Ја сам још, десило се то што се десило они су похапшени овде, мене нико не контактира, тек медијски креће то да се појављује неко моје име и то и то онако како ме знају као Александра Синђелића, јер како да се утврди, преко кога, када ти људи крајњи

ТУЖИЛАЦ: Шта је било са Едијем?

СВЕДОК: Еди је мене звао да се видимо када је био сигуран да су ти људи похапшени он је тада на састанку тај да кажемо неки пусти паркинг на који ме је довео, он је мени буквално дао знао до знање да је Паја издао причу. Е ја сад нисам био сигуран, не могу да тврдим и да јесте и да није. Ја сам рекао реко нисам сигуран, немам никакве информације о свему и он је био упоран поново да ја сазнам шта је са тим оружје, да до оружја мора да се дође моментално мора да се, ја му кажем разуми човече не могу нешто да ти створим што не могу, нађи ево Велимировића и узећеш оружје, тог Пају. И шта ће се да деси он мени каже ми ћемо Пају да убијемо, Паја нас је издао. Ту он мисли на њих кога, Еди не мисли нормално на мене, нити би се ја тако нечег прихватио, ја Пају сам и поштовао и сад поштујем и ја лично мислим да чак Паја и није мене издао. Ја сам у почетку мислио да ме Паја издао, међутим, после на основу дешавања ових медијских и којечега ја у ствари видим да неке ствари нису у реду, али то ћу оставити поступку, да ја нећу да судим о томе, то ће доказним поступком да се

ТУЖИЛАЦ: Јели Еди шта тражио од вас.

СВЕДОК: Па после тога те приче са Пајом да се Паја убије и то да ће они њему да се освете он је мени рекао доста је свега каже та говна морају да се реше. И ја једоставно видим да је он љут, ту му је у пратњи тај неки други, који ништа не прича, он је увек ту мало даље и ко зна колико их још има зато што сам ја нон стоп под пратњом. Сада сам ја у ситуацији да рецимо не могу да мрднем тих дана. Не могу да се извучем, да се склоним, да било шта сумњу не направим, убиће ме малте не у том тренутку, јер ситуација је пали људи, пало оружје, а не зна се како. Ја нисам имао могућности никакве да наместим те људе, нисам имао телефонску везу са њима, нисам знао њихов распоред у Подгорици. Захваљујући свему томе рецимо око 500 ви сте успели да ухватите 20-так по неким информацијама које ја имам. Од тих 20-так људи наравно ниједан није терориста, али ја не знам какве сте информације ви имали, али углавном у почетку по ономе што сам ја видео у медијским сматрало се да су ти људи терористи, убице

ТУЖИЛАЦ: Шта прича Еди после ових хапшења?

СВЕДОК: Еди за то оружје, за ту групу људи, да хитно оружје за ту борбену групу да се преда и рекао да је да ће ова говна овде да се решавају и каже Ђукановић мора да се убије, он мора да... ту нема говора. Ја нисам хтео у разговоре да се мешам и било шта да коментаришем, јер једноставно човек је љут. Оно што кажу, убиће и мене, и ту велика операција, велике паре су бачене, требало је да се уради преврат који није урађен. То нису ствари за шалу и

ТУЖИЛАЦ: Адвокат!

АДВОКАТ:

СВЕДОК: Тада је Еди питао мене да ја лично кренем тог тренутка за Црну Гору. Ја сам помислио у првом моменту да он мисли да ја кренем за оружје да нађем где је, да нађем Велимировића, међутим он мени каже у том тренутку да кренем тамо и лично ја да организујем да се Ђукановић елиминише, да се постави или експлозив или да се убије, или било шта на било који начин ја му кажем човече ја прво имам посла, породицу, имам дете мало, радим ту и ово што сам учинио, ја сам учинио превише, моли вас ако могу да завршим изјаву.

АДВОКАТ: Шта гледаш у мене?

СВЕДОК: Па видим

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: ајде даље, значи он је тражио од вас да дођете у Црну гору и убијете Ђукановића?

СВЕДОК: И ја му кажем оно, а сад ситуација је не смем ни да одбијем, јер сад да га одбијем у таквој ситуацији одмах ће да посумња у мене и онда ја ту изнесем разлоге због којих ја заиста такође не могу да кренем у Црну Гору. И он каже можеш ли да нађеш брзо ових дана доброг снајперисту човека способног који зна да ради са снајперима или са експлозивима, било шта, он је ту по Подгорици, ми знамо његово кретање то се прати, каже то би све било најавом унапред два дана да се организује, није проблем у новцу, значи да се каже колико, нађи човека, поразговарај са њим и види колико би то коштало, шта би коштало добиће се новац то мора да се реши једном за сва времена. Не може више овако. И ја сам њему рекао чисто оно да га се решим да одем одтале, јел то је било већ вече, путни паркинг неки, сад ћу ја да размишљаам шта ће он да мисли о мом одговору. Ја сам њему рекао добро погледаћу за то да кажем оно као док сам отишао одатле, он је отишао одатле и ја сам онда гледао да кажемо да га не зовем. Међутим, он је и даље извао и звао, тражио је да се видимо још након тога. Наш последњи сусрет ће бити петак после избора избори су недеља, значи петак после избора и после тога ја њега више нисам видео. То у београдском смо се срели на Калемегдану.

ТУЖИЛАЦ: Након предаје телефона као што сам рекао ја се више нисам чуо ни са дикићем ни са Велимировићем. Након тога медији су објавили да је 20 држављана Србије лишено слободе и да су у питању неки терористи.

Након овога ја сам се више пута чуо са Едијем, а такође смо се и сретали. У разговорима Еди је од мене тражио да сазнам шта се догађа, а посебно га је интересовало где је оружје и да се то оружје достави овој борбеној групи. Ја сам упорно говорио да ја не знам где се налази оружје, и да за то зна само Велимировић, а он је био упоран у томе да ја пронађем или оружје или Велимировића. Везано за оружје ја сам му рекао да га не могу пронаћи из разлога јер према самом плану ја нисам ни могао да знам где се оружје налази јер је то био задатак Велимировића да га смести у неку кућу и да га чува.

После овога, Еди је када је потврдио да су сви ухапшени говорио да је Велимировић крив за све и да је он издао, да га треба убити. А након тога је од мене тражио да се организује да се коначно реши ова ствар у Црној гори односно да ја одем у Црну гору и да убијем Ђукановића. Ја сам рекао да ја не могу да идем у Црну гору, а након тога он је од мене тражио да пронађем некога ко је вјешт са снајпером или са експлозивом ко ће то да уради, и да новац није проблем, а што се тиче Ђукановића да они знају да се он креће по Подгорици јер га прате.

Овде бих желео да кажем да према самом плану мени је Еди рекао да што мање контактирам са људима, па сам ја управо из тих разлога контактирао само са неколицином њих. А заборавио сам да поменем и две особе из Шапца ... били уписани као четници шабац и са њима сам се срео, али нисмо разговарали око ових планова.

Ја сам се са Едијем последњи пут видео колико се сада могу сетити у петак након избора

СВЕДОК: Виђали смо се ми у међувремену после те изборне ноћи, али последњи пут у петак од тог дана тог човека нема.

ТУЖИЛАЦ: Јели Еди тражио још нешто од вас?

СВЕДОК: Сад су већ избори били прошли, рецимо док је био сам ток избора ова група када је пала он је рецимо то када је покушавао да успоставимо контакт он је мени говорио да због тога оружја што не може да се нађе да људи неће да изађу на улицу, да морамо одмах то да решимо, то сам већ објаснио да оружја нема и онда је он буквално мени оно пошто каже људи неће тамо одбијају да крене, то се мисли на људе у Подгорици вероватно те неке његове конекције ја о томе не знам. Он је мени рекао да ја успоставим контролу бар на тих 500 људи да они крену и човек је инсистирао да они изађу на улице да они крену ту нешто да бацају, пале, лупају, ја сам рекао човече у таквој ситуацији да са тако малим групама људи помлатиће нам људе на улицама, нема говора, то је немогуће да изађе мала група људи да их полиција не помлати ту значи све би их похапсили остале помлатили. Ја њему кажем да је најпааметније да се пусти да се ти људи извуку оданде како су дошли да кажемо да се спаси што се спасити може па да видимо да се ови људи ваде адвокати да се ангажују да нешто. Он је што се тиче тог питања адвоката био сагласан и он је мени рекао да ја одмах видим да се полако тражи неки тај адвокат који би био мало ажурнији за све те људе унутра да видимо како да вадимо ове људе. Прво и он и ја смо знали да ови људи из Србије буквално су похапшени као терористи, а на такав начин како се описује нису. Ниједан нису они требали да уђу у Скупштину, да се побију и то, али нису људи требали не знам да носе оружје и да убијају. Значи, тим који је требао да интервенише је специјални тим који је требао да интервенише на полицију, ако дође до сукоба овог народа и полиције покушаја избацивања из Скупштине и тако даље.

ТУЖИЛАЦ: Ови састанци са Едијем, он је инсистирао да ја пронађем оружје, како би се предало тој специјалној групи и истовремено је тражио да ја ступим у контакт са људима у Црној гори како би изашли на улице, јер је услов да се може обезбедити оружје да буде протеста, јел сам добро разумео?

СВЕДОК: Ови људи који су требали да изађу после 16.-ог односно после избора и то он је мени објаснио да они те вечери због проблема хапшења, оружја и параноје неће људи да изађу значи да мора то оружје да се пронађе да би они уопште изашли, неће да има проблем је у координацији. Тако сам ја разумео, шта је стварни проблем, зашто нису изашли ти који су требали да изађу то ће време да покаже.

ТУЖИЛАЦ: како би изашли на улицу и да је оружје део читавог тога плана, јер

АДВОКАТ: ту траје, он је сада рекао да људи који су ухапшени ... да изађу на скуп тај и да они нису никакви терористи и да они нису требали ни да уђу, ти људи који су требали да изађу на улицу

СВИ У ГЛАС

СВЕДОК: Ја сам због тих људи у Црну гору и дошао да ти људи не би лежали безвезе по затвору за ништа. И они су спадали у тих 500

ТУЖИЛАЦ: Људи који су дошли из Србије нису никакви терористи, тачно је да су они требали да учествују на протестима и да уђу у Скупштину, али они нису требали да употребљавају оружје нити је оружје било намењено за њих.

За кога је оружје?

СВЕДОК: Оружје је за ту Едијеву групу која је била у контакту значи то то је локална линија веза која се користи са овим људима и овим што треба да преузме телефон и директно Едија повезан. Значи Паја нема додира са тим људима.

ТУЖИЛАЦ: Оружје је било намењено само за људе које је ангажовао Еди односно за Едијеву групу која је опет била повезана са овим човеком који је требао да преузме телефоне и са том групом ниједна особа из Србија која је ухапшена нема никакве везе.

Шта је требало да ради Едијева група?

СВЕДОК: Едијева група је требала у случају да када ови уђу у Скупштину да се крене рецимо ова обична полиција да их истерује из Скупштине да предузме те неке мере да бацају сузавце, да их бију да их терају одатле, значи чим би применили силу та особа која је у вези са Едијем би јавила Едију ако више не могу да издрже или не знам ни ја кад да се крене. Еди би ту групу контактирао и како су већ они ја у то за сам њихов рад нисам питао нити је моје да питам како они групу употребљавају. Али, по ономе што ја знам намена те групе је да разбије оне прве полицијске снаге које би кренуле на народ. Када их разбију њима се узима њихово оружје, њихове униформе да може да се дели даље, гледа се да се упадне негде у полицијску станицу.

ТУЖИЛАЦ: Како да их разбију?

СВЕДОК: Како? Ако могу ја сам да дам изјаву ако није проблем. Значи у том првом налету ја сам то објаснио и раније. Значи то када је требала та групација од 5,6 хиљада људи да се бију са њима да уђу унутра тако рећи да их набатине да их избаце напоље, што кажу да их нашутирају, шта ће 100 људи са 5,6 хиљада људи. Међутим, када су већ унутра и када се ублокиравају тада је требало да веза да се успостави да они људи оданде дотерају ту додатну опрему која је била. Значи опрема која је била за специјалце то је за борбену групу, а опрема која је поред тога, палице, те боксери, сузавци, ... то је намењено за народ да се тамо када се баци њима да могу да се бране, да се бију са њима да буде са њима. Значи то је засебно требало да буде дотерано. Тренутак дотеривања тога ја не могу да кажем да је 11, у 11.05, у 12, не одлучујем ја о томе, него тај који узме телефон. Ја сам спровео наређења да узмем новац, да купим све шта је требало да купим, да пренесем, ја

ТУЖИЛАЦ: Оно што ја знам то је да је те вечери требало да дође до сукоба између протестаната и полиције, где ће протестанти разбити кордон полиције испред Скупштине и ући у Скупштину и одатле избацити обезбеђење уколико га има, а у ту сврху би послужила и опрема коју сам ја купио, односно део опреме. Наиме, униформе и опрема за специјалце су били одређени за Едијеву групу, а други део опреме металне палице, боксери и друго било је намењено за протестанте. У ком тренутку тих сукоба ће се реаговати, ја о томе нисам донсио одлуку. Неко је требало да ову опрему боксере, палице, сузавци и тд. Донесе тамо испред Скупштине и подели народу, а та одлука била је на Едију и овом човеку који би преузео телефон.

СВЕДОК: То је била једна општа збрка тада, зато што имамо овај основни проблем тог Паје, једноставно човека нема, није дошао, оружје је нестало дигнути су, не зна се тачно ни ко је дигнут. Сумњамо на Пају на пример да је издао, ја сам исто лично тада сумњао у њега, али једноставно он је једини знао да кажемо где је то, а медији објављују тамо све и свашта, објављује се да се тамо јуре неке групе тамо вамо. Ја мислим да је то утицало и на овде људе да се посклањају да не излазе, али у сваком случају је утицало на то да људи не изађу после 8 ови одавде који су требали да изађу. Јер у суштини преврат је требао да се изврши стопостотно ту није било ... и он би их извршио на овај или онај начин да су они који су требали да имају храбрости, имали храбрости и извели људе. Прошло би све стопостотно, чак и са заробљеним оружјем, ја верујем да би прошло да је било храбрости. Храбрости није било, ја сам једноставно видео да сам издао. Еди је мени рекао ти си издан, издао те Паја или те издао неко други, али си издан. Издан си ти, издан сам ја, али полако решићемо све, рекао ч о век решићемо све немој да се нервираш немој ништа да бринеш немамо никакву сумњу у тебе, ти си чист кроз и тако даље. И видели смо се још то причам о овим првим тренутцима после тих избора. Он је тад тражио рецимо да се пошаље хитно један два човека по Подгорици да погледају какво је стање да кажемо мало по улицама тамо вамо и да треба да се полупају неке просторије ту и дао ми је неко папирче са адресом, али он то мени објашњава буквално да ту у тим просторијама да су то канцеларије, да се ту заседа он је рекао мени да су то канцеларије

демократског фронта. Адреса та која је писала, нешто је било Милоша Новака 2 или 4 нисам баш сигуран сад у овом тренутку прошло је доста времена. И речено је да се ту побаца било шта камења, неког метала било чега да се види нешто од те пиротехнике као да пукне ту унутра ово оно. Рекао је нико неће те људе да јури што баце, само немој неко да их нахвата ту... са стране на лицу места. И ја сам питао о чему се ради и шта он је рекао мени да се прикаже медијски да је неко напао ту да врши то лупање, и ништа и каже и тај да га и наватају не може да одговара малте не ништа, за шта да одговара, ломљење прозора и бацање пиротехнике. И тим поводом ја сам ангажовао Милоша Јовановића да дође овамо за Подгорицу тим поводом, јер ту није требала нека превелика наука, имаш адресу, полупај стакла, побацај ту нешто у нутра да се види да пукне било шта неке шрафове нешто шта нађеш само излупај и дао сам му 500 евра. У тих 500 евра било је урачунато да се купи карта. Чак шта више ја сам звао неког тамо другара другог да га вози рециом на аеродром да му се купи карта, да га вози на аеродром, нисам ја имао времена да се бакћем са тим. Значи тај Милош Јовановић је исти Милош Јовановић који је био тад после тог 16. Исто на том последњем сусрету Ристића. Када Ристић узима од мене тих задњих 4.500 евра и када Ристић мени онако говори, шта је ниси могао да изведеш 20 људи из Црне Горе. Онако, некако је то рекао подгрубљиво, а 500 људи, а од 500 људи 20 је евентуално нахватамо остали су слободни и дан данас су слободни, отишли су нормално како су и дошли и сада се он мени подругљиво за тих 20 што су ко зна како ухапшени. Ту је он оставио много лош утисак на мене тог тренутка тај Ристић али ја нисам хтео у било какву полемику да улазим. То што је тражио 4.500 што је рекао за те људе да се излаче из Црне Горе да имају још неких активности ту по Црној гори ја сам му дао више због тих људи да се не огрешим, да стварно неко има да остане ту, а не то колико Ристић заслужује да му се да што се тиче неког поверења и ..

ТУЖИЛАЦ: Поред овога Еди је од мене тражио да нађем једног једну или две особе које ће доћи у Подгорицу, који ће полупати неке излоге на неким канеларијама за које ми је дао адресу. Ја сам га питао каква је то адреса и о чему се ту ради а он ми је тада рекао да су ту канцеларије демократског фронта, и да људи који оду да полупају те прозоре неће имати проблема и истовремено ми је рекао да би требало да набаве нека пиротехничка средства која ће бацити унутра, а све како би испало ... демократског фронта. После тога разговорао ја сам позвао Јовановић Милоша и дао сам му 500 евра за пут да дође у Црну гору и то уради, а иначе тај Јовановић Милош је присуствовао последњем састанку мене и Ристића када сам ја Ристићу дао 4.500 евра.

Јел Јовановић дошао у Црну гору?

СВЕДОК: По ономе што ја знам Јовановић је дошао у рну Гору њему је купљена карта, ја сам возио Јовановића

ТУЖИЛАЦ: Јовановић је дошао у Црну гору.

Јел полупао прозоре?

СВЕДОК: Е то не знам.

ТУЖИЛАЦ: Ја не знам да ли је полупао прозоре.

СВЕДОК: Ја заиста сад не могу да тврдим јесте или није ја сам њему стриктна наређења дао карте те да се купе, то сам рекао овом човеку што га вози да види за те карте, шта пошто, када има лет да дође што пре да кажемо овамо. Значи он када купи карту требало је да му остане нешто да за њега има да поједе и да попије и да се оно врати назад и евентуално за смештај, али 500 евра му је било сасвим довољно за такву делатност. Он није ни разумео малте не шири појам свега тога.

ТУЖИЛАЦ: Јел још шта тражио Еди од вас?

СВЕДОК: Па накнадно тамо на том последњем сусрету само што сада ви мене када питате прескачемо одређене делове зато што у међувремену осим те пратње досадашње за коју сам ја

веровао да је то пратња од стране Едијевих људи. На пример дешавало се да ме заустави саобраћајна полиција успут

АДВОКАТ: само моменат нека се .. разговор између ... Ристића како му је подругливо како ниси успео ових 20 ових 500 су изашли.

СВЕДОК: Стали смо код тога рецимо да осим те пратње Едијеве која је била била је додатна пратња, значи људи возила која до тада нису виђана. Значи дешавало се рецимо да покушавају исеку пут, да се ту гурају нешто значи нешто се чудно дешавало. То ме је и Јовановић што сам га возио тад за аеродром и за којешта ја сам схватио да неке ствари нису у реду. Јер да је Еди хтео било шта да предузме против мене, он је то могао да уради на тим пустим паркинзима .. никога живог нема увече где се састајемо не знам ни ја, зашто би то радио овако. Друго не би остављао трагове који воде њега до мене. Ту мислим на телефон, новац, и тако даље. Значи, јер осим овог специјалног ту је још даље и онај други који је дао ми. И у таквој ситуацији ја сам већ да неке ствари нису у реду и да те ствари немају додира са Едијем да неко други ту нешто очигледно као да покушава. И ја када сам био задњи сусрет са Едијем на Калемегдан, сасвим нормално паркирао се ту и сишао, Еди се исто понашао нормално никаквих промена код човека није било. Ја сам у међувремену се већ распитивао... адвоката да попричам са Едијем да се консултујем, првенствено ми је то била тема разговора коју сам имао план. Међутим, што се тиче Едија, Еди је одмах кренуо са причом да ли може још 5 људи хитно да се пошаље за Подгорицу. ПИтао ме шта је са овим, ја сам рекао отишао је све ово оно што се тиче тих просторија, па каже да ли је нешто урадио реко требало би да јесте, ја заиста нисам сигуран нити би смели такве врст епозива или било какве врсте овим обичним телефонима зато још фали само још њега да увате после неколико дана да га ... ту. И кажем ја зашта ће ти сад 5 људи па каже планирамо можда сад мало пошто се стишала ситуација можда направимо тако неки протест па обзиром а се све то прати поводом тих свих дешавања, која су била, због камера и којечега да се допведу људи из Србије да када буде тај протест да када изгађају мало те демонстранте из ДФ и то, па ја кажем где чиме да их гађају, да побију људе и то, каже ништа се ти не брини само нека баце неко камење не сада да баце неке каменчине, него нешто чиме ће да их испровоцирају, напушују и тако даље да се узврати реакција и каже нека беже што даље. Каже да их неко не нахвата и то, и каже ако буду снимљени није проблем, да не буду лица из Црне горе, грађани Црне Горе, каже дај мало више новца, није проблем. Ја му кажем не смемо то да радимо ситуација је натегнута прате се кретања грађана Србије, већ су ови похапшени општа је фррка, траже се ове друге групе, они нешто знају видиш по овоме што ови тврде да су ови терористи они нешто знају, али не знају шта тачно шта и како. Ја кажем Едију боље да не чачкамо даље, каже он мени ништа ти не мој да бринеш слободно и њих ако ухапсе сви ће да буду пуштени. Ја сада гледам како каже он мени то је већ завршено, ми узимамо власт каже дат је новац преко Кадирова да те Муслимане у Црној гори неком муфти тако сам га ја разумео и да треба да се направи та коалиција опозициона са муслиманима који ће да пређу на страну опозиције и он је мени навео датум за то 9. Новембар тако некако је рекао, и до 9. Новембра да их увате могу да седе тамо после тога се све мења. Све ово што смо планирали само ако успе ово, све ћемо то да ... одмах решавамо каже ту власт, суд, полицију, све каже само опуштена ствар, ствар решена у том смислу. Ја сам то све њему да кажемо поверовао што је најинтигрантније у целој причи. Постоји снимак свега тога зато што када је покушавано ово на мене што је покушавано да ме блокирају на путу и то само што сам ја успео да побегнем, то се дешавало на Авали успео сам да уђем у авалско насеље где има насељено људи. А ја нисам наоружан био у том тренутку. Значи код мене су у том тренутку били сви докази и новац, и телефони и све. Опет понављам да је Еди хтео то, он је могао да ме позове дођи где год хоћеш ја бих отишао и могао је ту да ме у бије без сведока. Значи неко други је у питању. Није могла да буде никаква ... полиција или шта, они нису имали шансу никакву да у траг уђу мени јер је све рађено перфектно, нису остављани никакви трагови и телефонски позиви, могли су да слушају колико хоће. Да кажемо што се тиче такве неке врсте. Значи у ово су били људи који су послати буквално са... и у ситуацији тој ја сам буквално купио имају они као флеш оно што се убаци за снимање, пошто ја сам имао неку моју камеру која је била у другом аутомобилу који је био даље одатле и сада да ја не би ишао тамо, што снима, ја сам купио то да бар укључим то ако се нешто деси, да ме неко ту убије или .. он ће да претреса, да тражи те доказе, то да посклања, мене и догађаје у Црној гори, ја сам рачунао вероватно ће ти људи нешто да причају, нешто бар неки траг нека остане о свему томе. Међутим, то што сам ја укључио да

снимама оно је имало капацитет ја не знам колико сати то може да снима то је једноставно као флеш отвори се и у нутра се укључи оно, 50 евра сам ја дао за то. И укључим ти ја то када сам ишао према Едију, јер сам опет морао да прођем ту путању, да ми се не би десило тако нешто и онда сам пратио где има возила, гужве и то, да се не одвајам сам, дошао са нормално, ништа није било сумњиво. И када сам био на састанку са Едијем у првим тренутцима није било нечега сумњивог, међутим после сам запазио да Еди нешто гледа око али прича и даље са мном и ја погледам где гледа Еди и онда сам видео ту неке људе да као окрећу се нешто у страну. И тад сам схватио да изгледа ту неко има неко ко није Едијев а није ни мој. И Еди је мени рекао да кренем у другом правцу низ Калемегдан и онда ме водио тамо ниже где се силази према обали. То није ништа помињао везано за њих, ја сам питао Едија видиш каква је ситуација шта се дешава помињу ово медијски ово оно, шта да радим ако се не знам ни ја деси, сутра ће да ме пита полиција о свему томе, о тим људима и том. Каже шта те брига слао си људе на протест, чак и да кажећ то шта ти могу, не могу ти ништа. И да има неки проблем каже сад ајмо за Русију каже узми други пасош и баш те брига и каже ради тај твој шта радиш и то и ту у целој тој причи разговарали смо и о браниоцима адвокатима да се зову људи да се ангажују. Питао сам ја њега има ли он каквих информација шта и како, није било неких посебних, ништа, значи само оно из медија што се сазна то је то. И он је човек мене тад питао колико има тог новца, јел сам ја то све носио са собом и правдао му да кажемо све то што је узимано и што је давано. У том тренутку било је неких 50.000 евра. Он је човек додао још 50.000 на то. И рекао је тих 100.000 евра да се употребе да се види да се нађе да се пошаљу браниоци овим људима да се ваде из затвора и да се види ако треба каква помоћ тим породицима тих људи а се види али све опрезно да се нађу неки браниоци, адвокати, од поверења.

ТУЖИЛАЦ: ... адв. Милић Бранке не чује се

СВЕДОК: И у таквој ситуацији ми смо се вратили сасвим нормално се разишли јер он је рекао нема шта ситуација је решена што се тиче Црне Горе, значи власт се узима, сигурно формира се та коалиција и он је рекао да ће он да крене да кажемо назад за Русију. И у таквој ситуацији тражио је да му вратим тај мали телефон који је био, онај што није коришћен што ја сумњам да је био нека врста за лоцирање, не знам, не могу да тврдм ништа кад не знам. Ја сам то њему дао назад тај телефон и послао сам да му дам и овај значи овај специјал који је ту. Он је рекао не нема потребе да се враћа ишта, значи те програме они не могу да прате, чак и овај телефон што је пао тамо евентуално код њих им имамо опцију да апликација која је укључена тамо на њему, имамо начине да се то поништи тамо што је логовано у том телефону да не може они било шта да га злоупотребе и то. Каже, опуштено слободно било шта ти треба зови бићемо у контакту, сачекај мало да се смири ситуација, дођи за Москву и тако даље и да можемо око ових адвоката и тих људи којечега да будемо у контакту и ја сам сасвим нормално отишао одатле.

ТУЖИЛАЦ: .. јел вас тражио после тога.

СВЕДОК: Не

ТУЖИЛАЦ: На последњем састанку који се догодио на Калемегдану у Београду, Еди је мени казао још једну ствар а то је да нађем 5 или 6 особа које ће отићи у Црну Гору. Када сам га питао да ми објасни због чега он је објаснио да ће тих дана бити протести у Црној гори, и да ови људи које ја пронађем требају на тим протестима да гађају демонстранте из демократског фронта, а све то како би се створио привид да их неко напада. Такође бих желио да кажем да сам ја имао осећај да сам сво време био праћен и то како од стране Едијевих људи тако и од стране других особа а то је чак и на задњем састанку на Калемегдану приметио и Еди. На том последњем састанку Еди је чак рекао да је у Црној гори све завршено, и да су преко Кадирова дате паре неком муфтији из Црне горе а све како би бошњачка страна формирала коалицију са опозицијом. По формирању коалиције требало је да се догоди 9. Новембра. Везано за овај специјални телефон, Еди ми је рекао да га слободно могу задржати, и да нема никакве опасности да се преко њега било шта открије, али ми је тражио да му вратим мали црни мобилни телефон који ми је дао када је дошао у Србију ја сам му тај телефон вратио. На посебно питање шта се дешава након тога Еди одлази

СВЕДОК: Нормално се разишли ја још ту по Калемегдану куповао неке глупости оно што продају шта ја знам на излаз а и застао чисто да видим ти људи што се врзмају околу да дал још неко иде замном међутим нисам приметио и ја одем заиста сасвим нормално до мог возила све је било уреду и кад сам кренуо назад јер то је пут да не именујем место због безбедности породице и то моје де идем али могу да поменем а то што се тиче тог авалског пута јер сам пролазио ту било је оно већ вечерњи сати јер ја сам се са Едијем видео у 5док смо ми причали док сам ја отишао тамо по ауто и то кад сам кренуо тамо покушао је буквално испред аутомобил обишао ме и почео да кочи да кочи испред ту је био правац мало дужи па има кривина јел тај ауто што је почео да кочи значи неда ми да идем напред ја морам да га ударим а други аутомобил прилази са стране ја сам видео да из тог аутомобила да руку неко избацује али

АДВОКАТ:Ово је безпредметно

СВЕДОК: Како безпредметно неко покушава да ме убије у случају државног удара који је неуспео итекако је предметно

СВИ У ГЛАС

СВЕДОК: Ја причам истину. На мене се покушавало извршити убиство класично и обзиром да је ту кривина иза, кривина излаз и возило које осветљава одавде ја сам се овако бацио на страну, нагнуо и тог тренутка је ово возило се склонило због налета тог возила из супротног правца и онда кад смо прошли ту кривину, још су дошла нека возила и они су одустали од тога. После тог тренутка ја сам ударио у тамо неку у личицу да се посакривам по периферији, значи ја сам гледао само што пре да стигнем било где има полиције да ли успут да ли овако било шта. Ја да сам их видео успут на пример неку патролу или нешто ја би стао пред њих. Међутим, пошто је ситуација била таква да у том моменту нисам, завукао сам се возилом, чекао, чекао и кда се ситуација смирила да кажемо да је прошло неколико сати да нико није дошао ту до возила тада сам опет повезао да је Еди нешто хтео он би то завршио. Није он. Упалио сам возило и околним путевима, нисам хтео више тим путем да идем кући, мало дужим путем, отишао тамо и онда сам узео све из револта јел сам схватио о чему се ради тад ја делимично, још нисам био стопостотно сигуран као што сам сад сигуран, а то ћу у току поступка да се покаже око тога ко ме је издао, тад сам схватио да тај који ме је издао одавде је покушао да ме склони као једини доказ ове везе ових група, дешавања у Подгорици и Едија и то без Едијевог знања. У таквој ситуацији сам ја лепо све покупио из револта и због ових људи што су овде позатварани као терористи, да они овде не би лежали као терористи на ко зна које време, а да неко ко је стварно имао везе са тим пере руке од тога, брчка се са парама које је узео да изврши оно што није извршио што је помогнет оно за чега сам ја ангажовао све ове људе од срца, да сви урадимо нешто што је требало да се уради у српским интересима, против НАТО-а да се разумемо овако, немам ја ништа лично против Ђукановића као Ђукановића али ми његова политика не само њега свих овде који су прокомунистичке странке настале од њих смета, значи то није оно за чега се ја залажем, јел могу да завршим ја сам из тих разлога извршио шта сам извршио.

СВИ У ГЛАС

СВЕДОК: Пет месеци сам ја

ТУЖИЛАЦ: шта је било после тога?

СВЕДОК: Покупио сам доказни материјал све што је могло да се покупи што је имало везе са случајем, потоварио у комби и отишао право у полицију. Значи, тражио сам полицијску заштиту због покушаја убиства на мене, рекао сам о чему се ради, значи то је био проблем да се докаже уопште шта је и како је, људи једноставно нису веровали, значи били су збуњени причом. Ја сам ту целу ноћ морао да објашњавам људима о чему се ради и којешта.

ТУЖИЛАЦ: Након , адвокате! Опомињете се.

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Опомиње се адв. Зарић по други пут да не ремети процесну дисциплину, те да ће наредног пута бити удаљен са саслушања.

АДВОКАТ: ... ко да ја једини....

ТУЖИЛАЦ: Након састанка са Едијем, ја сам кренуо према мојој кући, али сам примето да ме неко прати, и у једном моменту ме то возило претекло, почело да успорава, да би чак ја у једном тренутку да их избегао те људе који су ме пратили нагло скренуо, па су се они удаљили. Ја сам ово схватио и разумео као напад на мој живот, јер је неко очигледно хтео да ме ликвидира како би се прекинула свака веза између ових догађаја и Едија. Управо из тог разлога, ја сам по доласку кући покупио све ствари које су остале код мене, новац и отишао у полицију где сам испричао све што знам везано за овај догађај и где сам предао ствари. На посебно питање специјалног тужиоца сведок сарадник одговара:

Поред Едија јел било још ту неке особе у Србију коју сте ви са Едијем упознали?

СВЕДОК: Био је тај пратиоц, који је био блиско на пример када иде и Еди, значи њега сам могао да видим на 10, 15, 20 метара од њега, он није руководио дешавања да говори мени шта ја да радим. Тог човека сам ја рецимо директно да се рукујем, да се упознам са њим, имао могућност само једном то је рецимо било на другом састанку где је он само нешто кратко пришао буквално оно поздравио се рекао човек ,,,,, није рекао ни како се зове ништа одмах се окренуо наставио даље јер је он радио дал неку контакт пратњу углавном имао је код себе онако мало већи онај апарат са већим објективом било шта да се дешава околу да неко прилази појављује се или нешто у даљини он је све редом константно фотографисао кретао се и тако и као да је причао са неким али није причао са Едијем ја заиста не знам шта је тај човек радио

ТУЖИЛАЦ: За све ово време, ја сам разговарао и причао са Едијем, али док је био у Србији поред њега била је још једна особа, која је била стално ту у близини и која ми се чак једне прилике и јавила, та особа је стално са собом носила фотографски апарат.

У току вашег исказа поменули сте куповину мобилних телефона и моторола.

СВЕДОК: То је била нека прва намена да кажемо ти телефони међутим због компликације саме да не узимам сада и ја картице ту да је допуњујем па да ја ту не знам шта, ја сам ле по отишао и купио те моторолице јел једноставно шта он има, сва дешавања да они ту када се скупе ту шта ја знам на тај трг пред Скупштину шта то је ту 500 метара, километар, не може да буде више, а то су ове станице које су до 10 км домета.

ТУЖИЛАЦ: За кога су требале да буду те мотороле?

СВЕДОК: Па то је требало само за ову групацију што су требале вође тих група да координирају ту до 11 сати. Значи ако се нешто дешава на другој страни и нешто тамо, да овај може да јавља, да зове, да не знам ни ја, никакву посебну намену, јер су средства комуникације оних група, они имали засебна по ономе што ја знам

ТУЖИЛАЦ: Што се тиче моторола, оне су требале да буду и купљене су како би се одржала комуникација између ових група протестаната на тргу, с обзиром да је све то у кругу од 500 метара.

Да ли је и Дикић требао да добије ту моторолу?

АДВОКАТ: Господине тужиоче, он је изјавио да ове моторолице нису биле средство за комуникацију јер су шефови групе имали друге телефоне ...

ТУЖИЛАЦ: Ајте само појасните - да нису за комуникацију између кога.

СВЕДОК: Ово што нисам рекао да нису за комуникацију ту се мисли да нису за комуникацију између оне специјалне групе и између ДФ-а између Едија и за такве ствари. Значи те моторолице нису намењене за то јел би оне могле да се прислушкују.

ТУЖИЛАЦ: За кога су?

СВЕДОК: Не, оне су за вође ових група ту што су са овим демонстрантима ових људи вођа група ових људи из Србије.

ТУЖИЛАЦ: Ове моторилице нису намењене за комуникацију између Едијеве посебне групе и кога још?

СВЕДОК: И те специјалне групе те засебне Едијеве и ових из ДФ-а они су имали посебне системе комуникације.

ТУЖИЛАЦ: Едијеве посебне групе и ових из ДФ-а. Колико је мени познато они су имали посебан систем комуникације.

АДВОКАТ...

СВЕДОК: Да, они нису имали шта превише да причају.

ТУЖИЛАЦ: Ове моторилице нису безбедне за комуникацију на такве ствари с обзиром да се могу прислушкивати.

Ви треба да организујете људе који ће доћи на протесте у Црној гори. Чији су то протести?

СВЕДОК: Протести демократског фронта и опозиције. Мени је у суштини, наређења која сам ја добио од Едија значи он је рецимо та наређења и издавао у складу са координацијом са тим људима из ДФ-а. Ја не знам ко су ти људи. Ја њих нисам видео на састанку са Едијем.

ТУЖИЛАЦ: Како то у складу са координацијом?

СВЕДОК: Видите, по ономе што ја з нам како смо ми разговарали, није Еди био беспослен па зовнуо мене ја немам шта да радим па ајмо на трг у Подгорицу, не, они су досађивали и досађивали том ч овеку, он ми је буквално рекао да су они безброј пута долазили и тражили помоћ.

ТУЖИЛАЦ: Ко?

СВЕДОК: ДФ. Демократски фронт.

ТУЖИЛАЦ: А где су долазили?

СВЕДОК: У Москву. Ја не знам да ли су долазили овде или нису нећу да улазим у то. Ја их видео са њим нисам.

ТУЖИЛАЦ: Добро.

СВЕДОК: Ја кажем онако како јесте. И он је рекао на крају да више немамо, они су дојадели, значи или ће да смене да изврше тај преврат или нема шта да се разговара са њима. Они су дали до знања, што кажу заклету за то, када је Еди мени то причао, он је мени рекао да ја могу да се видим са њима пре свега овога. Ја ништа нисам сумњао у Едија, шта има с њима да се гледам, нити знам ни ко су ни шта су, друго ја политичаре не волим, објаснио сам већ због чега. Ја сам човек такав поштујем традицију и историју српства, нећу Србе да делим на политичаре ове и оне, и не знам шта. Ја гледам за неко опште јединство наше

ТУЖИЛАЦ: Што се тиче протеста и њихове организације, оно што ја знам то је да је те протесте требало да организује ДФ односно опозиција.

АДВОКАТ: ... и опозиција

ТУЖИЛАЦ: демократски фронт и опозиција, а то ми је рекао Еди који је ми је дословице казао да су ови из демократског фронта долазили у Русију више пута и тражили да се тако нешто изведе.

АДВОКАТ: Ја њих нисам никад видео, у контексту тога.

ТУЖИЛАЦ: Понављам да је то све из Едијеве приче, јер ја људе из демократског фронта никад нисам видео са Едијем.

Према овоме што сте ви нама данас рекли, Еди вам је негде око најмање 200.000 еура.

СВЕДОК: Преко, с тим да део опреме који сам ја куповао је дат део мог новца у данима док он још није

ТУЖИЛАЦ: Јел Еди помињао одакле тај новац?

СВЕДОК: Није помињао одакле, али је рекао да ја не бринем за новац, зато што је у тренутку када сам ја први пут узео те новчанице тако нове, мало сам онако погледао и ја њега питам јел су праве, каже све, заиста ја сам те новчанице мењао без проблема, нове новчанице миришу у омотима су биле.

ТУЖИЛАЦ: Као што сам и рекао у мом исказу, Еди ми је дао више од 200.000 еура новца за ову ствар, и то су биле нове новчанице, а одакле тај новац потиче ја то не знам.

Колико је вашег новца било у томе?

СВЕДОК: Ја када сам кренуо да се предам ја сам понео и мој новац између осталог јер сам сматрао да овде код нас шта ће да буде ко зна колико ћу да остане да ће да ми треба за опрему и за којешта док ја видим уопште ту да то кажем, јер ја сам схватио да је ту режим ко зна какав да мени неће бити пружена никаква могућност одбране и тако даље. И ја сам понео тих 100.000 еура којег су порекла., међутим и 100.000 рецимо десетак је моје само међу тих 100 везано за опрему за нову куповину опреме када ја долазим.

ТУЖИЛАЦ: Колико сте пара потрошили?

СВЕДОК: Око 35.000 новца је новац мој да кажем мојих родитеља, супруге

ТУЖИЛАЦ: Ја сам новац који ми је Еди давао трошио за потребе реализације плана, али морам да кажем да сам у овом времену потрошио нешто мог новца, и тај износ могу да одредим на око 35.000 еура.

Бисте ли ви препознали Едија да га видите.

СВЕДОК: Зашто да не.

ТУЖИЛАЦ: Констатује се да сведоку сараднику из списка предмета ставља на увид фотокопије. Познајет ли ту особу?

Фотокопија путне исправе на име Широког Едуард, за који сведок наводи то лице на фотографији коју сте ми показали је Еди.

АДВОКАТ: крупно кривично дело које се ставља некеме на терет.

ТУЖИЛАЦ: Адв. Дражен приговара да препознавање није у складу са Законом о кривичном поступку из разлога јер квалитет фотографије није одговарајући да би се могло вршити препознавање.

АДВОКАТ:

ТУЖИЛАЦ: Квалитет фотогаффије није такав да се може вршити препознавање. Адвокат Смолвић?

АДВОКАТ: са приговорима исто као браниоци значи у погледу начина идентификације особе...

ТУЖИЛАЦ: Адвокат Смолковић такође са истим примедбама као адв. Недојевић, адв. Смолковић Слободан, Петровић Милан?

АДВОКАТ: Сматрам да овакав начин препознавања није ... по Закону о кривичном поступку а и да јесте ова фотографија не би могла да послужи Колега?

АДВОКАТ: ... у медијима излазила фотографија у последњих месец дана .. да свако зна ко је.

ТУЖИЛАЦ: Изволите.

АДВОКАТ: ... ви дајете на увид.... дати исти оригинал а не фотокопију да би се он у погледу тога изјашњавао да ли је то неко лице. Њему није познато да ли је то прва страна пасоша што ви њему показујете, него да ли је то то лице, истих , а ви сте га питали да ли познаје

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Адв. Бранко такође приговара да препознавање није у складу са ЗКП-ом те да је. Откуд ви знате да је ово пасош

АДВОКАТ: Ја путујем бар једном месечно па знам како изгледа отприлике пасош, видим кад је издат и пише мислим горе у ћошку. после .. сати саслушања.

ТУЖИЛАЦ: Констатује се да се сведоку сараднику из списка предмета прикаже документација достављена замолбеним путем од стране надлежних државних органа Републике Пољске.

Оћемо ли дати сведоку? Па ћемо онда.

СВЕДОК: Овај овамо је Еди,

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: полако, оћемо ли лакше мало... изјави да је на документацији која му је познато... фотографија, на којој је фотографији Еди?

СВЕДОК: ово је Еди, а ово ми није познато.

ТУЖИЛАЦ: да је документу који се налази у фотокопији на десној страни приказано лице Еди, док другу особу не препознаје. Можете?

АДВОКАТ:

ТУЖИЛАЦ: Адвокати са примедбама као и у претходном.

АДВОКАТ:.....

ТУЖИЛАЦ: За овим се сведоку сараднику се стављају на увид фотографије из јавно доступних база података на редним бројевима 1, 2, 3 и 4, 5, 6, 7, 8. Препознајете ли кога на тим фотографијама?

СВЕДОК: Овде у средини овај , овде доле ту тај значи то ту.

ТУЖИЛАЦ: Сведок сарадик изјављује на централној фотографији и фотографији у горењем десном углу као и на фотографији у горњем десном углу. Кога препознајете?

СВЕДОК: Па рекао сам вам на свим фотографијама, то је Еди.

ТУЖИЛАЦ: ја препознајем Едија у униформи јел?

СВЕДОК: са мном никада није разговарао у униформи.

ТУЖИЛАЦ: Наредна фотографија 2.

СВЕДОК: он је значи нема говора

ТУЖИЛАЦ: На централнок фотографији број 1. Само полако на фотографији број 2. Препознајем особу Еди. Фотографија број 3.

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Фотографија број 4.

СВЕДОК: То је овај што је био у пратњи пратилац

ТУЖИЛАЦ: На фотографији број 4. препознаје особу која је била у Едијевој пратњи, и са којом сам се поздравио. Наредна

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Ја препознајем такође особу која је била у друштву са Едијем на Калемегдану са којом сам се ја поздравио. На фотографији број 6. препознајем Едија у униформи. На фотографији број 7. У средини препознајем Едија у униформи као и на фотографији број 8. Препознајем Едија у униформи

СВИ У ГЛАС

Тужилац: На постављено питање адв. Недојевић Дражена изјављује: ја осим особе коју сам навео на другим фотографијама....

СВИ У ГЛАС

АДВОКАТ: Има ли он неку фотографију заједничку.

СВЕДОК: Па замислите да ја тражим од човека таквог ранга да се

ТУЖИЛАЦ: ...саслушања.... фотокопије фотографија које су сведоку показане постају саставни део записника.

Само сам навео да се ове фотографије прилажу уз Записник.

Имате ли ваш пасош код вас?

СВЕДОК: Имам.

ТУЖИЛАЦ: Јел могу да га видим? Имате ли шта против да ја овај пасош ископирам?

СВЕДОК: Не, али да ми га вратите немам друга документа.

ТУЖИЛАЦ: За овим се у списима предмета изузима фотокопија путне исправе Синђелић Саше пасош број 011173552 издата од МУП Р Србије, те се фотокопије истог прилаже Записнику о саслушању, као и да се враћа сведоку сараднику.

За овим се сведоку сараднику репродукује аудио снимак .. тајног надзора

Хоћете ли да ми кажете препознајете ли шта је

СВЕДОК: Ово је позив већ када је било те гужве да кажемо око тих телефона, око Пајиног предавања телефона, враћања за Србију, то је у суштини оно о чему сам ја говорио, да сам ја говорио Паји да преда то Дикићу, односно Николи, ако би Дикић послао некога и да се врати за Србију. Али ово је нека прича где ја њега покушавам да умирим, јер је он човек мени дојадио.

ТУЖИЛАЦ: Јел се можете сетити када је био овај разговор?

СВЕДОК: Разговор је сигурно пре неко што је Дикић ухваћен, али сад колико пре, ја заиста сад нисам баш сигуран да кажем не знам колико сати пре ...

ТУЖИЛАЦ: Ко комуницира?

СВЕДОК: То причамо ја и Паја.

ТУЖИЛАЦ: На снимку што сте ми п устили разговарамо ја и Велимировић, то је у суштини разговор који је вођен око предаје мобилних телефона Дикићу односно Николи, из самог разговора се види да се договоримо око повратка Велимировића мотороле и друге опреме, као што сам и рекао.

АДВОКАТ: очигледно да је овај разговор ... да су већ знали и једни и други толико је очигледно да је разговор фингиран између оба учесника, очигледно се види

ТУЖИЛАЦ: Како ћемо то констатовати

Адв. Дражен ... одговара истичући да је по њему разговор који је управо преслушан фингиран и да је разговор направљен у службу прислушкивања.

АДВОКАТ: ... чињеницама и околностима које помиње господин Синђелић не би се водио разговор овако отворен,

ТУЖИЛАЦ: Адв. Миодраг да није природно да се овакав разговор води оволико отворено са толико много чињеница.

АДВОКАТ: Јели су то разговори преко тих заштићених телефона?

СВЕДОК: Да, управо сам то хтео да кажем, ја заиста

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Нећемо се расправљати.

СВЕДОК: Ја заиста не знам на који начин су ово снимали да ли су имали у поседу

СВИ У ГЛАС

Адвокат: Он каже преко заштићеног телефона, који је то заштићен телефон?

ТУЖИЛАЦ: Сведок сарадник изјављује да је разговор преко заштићених телефона и да му није јасно како је снимљено.

Јел има још неко примедби?

АДВОКАТ: Ја бих питао сведока ... заштићени телефон са којим је он обавио разговор.

ТУЖИЛАЦ: То је мобилни телефон то је већ причао пре пола сата нисте били ту, значи ради се о телефону марке Леново који је добио од Едија, један је био за њега, други је имао Велимировић који је касније дат Дикићу.

АДВОКАТ: Због чега је заштићен.

ТУЖИЛАЦ: Не може се прислушкивати имао је посебне програме.

СВЕДОК: Еди је мени објаснио још једном да кажем, човек није чуо није био ту да су у тој апликацији програми који буквално мењају бројеве приликом позива

ТУЖИЛАЦ: Окривљена, имате ли приговора или питања.

ОКРИВЉЕНА: Имам, генерално значи један приговор, примедба да је јако интересантно да у мерама тајног надзора осим Мирка Велимировића не постоји више ни једно име и презиме па чак ни Александра Синђелића.

ТУЖИЛАЦ: Окривљена Милић Бранка приговара да у мерама тајног надзора не постоји ниједно друго име осим Велимировић Мирка и Синђелић Саше.

Адв. Смолковић Слободан изјављује ја задржавам право да се накнадно након што будем у поседу транскрипта разговора изјасним о разговору који сам преслушао.

АДВОКАТ:

СВЕДОК: То је био тај дан када је Паја смарао буквално мене да не може да ступи у контакт са Дикићем. То је ваљда дан када ће да ухапсе Дикића увече на том састанку. Значи он је звао трилион пута тог дана.

ТУЖИЛАЦ: Сведок сарадник изјављује колико се сада могу сетити овај разговор је обављен истог дана када је Дикић ухапшен.

Можете ли нам објаснити овај разговор када је био.

СВЕДОК: То је управо то о чему ја причам то су ти разговори тога дана када је био тај његов проблем виђења са Дикићем и то. Човек је био напоран и напоран значи удавио ме, човек је звао, нервозан он нервозни људи. Шта да радим, разумете ја сам ухватио га и накрпио дојудио ми је више. Контактирао сам тамо са Дикићем како сам рекао, човек дао број од Николе рекао да се на тај број зове да ће он да се јави на том броју ко год да оде тамо не битно стићи ће тамо небитно рекао то лоше време све што је било, значи ништа, ништа спорно у снимку нема. Само што да кажемо ово је нешто што показује мени сад да или сам ја издан да ли од старне Паје или је њега неко ухапсио или шта је, мислим што се тиче прислушкивање телефона.

ТУЖИЛАЦ: Констатује се да се сведоку сараднику презентује мера тајног надзора ОС 110442 након чега изјављује: као што сам рекао ово разговор је између Велимировића и мене. Разговор се обавља управо око Дикића и предаје мобилног телефона.

СВЕДОК: Ја са избегавао да причам било шта, али човек тражи буквално од мене да ја причам о нечему а све сам му објаснио унапред.

ТУЖИЛАЦ: Презентује се аудио снимак мера тајног надзора број 9361437, добро, изволите.

АДВОКАТ: Да ли сте ви знали да је у том тренутку већ Мирко Велимировић био све ово радио по налогу тужилаштва ...

СВЕДОК: Не, није ми било ни на крај памети, ја у Пају нисам сумњао до оног тренутка буквално док није дошло дотле да моје име се појавило свуда одједном се јавно говори како сам ја то шта све разумете, ја сам тада схватио да је тај човек испричао да кажемо све нешто о мени, сматрајући да са ја главни организатор. Он је знао толико колико му је било дозвољено. Јел ваљда у том неком првом хапшењу су мислили да је Дикић организатор.

ТУЖИЛАЦ: Сведок сарадник одговара: Ја нисам знао да је Велимировић Мирко да је ухапшен и да се налази у полицији приликом обављања овог разговора.

АДВОКАТ:

ТУЖИЛАЦ: Браниоци

АДВОКАТ: Не чује се

ТУЖИЛАЦ: Браниоци... на снимку, а браниоци адв. ... такође приговарају да је снимак сачињен у тренутку када је Велимировић лишен слободе.

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: па рекосте да је лишен слободе, па рекосте да је приведен, па ајде да се договоримо око терминологије

АДВОКАТ: моја примедба..... по ингеренцији специјалног тужилаштва.

ТУЖИЛАЦ: По чему? Мораће то да појасните.

АДВОКАТ: Да је радио по налогу специјалог тужилаштва.

ТУЖИЛАЦ: ... односно по налогу спиицјалног тужиоца. Изволите.

ОКРИВЉЕНА: Мене занима да ли је овај и претходни разговор између истих лица вођен са једног те истог телефонског броја. Да ли је разговор претходни који смо слушали и овај разговор сад између истих лица вођен са истих телефонских бројева.

ТУЖИЛАЦ: Са истих телефона? Добро. Приговор?

ОКРИВЉЕНА: ... постоје мтеријални докази да су телефонски бројеви Велимировића и лица .. постављен као мамац. У налогу за спровођења мера тајног надзора од 12.10.2016. године наведена су два телефонска броја Велимировића и један Синђелића, с тим да је 064 и за Велимировића и за Синђелића. У наредби од 14-ог је интересантно то да су остала два идентична броја за Велимировића а Синђелићев онај телефонски број... допуњен је са два нова телефонска броја, када треба да се врши провера свих његових комуникација од 01.01. до 14.

ТУЖИЛАЦ: Ја нисам разумео

ОКРИВЉЕНА: Очигледно је да је 12.-ог Велимировићев и његов телефон постављен као мамац.

ТУЖИЛАЦ: Имате ли ви примедбу на овај разговор.

ОКРИВЉЕНА: Да имам тај разговор је такође фингиран из простог разлога

ТУЖИЛАЦ: ОКривљена Милић Бранка наводи да је разговор између Велимировића и Синђелића фингиран.

ОКРИВЉЕНА.. због тога што Велимировић са нама уопште није имао никакав контакт

ТУЖИЛАЦ: из разлога што Велимировић са њом није имао никакав контакт.

ОКРИВЉЕНА: Такође, није имао никакав контакт са Душићем, са Ђорђевићем и Максићем.

ТУЖИЛАЦ: те да није имао никакав контакт ни са Максићем, Ђорђевићем и Душићем.

СВЕДОК: Да појасним ово у почетку што смо се звали ја и Велимировић он је имао један број мој, међутим ја имам три броја,... никакав проблем није, он вероватно када је дошао до других мојких бројева одао и те друге

АДВОКАТ: Тога дана?

ТУЖИЛАЦ: Шта је тога дана? те да је разговор између Велимировића и Сиђелића фингиран зато што Велимироић са њом није имао никакав контакт тога дана

ОКРИВЉЕНА: да будем прецизна

ТУЖИЛАЦ: Констатује се да се сведоку сараднику ... тајног надзора број 381612546381-2016-10-16-11-51-46-191. Изволите.

СВЕДОК: Ово је задњи разговор, ово ... што тврди ч оvek да ме непознаје уопште није ме срео никад у животу и тако што му је дато .. ово је његов позив где он позива мене са обичног телефона на обичан, он је имао те заштићене и то, кога су прислушкивали да ли њега или мене ја не знам ни сад овог тренутка не знам, али таквим начином како је он разговарао са мном где имам ситуацију малте не ме наместио. Није малте не, него је тако. Само је дао некоме до знања ово о чему ја причам.

ТУЖИЛАЦ: Кад је био овај разговор.

СВЕДОК: Ово је разговор ја мислим након хапшења ових људи а пред или у току тих избора у том међупериоду. Ја нисам сигуран, знам да ме је Еди звао, ово у почетку што се чује, ја сам причао са Едијем. И онда ме звао Ристић на тај мој обичан телефон. Ја сам прекинуо Едија да сачека и јавио сам се Ристићу рачунајући да је нешто хитно везано за те људе по Црној гори.

ТУЖИЛАЦ: Разговор који је емитован је разговор између мене и Ристић Немање, и то тај разговор је обављен између хапшења држављана Србије овде у Црној гори и самих избора и очигледно да је са овим разговором Ристић мене „наместио“ , јер је сам започео причу око свега онога што је рекао.

Браниоци?

АДВОКАТ: ... по свој садржини никако се не могу довести у никакву везу са окривљеном Милић Бранком и Душићем, Ђорђевићем и Максићем.

Адв. Миодраг приговара те наводи сви разговори који су преслушани не могу се довести у објективну ни у субјективну везу са окривљеном Милић Бранком, Душић Миланом, Максић Драганом и Ђорђевић Србољубом.

АДВОКАТ: ... са мојим брањеником, ... сваки разговор у коме је учествовао сведок сарадник не намештен.

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Јели га наместило тужилаштво.

АДВОКАТ: Он је био апсолутно свестан да је прислушкиван.

ТУЖИЛАЦ: А јел тврдите да је он био свестан да је прислушкиван и да су намештени разговори.

АДВОКАТ: Не, не, ја вам кажем да је фингиран и да је он учесник и да је убацивао људе у проблеме.

ТУЖИЛАЦ: Адвокате! ... сматра да је и овај разговор као и сваки други који су преслушани фингирани разговори, те да је окривљени намерно уваљивао људе у проблеме.

ОКРИВЉЕНА: Значи апсолутно је неспорно и то ће се и доказати на основу .. документацију и на крају крајева на крају и на основу вештачења да су Велимировић Мирко и .. уколико је то ... да су они прикривени били сарадници и да су били мамац циљано намештен да нама сместе проблем.

ТУЖИЛАЦ: Окривљена Милић Бранка са примедбама као и на претходни презентовани разговор.

Колега.. Адв. Анђелић и Смолковић Слободан са примебама као и браниоци у претходном извођењу доказа и додаје и адвокат ...

СВЕДОК: Ја да сам знао да ће да се овако понашају прво што смо издани сви значи комплетно, молим вас ви сте имали ваше време за разговор сада ја разговарам нисам вас прекидао. Мислим на грпацију ових људи који су дошли овде у Црну гору све то што смо ми учинили да ови простори не би били окупирани Ти људи су изнамештени као и ја како то ћемо да утврдимо случајем. Ја сам зато дошао овде и као што сам тврдио и када сам тражио да дођем и када сам дошао овде, ја сам дошао ту првенствено за те људе, јер су ти људи на неки начин ту дошли због мене, нису они тек тако ..значи Еди је ангажовао мене све сам објаснио шта како, а делимично сам ја крив што су ти људи завршили ту . Ја нисам хтео морам то да кажем нећу дуго да ти људи остану ту ја сам могао горе са тим новцем, имам и свог новца и свашта и веза, могао да останем да ме уопште не интересује случај, да се не појављујем у јавности и да не долазим да сведочим, да никога не браним, да ништа...ја сам дошао као сведок сарадник и да се види шта је било...

ТУЖИЛАЦ: Сведок сарадник на примедбе браниоца истиче да је он искључиво све шта је радио, ид а је дошао у Црну гору да помогне људима који су ухапшени.

ОКРИВЉЕНА: Ја са овим човек везе у животу немам нити он има са мном.

ТУЖИЛАЦ: Госпођо, адвокат ... питање...

АДВОКАТ: Питање за сведока сарадника, значи на почетку ... исказа.... сведок је рекао да отприлике да 7.9. одлази у Москву и тада му Еди тражи да обави неки посао у Црној гори и каже дословно је тако рекао записао сам поменуо је да је донета одлука у задњи час. Може ли мало да појасни каква одлука, шта је мислио под задњим часом да ли су разговарали каква је та одлука донета у задњи час.

СВЕДОК: Па сада ћу да вам кажем, ради се о тој о одлуци политичкој да кажемо од стране ДФ-а како је он мени објаснио да они изврше преврат да се употреби оружје и они су тражили оружје. Значи Еди је био у том тренутку против оружја, значи они су рекли да средства која су дата, све што је припремано да не смеју да направе такву врсту преврата или било шта због одмазде. Еди је мени дословце рекао овако оно што је пренешено мени да у случају преузимања власти у Подгорици они то неће дозволити буквално ће да их побију по улицама ту, али власт неће дати тим речима ја говорим оно што је он рекао јер они знају да ће они да буду позатварани. Он је тако мени објаснио да ће да им буде суђено. И они ће да употребе сву силу да спрече и онда је одлучено да , у задњем тренутку он је мени рекао да је одлучено у петак.

АДВОКАТ: Јел то овај датум овај 27-ми 09.

СВЕДОК: Не, не, овако немојте да вадите из контекста петак је датум пре две недеље када ће мени Еди да се обрати значи то је два дана раније од недеље па ви сада рачунајте

АДВОКАТ: .. септембар 2016.

СВЕДОК: тако је он рекао да су они у том тренутку усагласили они ту да кажемо та екипа Едијева са њима да су се на коначним

ТУЖИЛАЦ: Са ким?

СВЕДОК: Са ДФ-ом

ТУЖИЛАЦ: Што се тиче чињенице коју сам ја поменуо да је донета коначна одлука онако како ми је Еди рекао, појашњавам да ми је Еди дословице рекао да је у последњем тренутку донета одлука од стране ДФ да се изврши преврат и да је ДФ тражио оружје, а објаснио ми је да је да одлука донета у петак, да је петак пре мог доласка у Москву.

СВЕДОК: Он мени шаље тај новац у недељу, кда сам отишао у Москву у разговорима које обављамо у Москви тог дана, он мени говори да је у петак да је то одлучено. Значи то је тај петак пре мог одласка.

ТУЖИЛАЦ: односно то је септембар 2016. године.

Констатује се да на тражење адв. Миодрага Бојанића саслушање се прекида на 10 минута, а остали присутни сагласни, прекинуто у 17.26 минута.

Настављено у 17.40 . Адвокат Смолковић?

АДВОКАТ: Колико траје боравак сведока у Москви који је ... 27. септембра 2016. године

СВЕДОК: То се обавља тога дана, ја се експресно враћам назад... има печат на улазу.

ТУЖИЛАЦ: Ја сам у Москви ушао као што сам и рекао 26. на 27. септембар 2016. године и тога истог дана сам се вратио за Београд на начин на који сам и причао.

АДВОКАТ: Након што се он вратио у Београд, када долази овај Еди у Београд?

СВЕДОК: После неколико дана, заиста не могу да се сетим

ТУЖИЛАЦ: Ја се не могу тачно сетити колико је прошло од мог повратка из Москве до доласка Едија у Београд. Протекло је неколико дана и за то време као што сам и објаснио ја сам већ почео да купујем опрему.

АДВОКАТ: Да ли познаје Михајла Чађановића.

СВЕДОК: Не

ТУЖИЛАЦ: Ја не познајем особу која се зове Михајло Чађановић.

АДВОКАТ: Да ли је икада у овим разговорима које је водио са овим поменутиим лицима чуо са овима

СВЕДОК: Не, помињани су да кажемо лидери демократског фронта шта ће возач у Москву он је мени говорио да су они долазили као делегација

АДВОКАТ: Ја вас не питам за возача?

ТУЖИЛАЦ: Ја не познајем особу која се зове Чађановић Михајло нити је мени Еди помињао особу са таквим именом, једино што ми је помињао то су лидери демократског фронта. Јели кога поименце говорио?

СВЕДОК: Не, тада све што смо разговарали, он је њих помињао као целину која има контролу над опозицијом. Само да разјасним да не би било после злоупотребе мојих речи, значи речено

је да они имају контролу над опозицијом али тај други део опозиције није упознат са оним што они знају. Значи да не буде сада да ја окривљујем некога тамо из не знам какве странке....

ТУЖИЛАЦ: лидери демократског фронта али их није помињао именом и презименом. Једино што је рекао то је да те особе имају контролу над целокупном опозицијом у Црној гори, с тим што ја овде морам да кажем да та друга опозиција са тим дешавањима није била упозната, нити је знала шта се догађа.

АДВОКАТ: Ја сам га питао да ли је ово име Чађановић чуо у разговорима са другим лицима не само са Едијем. Помињу се разговори и са Велимировићем и ...

ТУЖИЛАЦ: У читавом овом догађању у разговорима које сте имали да ли са Едијем или са било којим другим лице које има везе са свим овим дешавањима која су била 16.10. је ли вам неко споменуо име Чађановић Михајло?

СВЕДОК: Не.

ТУЖИЛАЦ: Ја такође тврдим да у било ком разговору који сам ја имао и водио са било којом другом особом а који разговори се односе на ова дешавања од 16.10. мени нико није помињао име и презиме Чађановић Михајло.

СВЕДОК: Још нешто да додам да би разјаснили, ја сам имао стриктан задатак са датим инструкцијама да се уради то, то и то.

СВИ У ГЛАС:

ТУЖИЛАЦ: С тим да ја понављам, да сам имао стриктне инструкције шта треба да урадим и ја сам тако поступао.

АДВОКАТ: Да ли сте .. на слободи као сведок сарадник гледали путем медија суђења која су била у Вишем суду.

ТУЖИЛАЦ: Поставите питање.

АДВОКАТ: Значи да ли је пратио путем медија суђења која су била

ТУЖИЛАЦ: На посебно питање адв. Смолковић Слободана, које гласи, изволите како гласи питање.

АДВОКАТ: да ли је путем медија значи ТВ или интернета пратио или гледао суђења окривљених Велимировића и осталим лицима у поступку признања споразума кривице пред Вишим судом ...

ТУЖИЛАЦ: У поступку признања споразума, о поступку признања о признања кривице, констатује се да сведок се неће изјашњавати на наведено питање имајући у виду да се судски поступци као процесне радње чињенично не односе на догађаје који су се десили 16.10.2016. године, те се истовремено адв. упућује да уколико сматра да је питање значајно за одбрану његовог клијента да исто објасни или наведе разлог за такво питање, односно чињенице које би могле утицати на доношење одлуке ... Смолковић Слободан изјави:

СВЕДОК: Ја нећу рећи одговорит на то питање само

ТУЖИЛАЦ: Само када добијете реч.

АДВОКАТ: Сматрам да је од значаја чињеница да ли је овде присутни сведок сарадник пре давања свог исказа на напред наведени начин већ сазнао и упознао се са садржином одбрана окривљених,.... а та чињеница може да доведе у питање и веродостојност његовог данашњег исказа.

ТУЖИЛАЦ: За овим се питање адв. од стране специјалног тужилаштва преформулише те исто гласи: је сте ли доста упознавани са чињеницама и доказима који се налазе у списима предмета?

СВЕДОК: Видите да вам ја кажем овако пошто овде очигледно се то ради ради неке моје дискредитације, не знам из ког разлога. Ја од доласка овде то је опште познато свима у Црну гору, уопште од предаје у Србију ја сам изолован, мени је узето све што сам поседовао од телефона мислим, узето у смислу ја сам то предао ја сам потписао да сам то предао добровољно, све се то налази у, провео сам 23 дана у самици. Тражио сам новине новине ми нису дате.

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли упознати са чињеницама у списима предмета.

СВЕДОК: И сада мене неко пита јели сам ја упознат са чињеницама у тим списима предмета. Мислим стварно. Ја само хоћу да кажем да сам ја изолован да немам приступ таквим ...

ТУЖИЛАЦ: ... да ли је сведок сарадник упознат са чињеницама и доказима који се налазе у списима предмета, пре давања свог данашњег исказа, након овога сведок сарадник одговара ја се добровољно предао у Србији полицији, добровољно сам дошао у Црну гору, те да ми се данас спочитава и покушавају да ме дискредитују што апсолутно нема никакве везе.

СВЕДОК: Још нешто да додам ако је могуће ако дозвољавате, не зависи моја изјава од изјаве било ког сведока зато што су они у свему томе скроз испод мене.

ТУЖИЛАЦ: Желео бих да кажем да сам се ја изјашњавао на околности и изнео оно што ми је познато, а што другим окривљенима и због њиховог положаја у свим овим догађајима није ни могло бити познато, пре свега ту мислим на догађања у Ребулици Србији к оји су притворени.

СВЕДОК: Могу да кажу шта год хоћу, ја говорим оно што јесте ако им одговара одговара, ако не не, ја сам опет понављам .. у најбољој намери овде

ТУЖИЛАЦ: а ја говорим онако како је било и моја намера је да им помогнем.

Адв. Смолковић Слободан без даљих питања.

Колега Петровићу изволите.

АДВОКАТ: Да ли је познавао и имао било какав контакт са Дикићем пре поднетог захтева за виђење преко фејсбука.

ТУЖИЛАЦ: На посебно питање адвоката Петровић, сведок сарадник изјављује, изволите:

СВЕДОК: Практично Дикић и ја се нисмо познавали овако пријатељи никакви нисмо били. Једини сусрет који је био између Братислава Дикића и мене био је у Нишу, ја сам једном био затворен у Нишу у затвору и била је нека тамо пообуна и не знам ни ја шта, тај човек је био тамо са полицијом, али ништа, нити сам ја њега знао нити је мене знао, он се јесте мени обратио ту јер је чуо од ових других да су се обраћали и шта, али ништа није било икада да тај човек он је био у својству неког полицајца, они су ту дошли ту побуну угушили отишли ја сам ту остао још и изашао и од тада ја никакву казну нисам имао. То је нешто што је било напад на службено лице ...

ТУЖИЛАЦ: Кад је то било?

СВЕДОК: То је 2002., на 2003. и ја од тада немам никакво кривично дело никада нисам био у суду ништа

ТУЖИЛАЦ: ... срели са Дикићем, када је то било?

СВЕДОК: То је негде ајде нека буде 2005, 2006. не знам када је та побуна иста била то је давно било

АДВОКАТ: Да ли је познавао или имао било какав контакт са Дикићем пре поднетог захтева за виђење преко фејсбука

ТУЖИЛАЦ: Сведок сарадник вам је одговорио.

СВЕДОК: ја сам одговорио ... Дикића и мене пре тога, а што се тиче саме процедуре операције ове која је овде спровођена, рушење власти и тога, ја сам вам детаљно описао како сам ја ступио у контакт. Пре ове операције нисмо се дружили, ни....

ТУЖИЛАЦ: Што се тиче мог познанства са Братиславом Дикићем, ја сам испричао на који начин се знам са Братиславом Дикићем и када смо се сусретали везано за сва ова догађања али је тачно да смо се ја и он упознали физички и пре тога једанпут срели то је у затвору у Нишу током једне побуне када сам се ја налазио на издржавању казне затвора. Када је Дикић био полицајац који је дошао ради гушења те побуне, и то је једини пут да смо се срели и уживо.

СВЕДОК: С тим да ћу да вам поменем још нешто да неко не би злоупотребио против Дикића или не знам кога, али и евентуално против мене у случају овог сусрета и ове операције када сам ја ово отишао први пут да се видим са њим, да кренемо по питању овога, он уопште мене није препознао да сам ја тај човек по том питању не знам шта. Он је знао, чуо је за мене као председника удружења Српски вукови

ТУЖИЛАЦ: Али тврдим да када смо се први пут срели за све ове догађаја о којима разговарамо, Дикић ме није препознао као особу коју је срео у затвору у Нишу. Тај сусрет се догодио колико се могу сетити 2005. или 2006. године, када сам ја служио казну затвора због напада на службено лице

СВЕДОК: То је био неки монтиран протест, ја сам се бунио против система , против државе, напад на службена лица, ометање службеног лица у вршењу дужности све то на крају се испоставило да и то вештачење што су подметали и радили да није тај број.....

ТУЖИЛАЦ: .. и ометање службеног лица у вршењу службене дужности.....То је било 2002.

СВЕДОК: Да, то је био један комунистички систем , мој отац је из четничке фамилије.

ТУЖИЛАЦ: Такође би хтео да кажем да тај процес је по мени био монтиран, због тога што сам ја а везано за тај поступак у коме сам окривљен износио своје ставове и мишљења везано за четнике и комунисте.

СВЕДОК: Вређао сам власт, вређао полицију

ТУЖИЛАЦ: И могу слободно да кажем да сам вређао власт и вређао полицију.

СВЕДОК: Сматрам да је неке дојадило и да је решиоЈош ћу нешто напоменути што сматрам да је битно на најгоре могуће начине сам вређан када сам дошао овде, то ми је и бранилац мој пренео, моја супруга тад она је била трудна, ја говорим ово због мене, због тих манипулација , па због таквих питања је моја супруга побацила у трећем месецу , зато што сам ја дошао ту да помогнем људима.

ТУЖИЛАЦ: Ја бих такође само желео да кажем да управо због различитих коментара негативних у односу на мене када сам дошао у Црну Гору моја супруга је имала спонтани побачај.

АДВОКАТ: Да ли је тачно да вам је Дикић рекао приликом виђења да је тешко болестан од рака и да због тога му је јако тешко да прихвати то...

СВЕДОК. Дикић је рекао да је лошег здравственог стања то је први пут било на том првом сусрету, да није сигуран још око тог кретања да ли ће ићи, помињао сам све што је рекао да није добар ни са средствима, да треба и око лечења и тако даље да не понављам, све сам испричао шта је било, оставио сам оних 500 долара .. није се бунио, састали смо се прихватио је

ТУЖИЛАЦ: Тачно је да је мени Дикић на првом састанку рекао да је болестан од рака и да због тога не зна да ли ће ићи у Црну гору којим поводом који сам га ја питао, али већ на другом састанку он прихватио да ће да иде у Црну гору што сам ја и испричао.
Изволите.

АДВОКАТ: Да ли сте прилико сваког виђења са Дикићем њему рекли да ће тај протест у Црној гори бити миран, да неће бити насиља, да ће више ... да ће

ТУЖИЛАЦ: Колега питање, не може тако, то је сугестија
Шта сте рекли Дикићу приликом сваког састанка?

СВЕДОК: Ја сам већ изнео оно што сам ја господину Дикићу рекао

АДВОКАТ: да ће то бити миран

ТУЖИЛАЦ: Колега, колега
Што се тиче Дикића ја сам већ изнео оно што сам њему рекао приликом тих сусрета.

АДВОКАТ: Да ли је Дикић имао било каквих знања о вашим контактима са Русима и да ли он познаје Русе Широко Едварда и ...

СВЕДОК: Еди никада уопште није контактирао са било коме од тих људи нити би дозволио да му приђу. Значи то није постојала теоретска могућност да преко мене Дикић директно контактира са Едијем о том широком да не причам, он је буквално ту нека врста обезбеђења и пратња и ти неки други људи вероватно који су били...

ТУЖИЛАЦ: Преко мене Дикић није могао бити у контакту са Едијем нити са било којом другом особом са којом сам ја контактирао од Руса, а то је у ствари био Еди, јер сам ја радио само оно што је Еди рекао.

АДВОКАТ: ... знао са тим Русима да они то

СВЕДОК: Не, не он је човек знао да ја имам добру подршку у Русији, да сам потшван тамо .. није знао ко су ти људи и шта је крајњи циљ око употребе овог оружја то сам већ навео

ТУЖИЛАЦ: Једино што је Дикић знао то је да ја имам добре везе у Русији, и као што сам рекао није знао за оружје.

АДВОКАТ: Да ли је вама познато да ли је Дикић имао уопште било каквих познанства са руководством владајуће партије социјалиста Миле Ђукановића и са лидерима опозиције

СВЕДОК: То не верујем, по ономе што сам ја пратио он је противник тога исто као и ја, да је имао икакве контакте са њима, тај човек уопште не би контактирао са мном. Јел причате о Милу Ђукановићу.

АДВОКАТ: Питам да ли је вам је познато да је он имао било каква познанства са ...

СВЕДОК: Што се тиче власти, ја морам рећи оно што јесте, значи са власти није,

АДВОКАТ: А са опозицијом.

СВЕДОК: то не могу да гарантујем јер је он рекао да има неке пријатеље ту са којима ће да се види, није прецизирао о неким, ја не могу

ТУЖИЛАЦ: Ја не верујем да је Дикић имао било какве пријатељске односе са људима у власти у Црној гори, а што се тиче опозиције то заиста не знам.

АДВОКАТ: Да ли сте ви са њим разговарали о неким његовим контактима са неким из опозиције.

СВЕДОК: Нисам, зато што Еди је говорио тачно шта да се ради, ја сам то спроводио. Друга ствар они су вероватно извршили своје провере ја нисам сумњао. ...

ТУЖИЛАЦ: и са Дикићем са опозицијом у Црној гори из разлога јер сам радио оно што ми је Еди рекао, а Еди је Дикића проверио и рекао да је у реду.

АДВОКАТ: Прескачем доста тога, јер је током излагања човек рекао господине да не оптерећујем сада и вас и Господине Синђелићу да ли сте ви били сарадник било које руске обавештајне службе

СВЕДОК: Не, далеко било.

ТУЖИЛАЦ: Ја нисам сарадник ни једне руске обавештајне службе.

СВЕДОК: Ја поштујем што се тиче власти и Путина и све, али комунистичке структуре које су остале у служби са њима нема шта да се разговара о православној монархији и

АДВОКАТ: Да ли сте учествовали на ратишту у Украјини или на било ком другом месту.

СВЕДОК: не.

ТУЖИЛАЦ: Ја нисам учествовао на... у Русији или било које друге земље.

СВЕДОК: Једино у животу што сам ја путовао да кажем ван Србије и Црне горе сам путовао у Русију и Белорусију, а то је иста федерација.

АДВОКАТ: Да ли сте били у или на Крину.

СВЕДОК: Не. Ја сам био у Ростову то је на граници

ТУЖИЛАЦ: Ја никада нисам био ... нити сам био на Крину, као што сам и рекао једино сам био у Ростову на Дону.

АДВОКАТ: Да ли сте .. било какав кривични поступак и да ли сте до сада били осуђивани за било која кривична дела?

СВЕДОК: .. поступак то сам већ мало пре обрзаложио од тада, не знам ако сада ово што ме вређају и не знам ни ја шта, поднео неко од учесника овог поступка, иначе овако никакве , не, не, од тога на овамо јоа никаква кривична дела

ТУЖИЛАЦ: Као што сам рекао ја сам осуђен у Србији, и ту казну сам издржао и сада потпуно нормално живим и радим у Србији.

АДВОКАТ: Рекли сте мало пре да сте били осуђивани, на коју казну сте били осуђивани?

СВЕДОК: То је то што сам рекао напад на службена лица, ометање службених лица у вршењу

АДВОКАТ: да би нешто више сазнали о њему да видимо да ли је

СВЕДОК: Па може то изводима из кривичних именика

АДВОКАТ: ... је осуђиван ја га питам на коју казну је осуђиван био.

СВЕДОК: Не, није проблем, ја сам осуђен на казну од 7 година а издржао сам 5,5, и на тих 5,5, сам изашао када сам дошао до записника тог да је процес монтиран и тако даље.

АДВОКАТ: За која кривична дела сте били осуђени?

ТУЖИЛАЦ: Већ је одговорио.

ја сам осуђен на казну затвора у трајању од 7 година, одлежао сам 5,5, након тога сам пуштен ..

СВЕДОК: По доласку до тог записника када сам дошао где се видело ода је други број ... уопште вештак, .. који није имао додира

ТУЖИЛАЦ: Јел поновљен поступак?

СВЕДОК: Па нисам хтео да се натежем са државом ту да се

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: На посебно питање браниоца адв. Милана Петровића које гласи: ви сте осуђени на казну затвора у трајању од 7 година због напада, констатује се да сведок неће одговарати на питање а имјући у виду да је већ три пута поновио на коју казну је осуђен.

АДВОКАТ: Да ли сте након хапшења српских држављана у Црној гори оптужени да сте ви организатор свега, изјавили да то није тачно, и ако могу да вас цитирам

ТУЖИЛАЦ: А на основу чега то цитирате?

АДВОКАТ: Имам папир, по медијима изшало у новинама

ТУЖИЛАЦ: Нећемо се медијима бавити. На посебно питање адвоката Петровић Милана које гласи да ли сте, адвокат, које гласи: да ли је тачно да је сведок сарадник након што су у Црној гори лишени слободе држављани Србије, изјавио да то није тачно и да то произилази из, адвокат, адвокат,

да није тачно да то произилази из јавних медија,

те је након тога од стране специјалног тужиоца прекинут и исти без одобрења наставља да износи читав цитат из медија, констатује се да је исти прекинут имајући у виду да се сведок неће изјашњавати на наводе медија, те након тога адв је без одобрења прочитао читав цитат, констатује се да сведок неће одговарати, те се истовремено Петровић Милан упућује да питања поставља преко специјалног тужиоца. Изволите.

АДВОКАТ: Да ли сте имали сте имали контакта са безбедно инфомрационом агенцијом у Србији.

СВЕДОК: у тренутку пријаве моје када сам дошао да се спававам да кажемо ти људи су ме чували.

ТУЖИЛАЦ: На посебно питање адв. Петровић Милана сведок сарадник одговара: ја јесам имао контакт са службеницима безбедносно информационе агенције Србије, и када сам тражио заштиту

СВЕДОК: У тренутку предаје, значи немојте да пишете нешто што

ТУЖИЛАЦ: и у тренутку предаје тражио заштиту управо од Службе БИЕ.

Колега?

АДВОКАТ: Нисам разумео под каквом сте заштитом били, у ком временском периоду сте били под заштитом.

СВЕДОК: Има тачно датум тамо када сам се предао

ТУЖИЛАЦ: а мојој предаји постоје у списима тачни датуми и све остало.

СВЕДОК: Значи ти људи никакве везе са овим поступком немају, ја сам тражио заштиту физичког обезбеђења. Не могу да тражим заштиту агенције за обезбеђење или полиција, а сумњам у полицију.

ТУЖИЛАЦ: Ја сам заштиту тражио због тога што сам већ два пута нападнут, а од стране специјалног тужиоца се адвокату указује да је околности напада на сведока сарадника исти већ изнео у слободном излагању.

АДВОКАТ: Да ли сте пријавили те нападе надлежним органима и полицији у Србији.

СВЕДОК: Ја тада када сам тражио њихову заштиту,

АДВОКАТ: само прецизно молим вас да ли сте пријавили да сте нападнути

СВЕДОК: ја сам рекао њима приликом предаје, шта су они

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Значи, адвокат мени ћете се обраћати

АДВОКАТ: .. нападе органима полиције Републике Србије та два напада за које једа ли их је пријавио

СВЕДОК: Ја опет говорим, као да ме нико не слуша, приликом пријаве сам пријавио нападе оба напада на мене, рекао сам зашто се напади највероватније врше, да ја у животу непријатеља немам, криминалом се не бавим, никоме ништа не дугујем. ... или тог Едија немају икакав разлог за такву врсту било каквог напада.

ТУЖИЛАЦ: Поводом напада која су се догодила на мене ја сам пријавио полицији када сам се предао и тада сам и рекао да ја немам непријатеља, осим ових Руса.

СВЕДОК: То сам мислио на операцију ову која је спровођена.

ТУЖИЛАЦ: при чему сам мислио на људе који су укључени у ову операцију.

СВЕДОК: значи људе ... Подгорице и тог Едија, а Еди да је хтео то сам већ напоменуо

Колега:

АДВОКАТ: да ли сте саслушавани у Србији и да ли сте дали исказ пред неким државним органима у Србији и ако јесте о којим и кад.

ТУЖИЛАЦ: Колега конкретизујте питање. То је процесне природе то би ја могао да урадим.

АДВОКАТ: ... у Србији и да ли сте давали исказ пред неким државним органима.

ТУЖИЛАЦ: Јесте али нажалост тај спис

АДВОКАТ: Па поставите њему то

ТУЖИЛАЦ: Не могу му то поставити због тога што то није чињеница, то је процесна радња. Ајмо даље.

На посебно питање адв. Милана Петровића које гласи: „ да ли је сведок сарадник саслушавам пред надлежним државним органима Републике Србије и ако јесте пред којим и када“. Констатује се да сведок неће одговарати на постављено питање, а имајући у виду да му је решењем Вишег суда у Подгорици ПВС бр. 146 ако се не варам 146/16 од 22.11.2016. одређен статус сведока сарадника у овој правној ствари, те све претходно дате изјаве од стране Синеђлић Саше су изузети из списка предмета, а које је.... Изволите.

АДВОКАТ: Да ли нам можете објаснити на који начин сте дошли у ... и кад

СВЕДОК: Само да ми прецизира тачно кад да ли мисли на превозно средство, на то да ли сам ја хтео да дођем, да ли сам ухапшен прецизирајте ми детаљније питање

АДВОКАТ: Којим сте превозним средством дошли у Црну гору, да ли сте у Црну гору дошли добровољно или сте приведени и хапшени, у пратњи некога?

СВЕДОК: Након што сам провео да кажем тај период од неколико дана у Београду ја никакав поступак у Србији имао да би мене неко у Србији хапсио. Није мене нико држао него сам ја тражио заштиту у Београду. У таквој ситуацији

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли добровољно дошли у Црну гору?

СВЕДОК: Да.

ТУЖИЛАЦ: Како сте дошли у Црну гору?

СВЕДОК: Након што је тужилаштво црногорско дошло самном у специјални суд ја сам рекао уколико Црна гора може гарантовати безбедност да ја уђем на територију Црне горе, да сведочим ја ћу да уђем тамо и да се сазна истина о овом поступку заиста шта је било.

ТУЖИЛАЦ: На посебно питање адв. сведок сарадник одговара: Ја сам у Црну гору дошао добровољно, а пре тога сам као што сам и рекао тражио заштиту од државних органа Србије, и у Црну гору сам дошао након што ми је речено да ћу бити безбедан ја и моја породица, а све како би сведочио у овој ствари.

СВЕДОК: у том тренутку сам ја био окарактерисан како од стране

ТУЖИЛАЦ. Добро, добро

АДВОКАТ: Само да одговори на моје питање како је дошао с ким је радио

СВЕДОК: Авионом.

ТУЖИЛАЦ: ја сам у Црну гору дошао авионом. Ајмо даље.

АДВОКАТ: Да ли сте имали .. са специјалним државним тужиоцем у Црној гори

ТУЖИЛАЦ: Нећете одговарати на то питање, ајмо даље.

АДВОКАТ: Када сте дошли у Црну гору.

СВЕДОК: Имате ту решење о притвору све када сам дошао у Црну гору.

АДВОКАТ: Ја вас питам када сте дошли у Црну гору.

СВЕДОК: Колико се ја сећам то је био крај октобра негде нека буде 30, 31.

ТУЖИЛАЦ: Колико се могу сетити у Црну гору сам дошао крајем октобра 2016. године, а тачан датум има у списима предмета. Ајмо даље

АДВОКАТ: Којомо авио компанијом сте дошли и где сте купили карту.

ТУЖИЛАЦ: Нећете одговарати на то питање пређимо на други сет питање нису то туристичке агенције, ајмо даље.

СВИ У ГЛАС

АДВОКАТ: На посебно питање браниоца Петровић Милана на који начин је окривљени дошао, којом авио компанијом је окривљени дошао у Црну гору, констатује се да на предметно питање сведок неће одговарати јер се одговор а ни питање не односи на утврђивање чињеница битних за ову кривичну ствар.

АДВОКАТ: По доласку у Црну гору да ли сте давали исказ или било где били саслушавани када и где и од стране кога.

ТУЖИЛАЦ: Нећете одговарати на то питање јер је већ све обухваћено. Ајмо даље.

АДВОКАТ: Можете ли нам објаснити чију униформу представља и коју ... униформа које сте носили

СВЕДОК: То су униформе ове четничке које користе сви равногорски

ТУЖИЛАЦ: На посебно питање адв. Милана Петровића сведок сарадник изјављује на фотографији на којој сам усликан са великом брадом и униформи могу да кажем да је то униформа специјалних јединица коју користе специјалне јединице, а иначе ми је четничка униформа коју користим. Ајмо даље

АДВОКАТ: Реците ... и ко вам је дао ту униформу.

СВЕДОК: Зашто би то мени неко дао то ја производим то је у слободној продаји у продавници.

ТУЖИЛАЦ: Јел вам неко поклонио.

СВЕДОК: Ја сам другима поклањо

ТУЖИЛАЦ: Мени ту униформу нико није поклонио, јер сам ја другима поклањао униформе другима а не други мени.

АДВОКАТ: Када сте били обучени у ту униформу којој сте групи или војној или паравојној формацији били...

СВЕДОК: То није никаква ни војна ни паравојна формација, тос у такорећи униформе које се користе као парадне униформе, када се изађе на Равну гору или на други неки свечани сусрет, да ли то биле козачке организације, четничке, равногорске, они су ту мало раздвојени, ви мислите на ону униформу ону са брадом, то је слика у Москви значи са трга, ту где ја стојим ... на ту униформу.

АДВОКАТ. Да, да.

СВЕДОК: То је та униформа и ја сам требао да се видим са козарцима, и ја сам био у свечаној

ТУЖИЛАЦ: Ова униформа коју ја носим је стандардна униформа, и не припада ни једној војној или паравојној формацији, већ је користим приликом сусрета као што су на Равној гори

или са козарцима, а сама фотографија је настала у Москви, и тада сам требао да се сретнем управо са Козарцима. Адвокат изволите.

АДВОКАТ: Да ли познајете Радомира Почучу.

СВЕДОК: Да

ТУЖИЛАЦ: Ја познајем Радомира Почучу.

АДВОКАТ: Да ли сте се њим требали видети.

СВЕДОК: Да видео сам га у Москви једном то је било у центру самом мислим да је .. мост или

ТУЖИЛАЦ: Ту особу са срео у Москви

СВЕДОК: На његово инсистирање хтео је да прича са мном јер претходно је био малтретиран, киндапован и не знам ни ја шта, од неког Дејана Перића тамо мучили су га и којешта и човек је хтео да се пожали по тим питањима тога то су били неки дакажем наши основни сусрети.

ТУЖИЛАЦ: Изволите.

АДВОКАТ: ви, Радомир Почуча, Ристић и још неки тамо

СВЕДОК: Немогуће да буде Ристић, тако нешто једноставно теоретски није могуће

АДВОКАТ: Значи, ви Ристић и Почуча нисте били заједно ... нисте сликали ви Ристић и Почуча заједно.

ТУЖИЛАЦ: Ја се никада нисам сликао са

СВЕДОК: Фотографија о којој ви причате је фотографија где је Почуча дошао са неким Владом како се ја сећам. Значи то је седимо у неким

ТУЖИЛАЦ: Ја се никада нисам сликао са Почучом и Ристићем заједно. Ајмо даље. Колега.

АДВОКАТ: Рекли сте мало пре да сте учествовали у набавци униформа и оружја које је наводно коришћено за потребе насилног рушења власти у Црну Гору.

СВЕДОК: То се налази на Зрењанинском путу ка Београду сав назив радње, то су истурени магацини за ту опрему која се увози од преко. Значи, и ту сви остали велики шопови долазе купују одатле на велико и одатле се продаје даље носе у ...

ТУЖИЛАЦ: Опрему коју сам ја куповао за овај догађај купљен је у магацинима на Зрењанинском путу и они на велико продају опрему, и управо на том месту сви јавни шопови купују робу и препродају.

АДВОКАТ: Да ли знате како се зове тачно тај шоп и која је то радња.

СВЕДОК: Па могу да вам донесем визит карту ако вам то нешто значи.

АДВОКАТ: Не, знате ли како се зове.

ТУЖИЛАЦ: Можете ли се сетити како се зове?

СВЕДОК: То је као војни отпад, нешто на в је било

ТУЖИЛАЦ: Тачно тог имена предузећа се не могу сетити, мислим да

СВЕДОК: Али о тачној адреси између броја 92 и 94 са десне стране ако се крене од Панчевачког моста увучено мало унутра, има већи паркинг испред увучено унутра има избачено испред те радње је специфично да је горе избачено нешто слично силосу али је на томе оно за пењање као за ...

АДВОКАТ: Ви сте то рекли, али ћу вас ја питати поново да ли било ко од српских држављани који су овде ухапшени имали било какву везу са набавком те опреме. Да ли су српски држављани који су ухапшени имали било какву обуку за коришћење, било какву обуку везано за улазак у Скупштину

ТУЖИЛАЦ: Адвокат,

СВЕДОК: Већ сам одговорио.

ТУЖИЛАЦ: Да ли су имали какву обуку?

СВЕДОК: Ево могу и на то да одговорим да ли треба обука 5,6 хиљада људи да одгура 100 људи. Ево ја вас питам.

АДВОКАТ: Не, не, ја вас не питам о 5,6 хиљада људи ја вас питам за ове српске држављане.

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: адвокати, нећете прецизирати него ћете мени, сад ћете сачекати, питање је било јесу ли људи који су ухапшени у Црној гори имали неку обуку у погледу тога упадања у Скупштину. Да или не.

СВЕДОК: Такве врсте не.

ТУЖИЛАЦ: Држављани Србије који су ухапшени у Црној гори у овом догађају колико је мени познато нису имали никакву обуку у погледу упада у Скупштину Црне Горе.

АДВОКАТ: Да ли сте били у затвору.....

ТУЖИЛАЦ: Адвокат, већ је одговорио на то када је рекао да једанпут осуђиван и да је издржао казну ајмо даље

АДВОКАТ: Да ли сте осуђивани за .. једнон за

ТУЖИЛАЦ: Неће одговарати на то питање ајмо даље

СВИ У ГЛАС

АДВОКАТ: Да ли сте осуђивани и за кривична дела разбојништва.

СВЕДОК: Не.

ТУЖИЛАЦ: Нисам осуђиван за разбојништво.

Адвокат, преформулисаћете питање, сугестивно је питање, ово што сте кренули

АДВОКАТ: Да ли сте се договорили да се вудуте са Дикићем пре његовог доласка у Црну гору?

СВЕДОК: Било је разговора приликом задњег сусрета где је Дикић поменуо да ће ићи у Београд. Ја сам дикићу рекао уколико будем у Београду ако стигнем и нешто да се јавим, да се видимо, међутим нисам стигао, нисам сигуран када је Дикић напустио Србију ту причам што се тиче тог последњег сусрета Дикића и мене.

ТУЖИЛАЦ: Када смо се ја и Дикић последњи пут видели, било је приче између мене и њега да ћемо се наћи у Београду, помињао је да ће ићи у Београду, али се у Београду нисмо сретали.

АДВОКАТ: Да ли изјавио ви говорите неки стране језике.

СВЕДОК: Руски и енглески.

ТУЖИЛАЦ: Ја говорим руски и енглески језик.

АДВОКАТ: Да ли сте за време поплава у Србији у Обреновцу били ...

СВЕДОК: Да,

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: На постављено питање адвоката сведок које гласи: да ли је за време поплава у Србији сведок сарадник био у Обреновцу констатује се да сведок неће одговарати на питање имајући у виду да само питање нема никакве везе са кривично правном ствари која је предмет овог поступка.

АДВОКАТ: Онај који ми је дао то питање може да одговара за смрт 50 људи у Обреновцу. То је све што могу да кажем. И ја сам будући сведок против њега, хоћу да га тужим.

ТУЖИЛАЦ: Полако, изволите.

СВЕДОК: Слободно што се мене тиче.

ТУЖИЛАЦ: Одговараћете само када вам ја кажем.

АДВОКАТ: Имам још само једно питање да ли је од Дикића тражио да да ли је Дикић имао задатак да се фотографише у Подгороци, да слика и шаље даље или то он онако спонтано ...

СВЕДОК: Ја као што сам ... да кажем оно што јесте, ја сам Дикићу дао јасне инструкције шта треба да ради, ја нисам њему ишта рекао да фотографише, поготово што је Еди мени говорио да такве стари не радим, да се остављају трагови, докази и то, међутим да ли се он опустио или шта је радио, он човек увати и пошаље мени на фејсбук не знам колико фотографија, где се он фотографисао у Подгороци ... и написао је мени нешто баш је леп дан могао си и ти да прошеташ. Да ли је он мени хтео тиме да да до знања да је он стигао у Подгорицу, да је све у реду или шта ја заиста не знам, али ме је збунио

ТУЖИЛАЦ: На постављено питање адв. Петровић Милана сведок сарадник одговара: Дикић Братислав од мене није добио од мене задатак да се слика у Подгорици испред Скупштине, из разлога јер као што сам и рекао Еди је мени наредио да буквално не буде никаквих трагова и искрено говорећи ја не знам из ког разлога је Дикић мени слао те фогографије.

АДВОКАТ: И коментар каже баш је лепо време могао си и ти да прошеташ

СВЕДОК: Тако нешто је, не могу сада од речи до речи, прегледајте тамо то имају трагови о томе.

АДВОКАТ: Објаснили сте за ... Велимировића да је он имао задатак да набави оружје, .. да ли вам је он јавио да је купио оружје, где како кад

ТУЖИЛАЦ: Мислим да је то све испричао.

АДВОКАТ: Само да питам да ли сте ви знали да је он то оружје купио на Косову и да је то оружје....

СВЕДОК: По информацији коју је он мени дао оружје је са Косова

ТУЖИЛАЦ: По информацијама које је мени Велимировић дао, оружје које је Велимировић купио потиче са Косова.

АДВОКАТ: Да ли вам је Дикић рекао са ким ће да ... у Подгорицу.

СВЕДОК: Ја заиста не знам организацију саму тих људи са којима је он требао доћи нити је то мене превише занимало да ја обраћам пажњу око тога прво ја тог човека поштујем као генерала и као Србина и то сам већ напоменуо, с тим да оно пандур, пандур опет остављам са резервом.

ТУЖИЛАЦ: Ја не знам са ким је Дикић путовао у Црну гору, јер ме његови договори нису ни интересовали, с обзиром да ја имам поверење у српског генерала Дикића, али опет опет остаје она друга страна полицајац.

СВИ У ГЛАС

АДВОКАТ: ..јели можда рекао да ће повести ... пријатељицом

СВЕДОК: Помињао је да ће да се види са неком пријатељицом како сам ја разумео а то око вођења нисам сигуран , то је мени у датом моменту толико било небитно да ли ће неко повести своју пријатељицу

ТУЖИЛАЦ: Колико се могу сетити Дикић је помињао да ће се срести са неком пријатељицом палма пријатељицом, али нисам сигуран да ми је рекао да ће са њом путовати.

Адв. Петровић Милан без даљих питања.

АДВОКАТ: да сте имате удружење Српски вукови, јел сте ви шеф те организације или шта је то.

СВЕДОК: То је одбор при удружењу Никола Калаја

ТУЖИЛАЦ: Ја сам шеф одбора српски вукови који постоји

СВЕДОК: То је удружење грађана, то није странка

ТУЖИЛАЦ: Добро, добро, који постоји у оквиру удружења српских добровољаца Никола Калаја.

АДВОКАТ: да ли је то удружење четничко удружење

СВЕДОК: Па то је удружење које баштини став српске традиције пре свега а између осталог, ја морам ви сте питали ја одговарам прецизно, значи није то четничко искључиво, нити сам ја ... значи баштине се традиције старо српске првог српског рата.

АДВОКАТ: ... и где

СВЕДОК: Већ сам рекао да је при овом удружењу одбору удружења регистровано годинама. Што се тиче самог удружења Никола Калаја ја не залазим у то, што се тиче мојих одбора значи ја не видим прво какве то везе има са поступком уопште, ако ћемо да ћаскамо, то су неке ствари које па тако да не би сада да дајем информације.... него што ви мислите.

ТУЖИЛАЦ: Што се тиче удружења српски вукови, то удружење као што сам и рекао постоји као одбор удружење српских добровољаца Никола Калаја, где баштини старо српске традиције, из првог и другог светског рата, балканских ратова

СВЕДОК: све што је просрпски оријентисано за уједињење Срба

ТУЖИЛАЦ: четничко, и све што је просрпски и православно оријентисано. Ја нежелим да кажем колико чланова има Српски вукови, јер сматрам да то није везано за овај поступак.

СВЕДОК: ... је рекао да то припада његовом удружењу то је регистрован одбор.

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: а као што сам и рекао регистровано је као одбор Никола Калаја у суду.

АДВОКАТ:..... да ли је он као шеф српских вукова, да ли он имао комуникацију и радње да их ангажује да дођу на митинг тај

СВЕДОК: Не.

ТУЖИЛАЦ: Зашто не?

СВЕДОК: зато што је то удружење чији је већи део чланова чији су људи били бивши борци да кажемо они који су добровољци ратова и овамо тамо Еди је строго наложио да међу људима који долазе на скуп не смеју да буду то сам већ напоменуо не смеју да буду људи који су такве врсте да би били приметни уочљиви и то, требају да буду људи из народа који су обични народ, грађани

ТУЖИЛАЦ: Ја нисам никога од чланова српских вукова питао да дође на ове протесте у Црној гори, а ово из разлога јер ми је Еди строго забранио да позивам људе који нису практично из народа, да бих појаснио желим да кажем да су српски вукови ветерани учесници из разних ратова, а како ми је Еди рекао да људи требају који требају да дођу у Црну гору морају бити неупадљиви, ја српске вукове нисам позивао да дођу Црну гору.

АДВОКАТ: учесници ратова

СВЕДОК: Ја сам тачно навео који су грађани ангажовани и којим смером тачно по команди Едијевој како ми је наложено. Није мени Еди дао новац да ја скупљам ... ја сам извршио што ми је речено.

АДВОКАТ: Ви сте на питање колеге Петровића купили ону опрему и где сте купили и тако даље рекли да сте платили ... има те ли рачун за то плаћање и да ли сте подигли ту опрему.

СВЕДОК: Наравно да сам је узео

ТУЖИЛАЦ: За опрему коју сам купио односно платио сам и подигао ту опрему.

АДВОКАТ: Имате ли тај рачун, јесте добили рачун?

СВЕДОК: Када се продаје половна опрема на војним отпадима не даје се рачун. Сва опрема која је ту спада под половну да дефинишемо законски дозвољена продаја опрему за коју није

ТУЖИЛАЦ: Има те ли рачун

СВЕДОК: Не,

СВИ У ГЛАС

АДВОКАТ: Рекао је да је половна, да ли је та опрема се види да је она половна? Да ли је употребљавана?

СВЕДОК: Сада ћу да вам кажем. То је опрема ова да кажемо најјачих специјалних јединица света које често мењају опрему, значи то је опрема британског САС-а, британски САС неће да ... па вероватно је коришћена, али у савршеном стању. Сматра се половном робом

ТУЖИЛАЦ: мада се дешава да се међу том половном опремом нађе и нова опрема, а све то потиче од специјалних јединица познатих у свету, које често мењају своју опрему, па је и ова опрема коју сам ја купио потиче од тих специјалних јединица и у добром стању.

АДВОКАТ: Господине тужиоче, сведок је рекао да је ту опрему подигао у магацину ... како је носи и где складишти. Где је одлаже

СВЕДОК: Све што купите одаберете и то, ту постоје радници маса радника

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Адвокате, ...

Када сте је купили јесте ли је подигли својим возилом јел сте дошли за њу својим возилом?

СВЕДОК: Одвезао сам је мојим возилом, али је човек питао утовар.

ТУЖИЛАЦ: Где сте је сместили?

СВЕДОК: Сместио је у кућу.

ТУЖИЛАЦ: Када сам купио опрему, ја сам ту опрему мојим колима превезао мојој кући где сам је и оставио.

АДВОКАТ: Ви сте рекли у вашем слободном исказивању да сте имали разговор са Ристићем па се он подгрубљиво нешто вама обратио у смислу како икако то објашњавате ко су ти .. људи и како су они то извукли из Црне Горе

СВЕДОК: То су људи који овом издајом нису успели да падну зато што сам ја све радио савршено да нису могле ове групе да знају друге групе иначе би сви попадали домино ефектом да није рађено како треба.

АДВОКАТ: Ушли су у Црну гору. Знате ли где су били лоцирани?

СВЕДОК: Јасно сам одговорио већ сам кроз своју изјавио нагласио шта ми је наређено

АДВОКАТ: И како су се извукли њих 500 а ових 20 нису

СВЕДОК: Тако што је неко наместио тих 20 имена, тај који их је наместио сазнаће се у току овог поступка. Зато сам ја дошао ту.

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Сведок сарадник знате ли где су смештени били тих 500 људи.

СВЕДОК: Ја не знам ни локације ових 20 људи где су били смештени.

ТУЖИЛАЦ: Ја не знам где су били смештени 500 људи у Црној гори, који су дошли из Србије, а не знам нити сам знао где су били смештени ових 20 људи који су ухапшени у Црној гори.

Знате ли како су се вратили?

СВЕДОК: Заиста, не знам...

ТУЖИЛАЦ: Не знам како су се вратили из Црне Горе ових 500 људи, ја нисам као што сам већ и рекао имао директну комуникацију са њима већ то је ишло преко других људи.

АДВОКАТ: Да ли сведок има било какву информаицију везано са овима са којима је био на линији за долазак ових 500 људи и за

ТУЖИЛАЦ: Како, како?

АДВОКАТ: Значи, да ли сведок зна особу са којом је комуницирао јел 500 људи је дошло из Србије у Црну гору, везано за ове протесте, да ли он је добио било од кога, било какву информацију везано за ових 500 људи њихов долазак, њивог распоред њихову улогу и њихов излазак из Црне Горе.

ТУЖИЛАЦ: Да ли вам је ико рекао је ушло у Црну Гору 500 људи.

СВЕДОК: Да не би дошло до овакве ситуације да неко ухвати на пример да присили мене да кажем ко су или не знам шта, ви можете да ме убијете овде, ја не могу да знам ко су ти људи, јер је рађено на тај начин, али ти људи који су испод мене, не знам, Велимировић је отишао код Божићевића, Божићевић код ко зна кога, тај неко ко код зна кога и тај отишао и не знам позвао ову жену. И сад та жена је ту због мене, а ја не знам

ТУЖИЛАЦ: А како сте дошли до ове цифре од 500 људи?

СВЕДОК: Зато што су повратно давали информације мање више, мање више, онда су ови људи мени давали повратне информације ови који су били испод мене о толикој цифри људи који делом су већ пребачени или се пребацују...ја сам рекао ја сам у те људе имао поверења, имам и сад

ТУЖИЛАЦ: До информације да је у Црну гору отишло 500 људи, ја сам дошао од особа које сам ангажовао у току читаве ове организације. Наиме, примера ради, ја ам рекао Велимировићу да требају људи да иду у Црну гору, а он је рекао Божићевићу или још некеме и тако редом, и на бази повратних информација од тих људи, при чему понављам да ја већину од њих нисам ни зна, ја сам дошао до цифре да је у Црној гори отишло 500 људи.

Адвокате, питање

АДВОКАТ: ... ви сте рекли..... ко их је извукао, а како ових 20 није успео да извуче, да ли .. има било какве информације овај господин Еди.

ТУЖИЛАЦ. У вези са чим?

АДВОКАТ: У вези 500 људи, 500 људи, око њиховог изласка из Србије, око њиховог уласка у Црну гору, око њихове улоге, око њихове позиције око њиховог плана

СВИ У ГЛАС

Адвокат, поставили сте питање сада саслушајте одговор.

Јел Еди знао за ових 500 људи.

СВЕДОК: Наравно да је знао на начин тај командани, где сам ја испод њега, а ови људи испод мене ја сам већ командну структуру објаснио и све шта је речено, али да је Еди на пример могао да зна ову жену на крају ланца, она је једна од представника, да се не хватамо за ту жену, било ко од тих 20 људи

ТУЖИЛАЦ: Полако. Завршите са одговором.

СВЕДОК: Ја причам нормално онако народским језиком како се прича. Значи Еди није могао да зна крајње ангажоване људе на крају лествице.

ТУЖИЛАЦ: Је л је он зна за суму од 500 људи да ће да иду за Црну Гору.

СВЕДОК: То је знао.

ТУЖИЛАЦ: Ко му је то рекао

СВЕДОК: Знао је од мене преко командних људи који су били испод мене.

ТУЖИЛАЦ: Ја сам добио информацију да ће 500 људи ући у Црну Гору и ја сам ту информацију пренео Едију тако да је и он знао за цифру од 500 људи. Изволите даље.

АДВОКАТ: Ја сам схватио да пошто је имао господин сведок а он је добијао од њему потчињених, с командне линије и ви сте му дали информацију да је 500 људи ушло у Црну Гору. Јесте ли му још коју информацију дали везано за тих 500 људи осим да су дошли физички у Црну Гору

ТУЖИЛАЦ: Ја сматрам да сам већ одговорио на питање адвоката које гласи: Да ли сам преносио још неку информацију везану за ових 500 људи Едију, и тај одговор на то питање се налази у мојој изјави.

АДВОКАТ: Још једно питање у вези тих 500 људи, да ли вас је овај господин из Москве кад сте му дали информацију да је 500 људи у Србији дошло у Црну Гору у Подгорицу везано за ова предизборне и изборне..... Да ли вас је он питао било шта везано за њих осим да су дошли, још за неке њихове акције, активности будуће и тако даље.

ТУЖИЛАЦ: Ово питање није дозвољено, мораћете да преформулишете.

АДВОКАТ: осим информације коју је господин сведок саопштио овом господину на руском да ли је било коју другу информацију саопштио овом Едију везано за долазак, у вези са њиховим акцијама

СВЕДОК: Као прво, прве акције тих људи требале су почети после 11 часова са нападом на Скупштину, преузимањем од стране тих људи из ДБ и тог човека који је требао руководити акцијом. Извештаји таквог типа су требали бити прослеђивани директно заштићеним телефоном са броја 10 на број 6 без мене, ја сам одрадио шта ми је наређено.

ТУЖИЛАЦ: Што се тиче достављања детаљног извештаја Едију према самом плану, те извештаје је пос из 300 је требао да му преноси заштићеним телефоном тај неко ко је преузео телефон, а што се мене тиче мој посао је био да ти људи оду доле, и ја сам као што сам пуно пута данас и рекао поступао и извршавао само оно што ми је Еди говорио.

АДВОКАТ: Само још два питања и завршавам. Да ли вам је Еди у вашем контакту саопштио да је добио информације од ових људи што су имали те заштићене телефоне без ових 500 људи.

ТУЖИЛАЦ: Шта?

АДВОКАТ: Да ли му је Еди саопштио, да ли га је обавестио у вези добијања информација од ових људи који су имали ове заштићене телефоне.

СВИ У ГЛАС

АДВОКАТ: Што се тиче достављања извештаја Едију према сталном плану тај извештај је после 23 часова требало да му преноси заштићеним телефоном тај неко из Д... Да ли је он вас обавештавао да је добио евентуалне те информације преко тих телефона које.....

ТУЖИЛАЦ: Питање нема смисла због тога што телефон никад није дошао до тамо, ал ајд.

Је л Еди добијао да ви знате, је л добио од њих ту информацију од некога из Црне Горе.

СВЕДОК: Рецимо пред сама та дешавања ја ово што сам преносио Велимировићу о распореду полиције овога онога, то су информације које је Еди наредио мени да ја пренесем, ја сам пренео.

ТУЖИЛАЦ: А одакле су њему те информације

СВЕДОК: Па то су информације одавде, на који на начин ја заиста не знам.

АДВОКАТ: ... обавшетавао о разговору, .

ТУЖИЛАЦ: Што се тиче информација које сам ја преносио Едију, то сам већ описао, а што се тиче тога да ли је неко Едију давао информације из Црне Горе, а он мени прослеђивао такве информације, могу да кажем да сам ја као што сам већ и рекао Велимировићу преносио податке везано за полицију у Црној Гори, а те податке му је морао неко дати у Црној Гори.

СВИ У ГЛАС

СВЕДОК: Еди ради у комбинацији са људима који овде контролишу читаву ситуацију у Црној Гори, све јасно образложио, значи човек има пуно стање још и Москви док разговара са мном комплетно... у Црној Гори.

ТУЖИЛАЦ: Ја као што сам и рекао Еди је веома добро био упућен у ситуацију у Црну Гору, јер је још у Москви рекао, шта је рекао у Москви

СВЕДОК: Он је у Москви знао колко има полицајаца у Црну Гору и шта ће радити и где да буду распоређени....

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Адвокате, ни речи док вам не дам реч. Ја уносим у записник тако да ћемо.. Јер ми је још у Москви рекао број полицајаца у Црној Гори и њихов распоред

АДВОКАТ: Ево још једно питање и завршавам. Ви сте рекли да сте носили да се шију полицијске униформе у неком

СВЕДОК: То су мајице што се шију што се тиче

АДВОКАТ: А у вези шивења униформе

СВЕДОК: Униформе су купљене овамо он је тражио да се шију

АДВОКАТ: ... да се шију

СВЕДОК: Ја сам образложио Едију, све сам образложио ту изјаву

СВИ У ГЛАС

АДВОКАТ: Питам вас је сте ли,

ТУЖИЛАЦ: Он одговара адвокате, поставите му питање пусти те га да одговори

СВЕДОК: Одговор је кратак ие јасан није било времена да се униформе сашију купљене су.

ТУЖИЛАЦ: Ја нисам шио униформе због краткоће рока, већ су униформе купљене како сам већ истакао.

АДВОКАТ: Јесте ли ви полагали рачунима Русима о износима за неке паре што су дате

СВЕДОК: Све је тачно речено шта колико кошта, колико чега има, сваки мој сусрет све што сам купио зна се колико кошта

АДВОКАТ: Чиме сте доказивали

ТУЖИЛАЦ: Он вам одговара

СВИ У ГЛАС

СВЕДОК: Ја да нисам прошао полиграфе и да су сумњали у мене не би ми давали готов новац да би сумњали у мене

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли на поверење правдали новац?

СВЕДОК: Еди је пуно поверење имао у мене и све тачно је водио евиденције шта је купљено, која врста опреме

ТУЖИЛАЦ: Ја сам увек Едију говорио шта сам куповао и колико је то коштало и Еди је о томе добио строгу евиденцију, и никада ми није правио проблеме нити постављао питања колико и зашто је новца утрошено јер је имао поверења у мене.

На постављено питање специјалног тужиоца јесте ли ви сами ...ил ије Еди дао

СВЕДОК: Не, остало је ... сам предао

ТУЖИЛАЦ: Колико сте предали

СВЕДОК: Са све мојим новцем заједно ја сам предао 125.500 евра, све остало је уложено у опрему, људи

ТУЖИЛАЦ: Ја сам полицији у Србији предао 125.500 евра и та сума је већим делом достављена од новца који ми је Еди дао , а има и нешто мог новца.

АДВОКАТ: Ви сте рекли да сте ишли за Москву и да вас је чекао Еди да нисте пролазили пасошку контролу него сте прошли без провере, без печата

ТУЖИЛАЦ: Питање?

АДВОКАТ: Да ли сте ви приликом доласка из Београда у Москву стали тамо где се даје пасош да би вам ударили печат

ТУЖИЛАЦ: Већ је одговорио на то

СВИ У ГЛАС

АДВОКАТ: Чиме ви осим вашим исказом доказујете да сте тада пошли из Србије у Москву и да сте се из Москве вратили у Србију. Чиме

СВЕДОК: Мој пасош који је чекиран, хоћете дозволити мени да ја одговорим, ако је мени забрањено да одговорим ја нећу

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Адвокат, Пустите га нека одговори

СВИ У ГЛАС

СВЕДОК: Поштујем адвокате, молим поштовање каквим год ви мене сматрали. Ситуацију сам већ образложио око самог улаза и око којегчега постоје трагови о томе постоје, постоје карте које су купљене постоје пасоши око улаза, излаза, свега ја не знам шта

ТУЖИЛАЦ: Улаз излаз одакле?

СВЕДОК: Из Србије.

ТУЖИЛАЦ: Добро.

СВЕДОК: , о слању новца тог човека, све је веома лако проверљиво.

ТУЖИЛАЦ: Што се тиче чињеница да ли сам ја заиста био у Москву или не, то је лако проверљиво јер у мом пасошу имају печати када сам напуштао Србију, имају карте авионске, за мој одлазак за Москву, има и траг новца да ми је тај човек послао паре за карту.

АДВОКАТ: Господине тужиоче он је фино објаснио у слободном казивању да уопште није пришао службеницима са капама ...

ТУЖИЛАЦ: Наредно питање.

АДВОКАТ: Да ли је када је дошао на аеродром Шерметјево да ли је предавао тамо карту авионску да му...

СВЕДОК: проведе тајним пролазима уз помоћ Едија и човека који је био са њим има већ образложење, около без икаквог контакта да дођем на пасошку контролу и да предам пасош.

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Већ вам је одговорио, наредно питање.

АДВОКАТ: Наредно питање је да немам питања.

Адв. Рељић Миодраг без даљих питања.

АДВОКАТ: Пошто сте рекли да сте вршили операције и да сте веома сложене операције вршили, да ли су вам ваши претпостављам имали сте потчињене, да ли су вас они у сваком моменту они извештавали о стању тих 500 људи који су се налазили у Црној гори.

СВЕДОК: Није било потребе за тиме до 11 сати, ја сам већ образложио, ја сам већ то већ одговорио. Оно што је наређено ја сам њима говорио потчињенима, они су то спроводили даље у делу и били финансирани и није то не знам ни ја шта тешко што они нису могли да обаве нити би имали ...

ТУЖИЛАЦ: Што се тиче изјашњавања ја сам већ објаснио поступак извештавања, и поступак читавог плана и онако како је било, тако да томе немам шта да додам.

АДВОКАТ: Да ли сте били упознати у оперативност тих група, дакле када су упућени у Црну гору?

СВЕДОК: Којих група?

АДВОКАТ: Тих уз више група које су чинили 500 људи.

СВЕДОК: Ви причате о тим групама као да су то терористичке групе које треба да делују

АДВОКАТ:

ТУЖИЛАЦ: Полако адвокат, јесте ли знали када би рецимо нека група из Србије дошла у Црну гору? Јесу ли вас обавшетавали о томе?

СВЕДОК: Нисам знао о њиховом распореду, смештају и тако тим неким појединостима, ја нисам имао информације да би ја могао те људе нешто наместити или било шта

ТУЖИЛАЦ: Добро а јесте ли знали кад они крећу

СВЕДОК: Моји потчињени су знали о свему томе

ТУЖИЛАЦ: Добро а јесте ли знали кад крећу из Србије за Црну гору

СВЕДОК: Не једноставно то је све био задатак потчињених који су

ТУЖИЛАЦ: Ја нисам знао када су групе од ових 500 људи поједине групе из ових 500 људи кретале из Србије за Црну гору јер то није ни био мој посао. Као што сам и рекао нисам знао ни где су смештени ни како су распоређени о томе су водили рачуна други људи

АДВОКАТ: Какво је било отприлике пошто су вас о томе морали извести с обзиром на сложеност операције какво је било бројчано стање тих група као оно у балкански шпијун

ТУЖИЛАЦ: Адвокате, адвокате питање

АДВОКАТ: Какве су то групе биле, колико су бројале људи 10, 12, група од 10 људи која напада

ТУЖИЛАЦ: Ајмо питање

АДВОКАТ: Пошто је било више група које су чиниле колико је људи, бар отприлике једна група?

СВЕДОК: Опет ћу се поновити и држаћу се строго своје изјаве коју сам већ дао .. строга наређења приликом пребачаја инфилтрирања у Црну гору узимања станова, свега, што мање видљиве групе људи, што мање то боље ту се рачуна на мање 2,3,4,5 људи, никаква већа окупљања строго наређење Едија те вечери до 8 сати да нико није изашао на улице, да се окупља да крећу у групама ту, да праве неке глупости и не знам шта. Тек тада када би дошло до свега што сам објаснио је трбало да се ти људи окупе и тек тада да се они оперативно да кажем од 11 надаље ставе у функцију.

ТУЖИЛАЦ: Као што сам и изнео у погледу бројчаности група људи који су долазили из Србије, било је наређено од Едија да то буду мале неупадљиве групе, што значи 3,4,5 особа, које би се на протесту скупиле.

АДВОКАТ: И само још једно питање значи ли вам шта име Србољуб Ђорђевић и Стеван, село ... Гроцка?

СВЕДОК: Ништа ми не значи.

ТУЖИЛАЦ: Мени ништа не значи Србољуб Ђорђевић.

АДВОКАТ: Сведок сарадник данас на почетку свог исказа је рекао да је са Едијем ступио у контакт у Ростову 2014. Године. Прво питање да ли је неко посредовао у том познанству са Едијем?

СВЕДОК: Да, то су били локални да кажемо ти борци који су били у Ново русија прешли ту, јер је ту био избеглички камп за који је дотерана помоћ. Већ сам помињао помоћ је сакупљена у Еикатерибунгу. Ја сам заједно са козарцима руским дошао ту да се тим људима та помоћ и

додели разговарали ту и све сам објаснио како је човек дошао и да су ти људи, он је имао поштовање како тих козака тако и ових људи који су били из Новорусије ту.

ТУЖИЛАЦ: Ја сам Едија упознао у Ростову 2014. године, а упознао сам га преко људи који су се налази у избегличком кампу у Ростову, локалних бораца који су протерани из Украјине, и преко њих сам Едија и упознао.

АДВОКАТ: Може ли иједно име тог борца који га је спојио са Едијем да каже.

СВЕДОК: Постоје фотографије тамо разне тих козака, прошле су године.

АДВОКАТ: Ја питам, ви кажете не можете, да ли може име и једног тог борца да се сети који га је упознао са Едијем.

СВЕДОК: Па нисам се ја ту са тим људима борио

ТУЖИЛАЦ: Ја се не могу сетити тих особа преко којих сам упознао Едија.

СВЕДОК: То су ти борци локални који су дошли прешли из Новорусије ту који су са њиме причали то су људи које сам ја први пут видео ту, а ови козарци

АДВОКАТ: Рекао је да је завршио неку техничку школу, и да није никад био на ратишту. Шта га је то препоручило Едију као јаком човеку, као опасном човеку и јаком човеку, то безбедносном сектору како га ја доживљавам, како га је он исто доживео. Које су га карактеристике препоручиле

ТУЖИЛАЦ: За?

АДВОКАТ: За ову комуникацију.

ТУЖИЛАЦ: Када дођемо до Едија

АДВОКАТ: Добро. Ја вас питам које су га карактеристике препоручиле њега за ову комуникацију са Едијем

ТУЖИЛАЦ: То је питање за Едија.

АДВОКАТ: Не, не питање је за њега шта он мисли.

СВИ У ГЛАС

Преформулишите питање.

АДВОКАТ: Ја не могу боље да формулишем.

ТУЖИЛАЦ: Не може да говори у име Едијево. Никако

АДВОКАТ: Шта то препоручује њега да ступа у контакт Еди са њим. Које су његове карактеристике.

ТУЖИЛАЦ: То је питање за Едија, а адвокат, то је питање за Едија.

Преформулишите.

АДВОКАТ: Ово снима се нећу да преформулишем јел сам довољно био јасан.

ТУЖИЛАЦ: Да ли вам је Еди рекао због чега се одлучио да с вама ступи у контакт.

СВЕДОК: Ја од Едија то нисам тражио, нити је он мени рекао, људи који су ту били сви ти ...

ТУЖИЛАЦ: Еди ми никада није рекао из ког разлога је одлучио да са мном

АДВОКАТ: Каже сведок сарадник данас да га Еди са својим људима води на полиграф и да га испитује на који начин га проверава. Да прво моје питање око тога зашто он пристаје да иде на полиграф са неким приватним лицем, да га приватно лице ставља на полиграф, због чега он на то пристаје.

ТУЖИЛАЦ: зашто сте пристали да одете на полиграф.

СВЕДОК: Већ сам образложио ја никакав страх од тога нисам имао. Друго, по помоћи коју је тај човек дотерао Русима који су протерани ту се видело да се човек залаже за то. Њему изузетно поштовање су исказали козарци сви ти према њему као према човеку, ту су били не обични неки ... били су неки да кажемо са тим чиновима и којечега, видело се да човек има њихово поштовање. Таквом човеку сам и ја указао поштовање.

ТУЖИЛАЦ: Разлог због кога сам ја прихватио да идем на полиграф, са Едијем, је тај што сам видео да он доноси помоћ у овом избегличком кампу у Ростову и да је цењен међу тим људима, што је мени био знак да имам поверење.

АДВОКАТ: Да ли одлазак на полиграф био њему услов да њему Еди повери неки задатак.

ТУЖИЛАЦ: Управо шта је био разлог који му је Еди рекао да њега тестира. Веома јасно.

АДВОКАТ: Добро. Рекао је данас у свом казивању која му је отприлике Еди постављао питање када га је

СВЕДОК: Много више је постављао

АДВОКАТ: Ја сам рекао да сте рекли данас, да ли сте сарадник службе, да ли сте раније осуђивани и тако даље, да ли сте ви њему истину рекли, питам само јесам или нисам.

СВЕДОК: Дефинитивно и потпуну истину.

ТУЖИЛАЦ: Ја сам одговарајући на питања Едија док ме тестирао полиграфски одговарао истину.

АДВОКАТ: Он је вас питао питао је том приликом Еди да ли је био сарадник неке тајне службе, ја постављам питање. А он је данас рекао да на крају се пријавио БИИ на крају овог процеса ја га питам да ли је од раније био сарадник безбедносно информативних агенција у Србији.

СВЕДОК: Како ја могу бити сарадик.

ТУЖИЛАЦ: Ја никада нисам био сарадник било какве информативне агенције Србије нити било које тајне службе јер ја се против њих и борим.

АДВОКАТ: Данас је колега Петровић поставио неколико пута питање. Ја ћу бити јако прецизан. Информисао сам се о на мој начин да ли је и кад издржавао казну због убиства два војника у Нишу.

СВЕДОК: Никад.

ТУЖИЛАЦ: Ја никада нисам издржавао казну затвора због убиства два војника у Нишу и сматрам да су ово већ увреде на мој рачун.

АВОКАТ: Да ли је икада одговарао за кривична дела ситне крађе и преваре.

ТУЖИЛАЦ: Ајмо даље

АДВОКАТ: Добро. Да ли је икада издржавао било какву казну у истражном затвору у КП дому ...

СВЕДОК: Не.

ТУЖИЛАЦ: Ајмо даље адвокат.

СВЕДОК: Ово су све увреде које се ко зна одакле доносе са циљем моје дискредитације, ја молим да се изврши увид ако треба било какав у ту ... где се издржавају те казне.

АДВОКАТ: Да ли познаје Горана Видојевића, лице по имену и презимену Горан Видојевић?

СВЕДОК: Не.

ТУЖИЛАЦ: Реците ми само какве везе има

АДВОКАТ: Ја питам да не а ја ћу да образложити

ТУЖИЛАЦ: ДА, не, а морате довести у везу то лице са овим.

СВЕДОК: У овом тренутку никакво лице

АДВОКАТ: ... приликом довођења људи из Србије у Црну гору од стране њега. Да ли је коме презентовао и говорио да требају људи да иду на ратиште у Украјину.

СВЕДОК: Дајте то је смешно, као прво ја никад нисам слао људе..

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Поставили сте два питања

АДВОКАТ: Да ли је икада икоме говорио у Србији и контактирао и тражио људе који би ишли на ратиште у Украјину и да због тога треба да се окупљају у Црну гору.

СВЕДОК: Потпуно нетачно.

ТУЖИЛАЦ: Ја никада ником нисам говорио у Србији да ће људи ићи у Украјину на ратиште а да морају да се окупе у Црној гори.

АДВОКАТ: Ја питам, нисам ја рекао, ја питам. Да ли је по том основу контактирао Горана Видојевића.

ТУЖИЛАЦ: Већ вам је одговорио кроз ово, ајмо даље, већ вам је одговорио

АДВОКАТ: Питам да ли познаје Горана Видојевића

СВЕДОК: Напишите слободно

ТУЖИЛАЦ: Сведоче, сведоче, сведоче само полако. На питање адвоката Недојевић Дражена које гласи: Да ли познаје особу Горан Видојевић, полако, тишина

СВЕДОК: Ја не могу одговорити на питање ако не знам човека

ТУЖИЛАЦ: Горан Видојевић, специјални тужилац упозорава адвоката Недојевића да предметна особа нема никакве везе са кривично правним догађајем те да исту мора довести у везу ради наставка постављања питања

АДВОКАТ: Има ли икакве...везе са исказом сведока сарадника

ТУЖИЛАЦ: Изволите

АДВОКАТ: Да ли познаје особу Братислав Живковић

СВЕДОК: Да ли могу да одговорим

ТУЖИЛАЦ: Познајете или не познајете

СВЕДОК: Да

ТУЖИЛАЦ: На посебно питање адв. Недојевић Дражен

СВЕДОК: Питали сте да ли познајете и како?

ТУЖИЛАЦ: Сведок сарадник, да или не. Одговорите са да или не

СВЕДОК: Да и то је

ТУЖИЛАЦ: Даље се адв. Недојевић Дражен да ће убудуће у комуникацији током овог процесног стања обраћати и само искључиво специјалном тужилоцу без упадица према сведоку сараднику. Које је било питање.

АДВОКАТ: Да ли познаје Братислава Живковића.

ТУЖИЛАЦ: Да ли познајете Братислава Живковића? Ја познајем Братислава Живковића. Има ли он какве везе са овим догађајима

СВЕДОК: Никакве.

ТУЖИЛАЦ: И братислав Живковић нема апсолутно никакве везе са овим догађајем.

СВЕДОК: Нити са мном , ја сам се тог човека давно одрекао као

ТУЖИЛАЦ: нити има икакве везе са мном јер сам се ја њега одавно одрекао.

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Да ли познајете Милику Чеку Дачевића

Сведок: Да одговорим.

ТУЖИЛАЦ: Познајете или не

СВЕДОК: Да познајем га

ТУЖИЛАЦ: Ја познајем Милику Чеку Дачевића

СВЕДОК: Од раније он је као неки војвода

ТУЖИЛАЦ: Ја познајем Милику Чеку Дачевића још од раније.

АДВОКАТ: ... помоћ када су ухапшени људи на дан избора у Црној Гори

СВЕДОК: Каква би мени помоћ од тог човека

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Адвокат, значи реч једну нећу од вас да чујем, а реч, е тако, и од те о собе нисам тражио помоћ у вези са хапшењем људи у Црној гори на дан 16.10.2016. године.

СВЕДОК: Јел могу да образложим изгледа да ми се извлачи из контекста ја ту особу познајем од раније од пре две три године не знам ни ја и раније то је особа која се креће по Београду ајде поштујемо га, човек је био некада добровољац, тамо вамо никакве посебне велике приче са тим човеком, кад сам га видео испоштовао га, почастио га, нема, тамо да се поједе, да се попије, и то је све што се тог човека тиче он је мене био звао чак у свој стан тамо представио ме сину, жени, не знам звао ме да долазим, ја немам времена заиста за такве врсте посета и то је све.

ТУЖИЛАЦ: С тим да бих желео да кажем да тај човек са свим овим догађањима нема апсолутно никакве везе, ја га познајем већ неколико година и сретали со се неколико пута.

АДВОКАТ: .. Да ли познаје Дејана Берића.

ТУЖИЛАЦ: Дејана Берића, Да ли га познајете.

СВЕДОК: Лично га не познајем, за тог човека сам чуо од поменутог Почуче за кога је поменуто да је разговарао са мном,

ТУЖИЛАЦ: Ја лично не познајем Дејана Берића, али сам чуо од Почуче који ми је рекао да га је Берић киндаповоао

СВЕДОК: и још један човек не знам сада како се зове тачно киндаповали.

ТУЖИЛАЦ: Има ли какве везе Берић са овим догађајима овде

СВЕДОК: Вала никакве, човека уопште не познајем у животу.

ТУЖИЛАЦ: Берић нема никакве везе са догађајима у овом поступку.

АДВОКАТ: Због Почуче па га ја зато нисам питао па само да ли ја могу да додам да ли је он оптуживао овог Дејана Берића да је хтео да убије премијера Србије Александра Вучића.

СВЕДОК: Ко?

Адвокат: Ви, јесте тражили

ТУЖИЛАЦ: Ајмо даље питање.

АДВОКАТ: Никића.

СВЕДОК: Не знам ко је тај човек.

ТУЖИЛАЦ: Ја не познајем Славка Никића и никада са њим нисам имао комуникацију.

АДВОКАТ: Валтер такав му је псеудоним, да ли је имао кад комуникацију са таквим ликом.

СВЕДОК: То су вероватно провокације моје супруге због таквих ствари имала је жена проблема и којешта. Она је мени рекла.... објављене фотографије неког наводног нацисте Валтера и као са мном не знам на слику нашли као неки нацисти, неко је ту нешто писао ради

се о електричару из Бора који се зове Милош Лукић , човеку који живи у Бору, ради у Електродистрибуцији прича

ТУЖИЛАЦ: Ја са особу са псеудонимом Рус Валтер не познајем, али бих хтео да објасним да се тај псеудоним у ствари односи на једну особу из Бора која се зове Милош Вукић, а управо су људи који раде против мене измислили да је он тај Рус Валтер наводно неки нациста.

АДВОКАТ: Да ли зна, да ли је имао комуникацију са Растиславом Бујић.

СВЕДОК: Да то је особа која је била на фотографији са Почучом када је дошла у Москву значи Почуча је имао причу са тим ... раније док се та ситуација око Живковића, рецимо Живковић је био

ТУЖИЛАЦ: Има ли какве везе Бујић са? Ја познајем особу која се зове Растислав Бујић, али та особа апсолутно нема никакве везе са догађајима у Црној гори.

АДВОКАТ: Сведок сарадник је... у овој организацији српски вукови и како је рекао удружење српских добровољаца. Да ли ово удружење шаље, има ли улогу да шаље.. на ратиште.

СВЕДОК: Не постоји нити један човек на ратишту да дође и да каже да сам га ја послао да оде тамо.

ТУЖИЛАЦ: Ја никада нисам слао људе на ратиште, па ни преко моје организације српски вукови.

АДВОКАТ: Због чега се то организује удружења српских добровољаца, па питам га да ми објасни.

СВЕДОК: Већ је објашњено, праћење традиција

ТУЖИЛАЦ: Удружење српских добровољаца ја већ објасним на који начин је ово формирано и ко су особе ... у организацију.

АДВОКАТ: Да ли се икада икоме представљао да је био на ратиштима, Украјина, Босна и тако даље.

СВЕДОК: Ја се не представљам лажно било коме, људи

ТУЖИЛАЦ: Да или не?

СВЕДОК: Не.

ТУЖИЛАЦ: Ја се никоме нисам представљао да сам ишао на ратиштима јер се не представљам лажно.

АДВОКАТ: ... да је он манекен ратник.

ТУЖИЛАЦ: Нећемо га вређати.

АДВОКАТ: Да ли је икада лечио своју психу, да ли се икада лечио због неких психијатријских проблема.

СВЕДОК. Не.

ТУЖИЛАЦ: Ја се никада нисам лечио због било каквих психијатријских проблема.

АДВОКАТ: И да ли је користио икада наркотике.

СВЕДОК: Никада.

ТУЖИЛАЦ: Већ је то одговорио.

АДВОКАТ: Ја сам схватио данас из његовог исказа да је он командовао Едију када су питању ових 500 људи. ДА је он човек који је перфектно водио операцију када је у питању убацивање 500 људи у Црну гору.

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли икада командовали Едију.

СВЕДОК: Ја сам кроз моју изјаву молм ако могу да одговорим

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли икада командовали Едију.

СВЕДОК: Никада то је немогуће.

ТУЖИЛАЦ: Ја никада нисам командовао Едију и питања адвоката је смешно.

АДВОКАТ: Још једно логично питање на основу чега да је тако лако освојити скупштину црногорску у оваквим једним драматичним ситуацијама. На основу чега он има ту тврдњу.

СВЕДОК: Све је већ образложено, значи Еди је све образложио у Москви око самог тог начина деловања и свега да они имају разређено све да ти људи када се сакупе тих 5,6 хиљада, шта би како они командовали после тих 11 часова ја не знам унапред, то није мој део посла. Мој део посла који ја не могу да лажем и да кажем требали су овако или онако, ја кажем истину мој део посла је био овај који сам навео око приреме људи, куповине ове опреме свега заштите да се то не разоткрије тај командни ланац и ја сам требао остати у сенци да неко није издао и направио проблем, не ја него нико од ових људи никакав проблем

ТУЖИЛАЦ: Што се тиче питања адвоката, ја сам већ на то одговорио кроз моју изјаву, ја сам знао шта ће се догађати до 23 часа јер је то био део мог задатка, а шта ће бити након тога ја то не знам јер као што сам и објаснио други људи су требали да о томе доносе одлуке, а истичем да већ у Москви Еди ми је рекао да ће се ући у Скупштину.

АДВОКАТ: Да ли он зна као такав вођа те сложене операције у тим и таквим околностима Скупштина Црне Горе увек пуна до зуба наоружаних специјалијалаца и да не би могла.....

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Адвокате, мислим да смо са вама завршили вечерас.

Разбићемо на неколико питања:

Јесте ли знали да у Скупштини Црне Горе има униформисаних лица. Ја га питам да ли зна.

СВЕДОК: Приликом разговора са Едијем, Еди је код себе имао неке папире то су били папири са плановима неким ту града, ја не знам објекте у овом граду заиста, али је то било код њега ја сам видео на столу те нацрте и којешта, између осталог у једном тренутку он је то помињао, мени то није било битно, јер су они ту операцију требали да спроводе. П оменуо је он неки подрум у који тамо може да се деси да упадну као унутра као Милове људе да се не деси као да пусте ... да ово и оно. Ја сам рекао да ја о томе ништа не знам ја у Подгорици нисам био не памтим кад, али информацију таквог типа Еди јесте имао, он не да је имао ту информацију, он је знао распоред камера, човек је имао фотографију ту неких станица шта је, не знам ни ја, па ових полицијских,

ТУЖИЛАЦ: Ја сам да ће у Скупштини бити људи који ће бити наоружани, и рекао ми је да и сећа се да ми је помињао подрум Скупштине или неке просторије у подруму у коме су смештени ти Милови криминалци. Такође сам видео да је имао и планове града, а рекао ми је да има и фотографије полицијских станица.

Јели вам рекао колико ће бити полицајаца око Скупштине и у Скупштини?

СВЕДОК: Тада у Москви није, а касније је износио неке детаље о покрету путем тих телефонских разговора.

ТУЖИЛАЦ: Шта је рекао

СВЕДОК: Па у задњим тим тренутцима он је рекао ово да ће са западне стране да их буде мање, да ће да буде та западна врата ако некако не могу сада да се сетим,... да се неки налазе неки да ли неки специјални одреди или шта , али у случају те интервенције тог специјалног одреда они ће да их спрече да дођу, исекла би их ова група која је била предвиђена

ТУЖИЛАЦ: Како би их спречили

СВЕДОК: Па оружаном. Али у случају да су ови већ у Скупштини што се тиче народа.

ТУЖИЛАЦ: За време нашег разговора у Москви, Еди није помињао бројност полиције, али касније док смо били у Србији износио је неке детаље, па између осталог помињао је и полицајце око Скупштине, те да ће западни улаз у Скупштину бити слабије чуван, а поменуо је и неки специјални одред ... и рекао да уколико тај специјални одред крене да постји група која ће их зауставити односно исећи.

Сведок: То су те групације под контролом Едија, ја заиста никакав додир са таквим људима немам

ТУЖИЛАЦ: Особе које су требале да зауставе тај специјалан одред су Едијеви људи и ја са њима немам никакав додир.

На који начин, ја сам рекао да ћу разбити ваше питање, на који начин , адвокат тврди да је у таквим ситуацијама Скупштина пуна специјалаца, полицајаца, како су требали да уђу у Скупштину?

СВЕДОК: Имали су опрему, причамо о споља о тим људима који би били околу. ... ту се да се растуре, значи читава та маса људи је по плану требало да улази унутра у Скупштину. Свако ко се налази унутра, оно што је речено био би избациван напоље, то је оно што ја зна, а како је даље планирано ја не знам. Он је рекао да они имају опрему што се тиче оног „, који је био, коју ће донети са собом, ово је било нешто што је недостајало додатно. Значи 50 калашњикова и пиштоља и тамо нити је требало додатно тамо да се купи, Паја није нашао пиштоље, нашао је 50 калашњикова и 3000 метака. Њему није речено колико треба метака, он да је нашао још више њему би било дато још новца, он би позвао ја би дошао и дао још новца, јер је наређено било такво ја сам могао да га спроведем.

ТУЖИЛАЦ: Што се тиче самог уласка у Скупштину, оно што ја знам то сам испричао да су ови људи требали да уђу у Скупштину и ако би затекли неког тамо од полиције једноставно би га избацили из Скупштине, а што се тиче ове Едијеве групе мени је Еди рекао да је за њих потребно додатно наоружање, управо оно које сам тражио од Велимировића, и ја понављам да сам ја знао шта ће се догодити до 23 сата и знао сам на који начин ће Еди реаговати у делу који сам и испричао.

АДВОКАТ: само два питања рекао је сложена операција, он је рекао.... како је то могуће да му је поверена оваква операција, како каже да је био у Подгорици

СВЕДОК: јасно сам навео тамо да су људи спровели акцију, љди којима је наређено, који су знали и спровели и завршили онако како је речено

ТУЖИЛАЦ: Јел сам на питање адвоката како то да је мени поверено извођење сложене акције у граду којем никада нисам био, већ одговорио на то питање кроз моју изјаву.

АДВОКАТ: Да ли је он као организатор, , јел њему познато да нико не позива..... да ли има ту информацију, да ли вам је позната информација да нико не позива

СВЕДОК: До последњег тренутка информације које сам ја имао од Едија јесте да треба да се деси да је митинг требао да буде да када је настао проблем са хапшењима ових људи са паником, са оружјем и са којечиме, они који су требали да изведу ових 5,6 хиљада људи нису имали храбрости издали су мене, издали су Едија, издали су све ове људе, они су остали ту на милост и немилост и Подгорици да ли ће неко да их нахвата или неће, нека они одговоре на такве врсте питања, јел ја на питања такве врсте немам шта да одговарам.

ТУЖИЛАЦ: Што се тиче чињенице да ли је било окупљања или није, према ономе што је мени Еди рекао окупљање је требало да буде, али након што су ухапшени ови људи очигледно да ти који су хтели да организују те протесте нису имали храбрости да то учине.

АДВОКАТ: Јел он знао као организатор да ли зна где је Пала Велимировић набавио то оружје

ТУЖИЛАЦ: Већ је одговорио на то питање.

Знате ли именом и презименом од кога је Паја набавио оружје.

СВЕДОК: Ја са Пајом нисам ишао ... не,

ТУЖИЛАЦ: Ја не знам од кога именом и презименом је Паја купио оружје.

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Познајете ли Душић Милана.

Мени именом и презименом Душић Млан није познато.

АДВОКАТ: Зашто је пропала цела ова акција

СВЕДОК: Зато што је неко издао, ја сумњам, прво сам сумњао на Пају, сада сумњам на ДФ. На демократски фронт јер Еди сигурно није издао, Еди је до краја био

ТУЖИЛАЦ: Добро, добро, мишљење ћемо на другом месту

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Не, не, Сведок, сведок,

СВЕДОК: Ја Још нисам дао изјаву они не нападају, зашто нападају ако нису криви.

ТУЖИЛАЦ: Питање.

АДВОКАТ: Зашто сведок сматра да је ДФ главни кривац зашто је све пропало.

СВЕДОК: Зато што су се уплашили да изврше то, људи они имају неке своје разлоге које неће да образложе то ћемо да видимо, ја што сам требао да урадим то сам урадио 100% без иједне грешке,

ТУЖИЛАЦ: По мом мишљењу је крив је демократски фронт

Адвокате нећете се препирати са сведоком. Питање адвокат.

АДВОКАТ: Због чега сматра да је ДФ крив да је пропала цела акција.

ТУЖИЛАЦ: Зашто је пропала читава акција због ДФ?

СВЕДОК: Зато што нису били способни да изврше оно што... кратко и јасно

ТУЖИЛАЦ: јер демократски фронт није био способан да изнесе читаву ствар. Наредно питање

АДВОКАТ: он је рекао да нису били с пособин

СВЕДОК: Да су били способни они би то извршили.

АДВОКАТ: А шта да изврше.

СВЕДОК: па удар који је припреман од

ТУЖИЛАЦ: Нећемо се расправљати

АДВОКАТ:..... да је државни удар

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Мени је Еди звао и рекао ми да је организатор демократски фронт свега што сам већ објаснио.

Без даљих питања од адв. Анђелић Бранка.

Окривљена изволите.

ОКРИВЉЕНА: Да ли господин Синђелић има било какву диплому о било каквој завршеној средњој школи.

ТУЖИЛАЦ: Ајмо друго питање.

ОКРИВЉЕНА: Да ли је господин Синђелић служио војни рок?

СВЕДОК: Наравно.

СВЕДОК: На постављено питање сведок одговара ја сам служио војни рок у Рашкој.

ОКРИВЉЕНА: Колико се служио војни рок.

ТУЖИЛАЦ: На посебно питање окривљене Миличић Бранке колико сте служили војни рок, иста се упозорава на сведок неће одговорити на питање, из разлога што питање никакве везе нема са кривично правном ствари.

ОКРИВЉЕНА: Шта њега квалификује да овако сложу операцију и тероризам за упад на ... Црне Горе, Русија определи да једну особу која нема завршену

ТУЖИЛАЦ. Већ је одговорио. Ајмо даље.

ОКРИВЉЕНА: ... да се тај његов одбор зове моћни вукови.

ТУЖИЛАЦ: Није моћни него српски вукови.

ОКРИВЉЕНА: У АПР Србије јесте регистровано ово удружење чији сте ви само члан јел тако.

ТУЖИЛАЦ: Које је питање госпођо.

ОКРИВЉЕНА: Значи ког удружења АПР-а Србије је он

ТУЖИЛАЦ: Ш та је АПР

ОКРИВЉЕНА: Агенција за привредне регистре.

ТУЖИЛАЦ: Он је већ одговорио да је удружење регистровано у суду

СВИ У ГЛАС

СВЕДОК: Удружење Никола Каваја

ТУЖИЛАЦ: Ја сам већ

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: за моје удружење српски вукови. Наиме, регистровано је удружење Никола Каваја, а при том удружењу као одбор постоје српски вукови.

СВЕДОК: То није политичка партија

ТУЖИЛАЦ: Наредно питање.

ОКРИВЉЕНА: Кажите молим вас да ли сте ви полагали четничку заклетву

СВЕДОК: Ко ме? Када буде неко коме могу да положим заклетву

ТУЖИЛАЦ: Јесте ли или нисте?

СВЕДОК: Нисам имао коме.

ТУЖИЛАЦ: Ја нисам полагао никада четничку заклетву. Изволите даље.

ОКРИВЉЕНА: Да ли број чланова ваших одбора јесте од 1 до 5 или од 5 до 10.

ТУЖИЛАЦ: Какве то везе има то са кривичним делом.

ОКРИВЉЕНА: Оно што није логично да ја имам неко удружење као што он прича да има, да ли је логично да ја у неку акцију која је поверљива,

ТУЖИЛАЦ: Већ је одговорио на то питање.

ОКРИВЉЕНА: колики је број чланова вашег одбора.

ТУЖИЛАЦ: На посебно питање окривљене Бранке МИлић које гласи: колико његов одбор има чланова мање или више од 10, иста се упозорава да је на то питање већ одговорено од стране сведока у претходном давању изјаве. Сведок је рекао да не жели да каже број чланова удружења.

Окривљена: У вези ових активонсти у Црној гори када се он контактирао са Мирком Велимировићем отприлике

СВЕДОК: Морају да постоје трагови телефонских позива по доласку из Москве одмах после неколико дана

ТУЖИЛАЦ: Ја сам са Велимировић Мирком у вези догађаја у Црној гори контактирао одмах након мог повратка из Москве, а тачног датума се не могу сетити.
Изволите.

ОКРИВЉЕНА: Да ли је то можда био 6.10.2016. године

ТУЖИЛАЦ: Рекао је да се не може сетити. Ајмо даље. Је ли 6?

СВЕДОК: Не могу да кажем нешто што мени није познато, трагови у телефонима морају постојати о томе.

ОКРИВЉЕНА: Сведок сарадник каже да се први пут срео са Велимировићем у Брњаку.

СВЕДОК: Да то нема везе са овим догађајем.

ОКРИВЉЕНА: ... сасвим супротно јер је ... њихов први сусрет био у Зубином потоку. Да се констатује да онда неко од њих не говори истину. Друга ствар, ви кажете да сте на том првом састанку Велимировићу дали 15.000 евра. Велимировић је два пута пред судом под заклетвом да је добио првих 15000 на другом састанку...

ТУЖИЛАЦ: Има те ли питање.

ОКРИВЉЕНА: Сведок сарадник каже да је Велимировићу укупно дао 30.000 евра, за чега јке тих 30.000 евра требало да послужи.

ТУЖИЛАЦ: Већ је одговорио.

СВЕДОК: Остајем при свему што сам одговорио јер је потпуно тачно до крајности.

ОКРИВЉЕНА: 30.000 евра и то је било довољно за 50 пиштоља, 50 калашњикова и 3000 метака.

СВЕДОК: Пиштољи нису купљени.

ОКРИВЉЕНИ: Мирко Велимировић је супротно...

СВЕДОК: Он је мени тражио паре за 50 калашњикова и 3000 метака ја сам њему тај новац дао да му је требало још и да је тражио још добио би. Није тражио ја му нисам дао.

ОКРИВЉЕНА: Јел сведок сарадник видео то купљено оружје.

ТУЖИЛАЦ: Већ је на то одговорио

ОКРИВЉЕНА: Шта је њему Велимировић рекао колико кошта тај један калашњиков.

СВЕДОК: 450.

ОКРИВЉЕНА: 50 калашњикова по 450 евра колико је то пара. То је 22.500 евра плус 3000 меткова и плус још плаћени пут за ... и плус плаћен хотелски смештај и исхрану и то је све 30.000 евра, хоћу да кажем , господине тужиоче ми смо сви овде, и за питања и за одговоре кривично и материјално одговарамо, ја хоћу да кажем да овај беспрамно, да ли ви мене познајете.

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Има те ли питање. Одговорено је не познаје окривљену.

ОКРИВЉЕНА: Господин тврди пошто је он организатор читаве акције да смо ми требали да прођено.

ТУЖИЛАЦ: Окривљена Милић Бранка се упозорава уколико не постави питање да ће бити удаљена из простора за саслушавање, с обзиром даје већ више пута упозоравана на процесна права. Питање има те ли.

ОКРИВЉЕНА: Како он мисли да оваква особе ове конфигурације на гурање уђу у Скупштину и уопште да учествује у једној таквој....

СВЕДОК: О томе је требала да размишља и разговара са њеним претпостављеним пре него што је кренула, а са њеним претпостављеним

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Адвокати, сведок сарадник: ја не могу да одговорим на питање окривљени како, адвокати молим вас, како то да је одабрана да иде .. у Скупштину Црне Горе, па то нека пита ањене претпостављене и оне који су изнад њених претпостављених да јој објасни.

ОКРИВЉЕНА: Да ли може да ми каже господин Синђелић ко су моји претпостављени пошто је он водио главну организацију и он треба да зна који су моји претпостављени.

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: На постављено питање окривљене Милић Бранке сведок сарадник, јели знате ко су њени претпостављени.

СВЕДОК: Не, јер је рађено командним линијама где су ангажовани

ТУЖИЛАЦ: Ја не знам ко је претпостављени окривљене Милић Бранке, из разлога јер је ангажовање текло на начин како сам објаснио преко других лица, а како сам и рекао ја њу лично пиање.

ОКРИВЉЕНО: тог 6.10.2016. када сте контактирали Велимировић.

ТУЖИЛАЦ: Није сведок то рекао

ОКРИВЉЕНО: Колико често сте се чули или видели са Мирком Велимировић пре тог сусрета везано за ову акцију. Колико сте се често виђали.

СВЕДОК: Виђали смо се у Брњаку и у Равној гори, два пута у Брњаку и неколико пута на Равној гори пре тога први контакт да Мирко Велимировић да разговара са мном је у Брњаку на тој некој прослави мислим да је у питању да ли 6 или 8. Септембар нека локална прослава

ТУЖИЛАЦ: Када сте се упознали са Велимировићем?

СВЕДОК: Баш лично да разговарамо једно 2 године раније овог догађаја.

ТУЖИЛАЦ: Ја сам се са Мирком Велимировићем упознао две године пре свих ових догађања. Јесте ли одржавали контакт често?

СВЕДОК: Ја ретко позивам људи, ја сам човек у послу радим, само око тога сам долазио тамо, али што се тиче самог Велимировића он се понашао часно. Од тих људи са којима сам ја стално разговарао ја нисам чуо неке лоше речи о Велимировићу ти који су долазили ту из Зубиног потока сматрали су га војводом, био је цењен човек на тим скуповима, ја на било који скуп на који сам отишао управо сам отишао сам због разних ... шпијуна

ТУЖИЛАЦ: Са Велимировићем нисам одржавао контакт често, обзиром да ја имам посао.

ОКРИВЉЕНА: Сведок је рекао да чланове његовог удружења није хтео да ангажује у овој активности због тога што су они добровољци . Мирко Велимировић је такође учесник рата који је такође на неки начин.... па ме занима како то да он се уортачио са Велимировићем у читавој овој причи и ја немам више хвала вам.

СВЕДОК: Чекајте, будите стрпљиви да одговорим на питање, или ви одговорите уместо мене. Као прво Мирко Велимировић није одређен да се шета Подгорицом него је одређен да купи оружје и да пошаље те људе тамо да организују преко својих посредника да се то изнајмљује и шта подређених људи њему и оружје да смести у објект у који је требало да смести и да врши надзор над тим оружје. То је све наведено кроз изјаву коју сам ја дао.

ТУЖИЛАЦ: Што се тиче улоге Велимировић Мирка, ја сам је детаљно описано, и његова улога није била да се шета по граду, већ да набави оружје, допреми га у Подгорицу и чува. Друге ствари везано за Велимировића ја сам изнео у својој изјави.

Без даљих питања окривљене Милић Бранке.

..... како је сведок рекао да је организовао улазак 500 људи у Црну гору који су дошли на протест, може ли сведок да каже колико су коштали смештаја, колико трошкови превоза, трошкови исхране, будући да је он таксативно извештавао Едија о тим финансијским трошковима. Колико је коштао смештај 500 људи, колико је коштао превоз 500 људи

СВЕДОК: То је њихова унутрашња ствар ја нисам требао да идем са њима и да скупљам фискалне рачуне по Подгорици. Ја сам прецизно извештавао Едија колико је којој особи дато новца подређених мени. То је била моја обавеза и ја сам то урадио.

ТУЖИЛАЦ: Ја немам спецификацију колико је утрошено ... за долазак 500 људи из Србије у Црну гору, и Едија сам обавештавао о новцу односно количини новца коју сам давао тим људима

СВЕДОК: Јел могу само нешто да се не представља овде да су ти људи плаћеници да се њима плаћа да би они, тим људима је помогнуто молим вас ако могу да разговарам у овом суду. Ти људи нису били плаћени него је људима дато да људи не би ишли без икаквог, овамо да би се подржао народ и све како сам објаснио

ТУЖИЛАЦ: Ја нисам давао новац људима да би они дошли у Црну гору јел ти људи нису плаћеници, већ сам новац давао да им се помогне око трошкова доласка.

Примедби?

АДВОКАТ: приговарам делу који се разилази евентуално ван мог клијента

ТУЖИЛАЦ: Адвокат .. Слободан без даљих питања, те приговара делу исказа сведока сарадника који се евентуално разилази са одбраоном његовог брањеника.

АДВОКАТ: Морам пре свега да упутим ... мог брањеника, ... данашњем саслушању сведока сарадника и то се обратио писменим путем.

ТУЖИЛАЦ: Већ ушло на самом почетку.

АДВОКАТ: И да је на тај начин повређено његово право по Закону о кривичном поступку, да саслушању могу да присуствују..... он је то упутио благовремено суду, одмодно специјалном државном тужилаштву ... он је мора данас да буде данас присутан , на мој захтев да ви прекинете ово на неки а мене сте обавестили да то нисте добили.

ТУЖИЛАЦ: Адвокат Петровић Милан приговара као на почетку саслушања сведока сарадника да је његов брањеник иако је тражио благовремено да присуствује саслушању сведока сарадника, што је учинио писаним путем преко управе ЗИКС-а није присуствовао, те адвокат наводи да је на тај начин повређено његово право из члана 282. ЗКП-а, тачке 4. Којим је предвиђено да окривљени може присуствовати саслушању сведока. За овим је адвокат обавештен од стране специјалног тужиоца да захтев за ... није долазио у специјално тужилаштво пре почетка доказних радњи. Још нешто?

АДВОКАТ: Што се тиче приговарам исказу сведока.....

ТУЖИЛАЦ: Такође ја приговарам исказу сведока из разлога што је на питање одговарао прецизно и јасно, иако није могао да зна одговоре на та питања.

АДВОКАТ: Сведок сарадник Саша Синђелић у свом слободном казивању као и у одговорима на питања специјалног тужиоца ниједан свој навод, ... није потврдио било којим доказима материјалним или сведочким исказима или било којим доказима неке друге нарави. Сведок сам тврди да је све радње

ТУЖИЛАЦ: Нећу дозволити да препричавате

АДВОКАТ: Без доказа и да је имао стриктне наредбе од Едија да никакве трагове не оставља. Надаље у односу на моју брањеницу Бранку Милић је навео да никада ову особу није видео у животу нити да је у својим наводима довео исту у било какву везу са предметним догађајем, међутим ви сте му дозволили да на питање моје брањенице тако ниско одговара у смислу да она треба да зна ко јој је био претпостављени у овој ствари, што је недопустиво и како може тако да тврди сведок а говори да не зна уопште о којој се особи ради и ништа везано за њу.

ТУЖИЛАЦ: Такође у односу на моју брањеницу, истичем да исказ овог сведока не дотиче моју брањеницу, и не доводи у везу са кривичном правним догађајем, у било ком смислу а једино што бих истакао то је да није коректно одговорио на једно од питања окривљене.

Нећемо препричавати.

АДВОКАТ: Полазећи од оваквог исказа, по садржини оваквог исказа сведоку се никако у било којем делу не може веровати

ТУЖИЛАЦ: те самим тим ја приговорам, иначе да се овом сведоку не може веровати.

Имате ли ви шта да кажете?

СВЕДОК: Имам једну примедбу да се извлачи из контекста то што сам рекао, да овде сви употребљавају моје речи како они хоће, молим вас ја када разговарам да могу да разговарам.

АДВОКАТ: С обзиром да се ради о сведоку сараднику ... и сврха његовог исказа ... интересује ме се да би конкретно мог брањеника окривљене Бранке, окривљеног Матића и окривљеног Душића да ли он дозвољава могућност, јел се све под велом тајне одиграва ... да ли дозвољавате.... и биће у доказном поступку да у Црну гору тог дана. ДА ли је могуће да су они дошли неким другим мотивима.

СВЕДОК: Ја сам био јасан у таквом одговору, да би се сазнало да ли је неко и како бити ту, он мора бити испитан како је дошао, ја сам то хтео рећи, значи уколико је госпођа ја не прејудицирам да јесте или није, уколико је са неким дошла и тај неко је позвао на тај скуп, госпођа је зна ко је позвао, на који начин и шта ко, и разјаснило би се то ко је кога на који начин позвао

ТУЖИЛАЦ: Ја.... све оно што знам везано за ово, а којим поводом и како су ови људи путовали из Србије у Црну гору без икакве увреде требало би питати те људе на који начин и како су дошли у Црну гору и ко их је позвао и којим поводом.

АДВОКАТ: Такође приговарам да се исказ сведока сарадника не преноси..... у кривично правој ствари из разлога што ни на једно питање није дао одговор поткрепљен доказима већ је у целокупном саслушању данас позивана на тајност, на четири ока, на осам ока....

ТУЖИЛАЦ: Адвокат Чађановић приговара, и истиче да исказ сведока не доприноси, адвокате, не доприноси расветљавању ове кривично правне ствари, из разлога јер сам сведок сарадник истиче да је све било под велом тајне, те да нико никога не познаје.

Изволите.

АДВОКАТ: Сведок је рекао да му је Еди послао новац преко Вестерн униона. Да ли има ту потврду о пријему тог новца.

СВЕДОК: Молим вас ја то код себе лично одакле мени после тог...

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Ја немам да ми је послао новац везано за ја то не чувам.

АДВОКАТ: Сећате ли се под којим именом је послат новац.

СВЕДОК: На моје име. Он је мени послао број од десет цифара мора бити траг у тој пошти у Београду то је дигнуто у недељу увече негде око 9

ТУЖИЛАЦ: Новац је послат на моје име, а мени је Еди послао .. пошилијке, а што се тиче имена пошилијаца ја заиста не знам ко је наведен као пошилијалац али сигурно постоји траг у пошти где сам ја подигао новац.

АДВОКАТ: Исказ сведока сарадника нема никакве везе са исказом мог брањеника и са његовом кривично правном одговорношћу. Навео бих то да је у целости исказ сведока сарадника нелогичан, котрадикторан, саркастичан где себи даје огроман значај а за шта нема капацитет ни знање, да себи даје превелики значај и да је његов исказ ... лошег сценарија...

ТУЖИЛАЦ: Одузима се реч

СВИ ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Хоћете да кажете да је неко научио сведока

АДВОКАТ: И само да завршим, са једним циљем да изврши компромитацију одређене политичке групације у овом случају ДФ.

СВИ У ГЛАС

ТУЖИЛАЦ: Сведок сарадник изјави ја желим да у записник уђе све ово што је адвокат говорио сматрам као увреду.

Адвокат Анђелић? Адвокат Анђелић без примедби.

Тужиоче једну ствар вама приметио дан након ... лишен слободе, ја сам поднео поднесак да се саслуша једно лице а које се тиче и Милић Бранке и Душић Душана и Ђорђевића и Макрића.

ОКРИВЉЕНА: Хтела бих ... исказ сведока сарадника на основу моје апсолутне невиности не по основу кривичног дела које ми је тужилаштво .. него било ког кривичног дела у овом кривичном поступку који се против мене води грубо су нарушена сва моја људска права

ТУЖИЛАЦ: Само да вам објасним само примедбе на оно што је сведок сарадник рекао.

ОКРИВЉЕНА: Анализирајући документацију коју сте ми доставили а она се састоји искључиво од ... разговора од 16.10.2016. године ... окривљених лица неоспорно чињенично стање произилази да је господин Синђелић особа као и Велимировић и да су

ТУЖИЛАЦ: Примедбе госпођо

СВЕДОК: Ово је увреда.

ОКРИВЉЕНА: То је моја примедба, господин Велмировић и господин Синђелић да су ... искључиво за то да се трагови кривичних дела да би се иницирали кривична дела која се воде пос лужбеној дужности при чему су лишена слободе на против правно

ТУЖИЛАЦ: Примедбе на оно што је човек рекао.

Ја приговарам у целости на исказ сведока сарадника јер сматрам да је његов исказ неистинит, с обзиром да сам ја невина, а лишена слободе. Његов исказ не кореспондира доказном материјалу који сам ја

Имат ели ви још нешто да кажем.

СВЕДОК: Ја имам само да изјавим да све што сам рекао је стопостотно тачно, доказни материјал је пратећи, није моје да ја овде руководим доказним поступком, ја сам овде да кажем шта је рађено на начин на који ми је наређено , а ту је одбрана и суд, ту је тужилац ко већ ко ће да доказује да ли ја говорим истину или не.

ТУЖИЛАЦ: Сведок сарадник изјављује: ја бих на крају желим да кажем да у целости остајем при свему оно што сам рекао, те посебно да све оно што сам изнео је истина. И овако се и десило, а посао адвоката тужилаца и судија је да цене друге доказе.

Завршено у 20.15.

АДВОКАТ: Бранка Милић је изјавила да она сматра да су ови искази исконструисани

ТУЖИЛАЦ:те да је сведок сарадник истиче у делу давања исказа

Завршено у ...